

หลักศึษาภิบาล

โดย

เอ็ช. โรเบิร์ต โคลล์

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ปุุฒิปัทธ์
พระนคร, 4

Translated From
The Pastor's Handbook
By
H. Robert Cowles

พิมพ์ที่ ร.พ.เจริญธรรม 160 ถนนบำรุงเมือง พระนคร
นายการุณ สกุรัตนเจริญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2514 โทร.229242

คำนำ

งานสำคัญในคริสตจักรมีอย่างน้อยสองประการ คือ **หนึ่ง** ประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้คนกลับใจบังเกิดใหม่ **สอง** สอนคนที่เชื่อแล้วให้เจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณจิต แล้วสนับสนุนเขาให้เป็นพยานแก่ผู้อื่น

คริสเตียนจำนวนมากในปัจจุบัน อ่อนแอทางด้านฝ่ายวิญญาณจิตมาก สาเหตุสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือขาดการบำรุงเลี้ยงฝ่ายวิญญาณจิต พระเยซูคริสต์ทรงเป็นห่วงคนเหล่านี้มาก พระองค์ตรัสว่าคนเหล่านี้เป็นคูดุ๊กแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยงก่อนพระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์ พระองค์ได้ทรงกำชับสาวกของพระองค์ถึงสามครั้ง ให้เลี้ยงคูดุ๊กแกะของพระองค์

ในปัจจุบันนี้ผู้ที่เป็ **“ผู้เลี้ยงแกะ”** หรือ **ศิษยาภิบาล** ที่ได้อย่างแท้จริงนั้น หาได้ไม่มากนัก และศิษยาภิบาลเองก็พบปัญหาหลายอย่างเกี่ยวกับการเลี้ยงดูคริสตชนในคริสตจักรหนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อชาวเอเชียโดยเฉพาะ จึงหวังอย่างยิ่งว่า จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็คริสเตียนทั่วไป คริสตชนสมาชิก ผู้นำคริสตจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็หรือสนใจอยากจะเป็นศิษยาภิบาล

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 คุณสมบัติของศิษยาภิบาลที่ดี	5
บทที่ 2 จุดเริ่มต้น	8
บทที่ 3 การรับใช้ในโบสถ์ (ตอนที่ 1)	13
บทที่ 4 การรับใช้ในโบสถ์ (ตอนที่ 2)	18
บทที่ 5 การเยี่ยมเยียนที่บ้าน	24
บทที่ 6 ผู้ชายในคริสตจักร	28
บทที่ 7 การเทศนา	33
บทที่ 8 การศึกษาค้นคว้า	38
บทที่ 9 การบันทึกรายงาน	43
บทที่ 10 การประกาศโฆษณาในคริสตจักร	50
บทที่ 11 เมื่อมีความตายเกิดขึ้น	55
บทที่ 12 พิธีสำคัญของคริสตจักร	59
บทที่ 13 คนตรีในคริสตจักร	63
บทที่ 14 คู่ครองของศิษยาภิบาล	67
บทที่ 15 เเชิญคู่แข่งขึ้น	72
บทที่ 16 การร่วมกล่าวตักเตือนสมาชิก	76
บทที่ 17 การนำ “แกะอื่น” มาหาพระเยซูคริสต์	81
บทที่ 18 การเอาใจใส่ต่อสิ่งของในโลกนี้	86
บทที่ 19 ศิษยาภิบาลกับการเมือง	91
บทที่ 20 คนที่พระเจ้าทรงใช้การไม่ได้	96

บทที่ 1 คุณสมบัติของศิษยาภิบาลที่ดี

การเป็นศิษยาภิบาล ต่างจากการประกอบอาชีพอื่น ๆ มาก เพราะศิษยาภิบาลที่แท้จริง มิได้เป็นผู้กำหนดหรือเลือกหน้าที่ของเขาเอง ผู้ที่เป็นนายแพทย์ สามารถเลือกอาชีพการเป็นแพทย์ได้ด้วยตนเอง ผู้ที่เป็นทนายความก็พยายามศึกษาเรียนรู้จนได้เป็นทนายความ ส่วนผู้ที่เป็นศิษยาภิบาล มิได้เป็นโดยการเลือกสรรของตนเองหรือมนุษย์ หากแต่พระเจ้าทรงเป็นผู้เลือก พระองค์ทรงเรียก และมอบหมายหน้าที่ให้

ด้วยพระสติปัญญาอันปราดเปรื่องของพระเจ้า ซึ่งหาผู้ใดเปรียบมิได้ พระองค์ทรงทำให้จิตใจของผู้ที่พระองค์ทรงเรียกนั้น โอนอ่อนผ่อนตามและตอบสนองพระสุรเสียง แห่งการเรียกของพระองค์ ความปรารถนาอันแรงกล้าในการรับใช้พระเจ้าจะเกิดขึ้นทันที เมื่อผู้ที่ได้ยินพระสุรเสียงตรัสเรียกยินดีมอบกายถวายชีวิตทุกด้านของเขาให้แก่องค์พระเยซูคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกอาจรู้ลึกถึงความไม่เหมาะสม และการไร้ความรู้ความสามารถที่จะรับใช้พระเจ้า แต่เขาจะยินดีรับหน้าที่ศิษยาภิบาลที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูคริสต์ด้วยความเต็มใจ

คุณสมบัติในการเป็นศิษยาภิบาล เป็นของประทานจากพระเจ้า ผู้ที่รู้ลึกว่าพระเจ้าทรงเรียกเขา ให้เป็นศิษยาภิบาล นอกจากต้องพยายามทุกวิถีทาง ที่จะรับการฝึกฝนอบรมจากสถาบันในด้านวิชาการ และความรู้ทางพระคัมภีร์แล้ว ยังต้องแน่ใจว่าเขาได้รับของประทานพิเศษจากพระเจ้าโดยตรง เพื่อว่าจะได้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็นศิษยาภิบาล

คุณสมบัติประการที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า คือ ความรักที่แท้จริงต่อคนอื่น ทั้งนี้ได้หมายถึง การรักคนที่น่ารักและไม่น่ารักเท่ากัน แต่หมายถึงรักคนทุกชนิตรวมทั้งคนที่ไม่รักเขา เมื่อมองดูอย่างผิวเผิน บางคนอาจคิดว่าความรักคนในคริสตจักรนั้น คงไม่มีปัญหายุ่งยากทำให้หนักใจ แต่ผู้ที่เป็นศิษยาภิบาลจะต้องแปลกใจ เมื่อรับหน้าที่นี้แล้วไม่นานพบว่าคริสตจักรทั่วไป มีคนที่แปลกแหวกแนว ไม่น่ารักที่สุดปะปนอยู่ในคริสตจักรด้วย การรักคนที่ไม่น่ารักเหล่านี้เป็นของประทานจากพระเจ้า หากปราศจากของประทานนี้แล้ว นอกจากเขาจะรับใช้พระเจ้าได้ไม่นานแล้ว ยังต้องถูกตราหน้าว่าเป็นคนหลอกลวง หรือเป็นคนหน้าซื่อใจคดอีกด้วย

ฉะนั้นศิษยาภิบาลที่แท้จริงจึงเป็นคนที่ตกอยู่ในห่วงแห่งความรัก เขารักคนทั่วไปอย่างจับจิตจับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขารักคนของพระเจ้าอย่างสุดซึ้ง ความรักอันพี่น้องเป็นเครื่องหมายสำคัญอย่างหนึ่งของคริสเตียน ศิษยาภิบาลจึงขาดเครื่องหมายสำคัญแห่งความรักนี้ไม่ได้

การที่พระคริสตธรรมคัมภีร์เปรียบเทียบศิษยาภิบาลไว้ว่าเป็นเหมือนคนเลี้ยงแกะ นอกจากเป็นคำเปรียบเทียบที่ตรงกับความหมายเดิม (คำที่แปลว่า “ศิษยาภิบาล” นี้ ในภาษาเดิมหมายถึงผู้เลี้ยงแกะ)

แล้วยังมีหลักความจริงที่ถูกต้องด้วย พระเยซูคริสต์ได้ทรงกล่าวถึง คุณสมบัติพิเศษหลายประการเกี่ยวกับคนเลี้ยงแกะที่ดี ในข้อ 10:11-16 คุณสมบัติเหล่านี้ก็ควรเป็นคุณสมบัติของศิษยาภิบาลทุกคน

ประการแรก พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ผู้เลี้ยงที่ดีเป็นห่วงแกะของเขา ศิษยาภิบาลที่ได้รับความรักจากพระเจ้า ย่อมห่วงใย “ฝูงแกะ” ของเขา เขาจะห่วงใยถึงปัญหาต่าง ๆ ของชาวนา จริยธรรมของพ่อค้า แม่ค้า ความยากลำบากของมารดาในการเอาใจใส่ดูแลครอบครัว ความฝันของเด็กเกี่ยวกับอนาคตเขา จะปลื้มปิติยินดีไปกับผู้ที่มีความสุข และพลอยเป็นทุกข์กับผู้ที่ตกอยู่ในความเศร้าโศก เขาจะเต็มใจร่วมอยู่ในขบวนแห่ศพของผู้นำสงสาร เขาจะยินดีร่วมงานเลี้ยง เนื่องในวันแต่งงานของสมาชิกในคริสตจักรของเขา เขาจะยินดีร่วมพิธีแจกประกาศนียบัตรในโรงเรียน และเขาจะเป็นคนหนึ่งในกลุ่มแรก ที่ไปเยี่ยมคนป่วย หรือผู้ประสบเคราะห์ร้ายซึ่งเป็นสมาชิกในคริสตจักรของเขา จิตใจของผู้เลี้ยงแกะที่ดีเปี่ยมล้นด้วย ความห่วงใยความสัตย์จริง และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ประการที่สอง พระเยซูตรัสว่าผู้เลี้ยงแกะที่ดี ย่อมเสียสละชีวิตเพื่อแกะของเขา เป็นความจริงที่ว่า ขณะที่พระเยซูตรัสคำนี้ พระองค์ทรงเสด็จถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อคนทั้งหลาย เมื่อพระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเสียสละจนถึงกับยอมสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษย์เช่นนี้ ผู้ที่ติดตามพระองค์ก็ควรจะมีจิตใจที่ยอมเสียสละด้วย

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ศิษยาภิบาลคนหนึ่งไปเยี่ยมเพื่อนของเขา ซึ่งเป็นศิษยาภิบาลเช่นเดียวกัน ชื่อมาร์ติน ซึ่งขณะนั้นศิษยาภิบาลมาร์ตินถูกทหารเยอรมันจับไปขังไว้ในค่ายกักกัน เนื่องจากความจงรักภักดีของท่านที่มีต่อพระเจ้าและต่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ ศิษยาภิบาลคนนั้นถามด้วยความแปลกใจว่า “บอกผมหน่อยเถิดครับ คุณมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไรกัน” ศิษยาภิบาล มาร์ตินมองดูเพื่อนร่วมงานของเขาด้วยใบหน้าเคร่งเครียดครู่หนึ่ง แล้วย้อนถามว่า “บอกผมหน่อยเถิดครับ ทำไมคุณจึงไม่มาอยู่ที่นี่” (คำพูดของศิษยาภิบาล มาร์ติน คงมีความหมาย ก่อนและเพื่อนของเขาว่า ไม่มีความจริงใจในการรับใช้พระเจ้านั่นเอง เพราะถ้ารับใช้พระเจ้าอย่างเข้มแข็ง คงถูกจับกุมเช่นเดียวกับเขานั่นเอง)

สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง คริสเตียนหลายคนต้องแลกชีวิตของเขา กับความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ เราไม่ทราบว่ามีผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ จะต้องเผชิญกับอะไรบ้าง แต่พระเยซูคริสต์ตรัสว่าผู้เลี้ยงแกะที่ดี ย่อมเสียสละชีวิตเพื่อแกะของเขาศิษยาภิบาลจึงจำเป็น ที่จะต้องเจริญตามรอยพระบาทของพระองค์

ประการที่สาม ผู้เลี้ยงแกะที่ดีย่อมประกอบด้วยความกล้าหาญ และความเพียรพยายาม เมื่อสุนัขป่ามาทำร้ายฝูงแกะเขาจะไม่วิ่งหนีเอาตัวรอด ผู้เลี้ยงแกะที่รับจ้าง กับผู้เลี้ยงแกะที่ดีต่างกันในเรื่องผู้รับจ้างจะวิ่งหนีเมื่อเห็นสุนัขป่าเข้ามาใกล้ปล่อยให้แกะของเขาตกเป็นเหยื่อของสัตว์ป่าที่หิวกระหาย ผู้รับจ้างมิได้ทำงานด้วยความรักและห่วงใยแกะของเขา แต่ทำโดยเห็นแก่สินจ้างรางวัลและความจำเป็น

ในการดำรงชีวิต ศิษยาภิบาลที่เป็นผู้รับจ้างจะยินดีทำงานเมื่อได้รับเงินเดือนเพียงพอ เขาจะเลี้ยงดู “ฝูงแกะ” ด้วยความซื่อสัตย์เมื่อทุกคนกล่าวคำชมเชยเขา เขารู้สึกสุขใจ เมื่อคริสตสมาชิกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความยากลำบากที่เกิดขึ้น จะเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความซื่อสัตย์ของศิษยาภิบาลได้ดีที่สุด มีศิษยาภิบาลเป็นจำนวนไม่น้อย ที่ละทิ้ง “ฝูงแกะ” ของเขา เมื่อขาดแคลนทรัพย์สิน หรือเมื่อพบความยุ่งยากต่าง ๆ ศิษยาภิบาลเช่นนี้ เป็นเพียงผู้รับจ้าง รับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาล เพราะเหตุอื่น ๆ มิใช่เพราะความรักของพระเยซูคริสต์ซึ่งอยู่ในใจของเขา

ประการที่สี่ พระเยซูคริสต์ได้ทรงกล่าวถึงคุณสมบัติที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ความร้อนรนในการประกาศพระกิตติคุณผู้เลี้ยงแกะเป็นห่วง “แกะอื่น ๆ” แม้ว่าแกะจำนวนเก้าสิบเก้าตัวของเขาอยู่ในที่ปลอดภัยแล้ว แต่ผู้เลี้ยงที่ดียังไม่อาจพักผ่อนได้ ในเมื่อแกะอีกตัวหนึ่งยังหลงหายอยู่ในหุบเขา

ศิษยาภิบาลที่แท้จริง เป็นห่วงแกะอื่น ๆ ที่ยังมีใต้อยู่ในคอก ไม่ว่าจำนวนสมาชิกของเขาจะมากเท่าใด ทรัพย์สินในคริสตจักรจะอยู่ในวงจำกัดเพียงใด เขาจะมีภาระรับผิดชอบหนักเพียงใดก็ตาม เขาจะเสาะแสวงหาแกะตัวที่หลงหายนั้นจนกว่าจะพบ ศิษยาภิบาลที่แท้จริงจึงเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า

ความห่วงใย ความเสียสละ ความเพียรพยายาม และความร้อนรนในการประกาศพระกิตติคุณ เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้เลี้ยงแกะที่ดี คุณสมบัติเหล่านี้ ต้องมีต้นกำเนิดจากพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพราะพระองค์ทรงรักเรา

ท่านอาจเทศนาเก่งหากคนเปรียบได้ยาก ท่านอาจยินดีเสียสละทุกอย่าง เมื่อได้รับการขอร้องท่านอาจมีความเชื่อถึงขนาดที่สามารถเลื่อนภูเขาได้ แต่หากท่านขาดความรัก จำนวนโถหารของท่านก็ไม่มีค่าอะไร และการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าของท่านก็หาประโยชน์อะไรมิได้เลย

ในบทต่อไป จะกล่าวถึงชีวิตประจำวันและงานทั่วไปของศิษยาภิบาล โดยพยายามรวบรวมเรื่องสำคัญทุกเรื่องที่ศิษยาภิบาลควรรู้ เพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินชีวิตด้านต่าง ๆ แก่ศิษยาภิบาล

แต่ไม่มีเคล็ดลับใด ๆ ที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้ ที่จกนำมาใช้แทนความมั่นใจอันเกิดจากการที่พระเจ้าทรงเรียก หรือเกิดจากพลังกระตุ้นแห่งความรักของพระเยซูบนไม้กางเขนได้ นี่เป็นรากฐานข้อแรก และข้อสำคัญที่สุด ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลเพราะเหตุอย่างอื่น ซึ่งมีมิใช่เพราะพระเจ้าทรงเรียก หรือเพราะความรักที่มีต่อวงวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าทรงปลุกฝังไว้ในจิตใจของเขา จะทำงานอย่างเปล่าประโยชน์

บทที่ 2 จุดเริ่มต้น

สุภาษิตกรีกบทหนึ่งกล่าวว่า “จุดเริ่มต้นคือกึ่งหนึ่งของงานทั้งหมด” ซึ่งตรงกับสุภาษิตในสมัยปัจจุบันที่ว่า “การเริ่มต้นที่ดี เท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง” ไม่ว่าสุภาษิตนี้จะมาจากภาษากรีก หรือ ภาษาใดก็ตาม ต่างให้ข้อคิดอันเป็นหลักค่านางานที่ดีเยี่ยม กองทัพที่ได้ชัยชนะตั้งแต่ต้น มักจะได้ชัยชนะต่อไปอีกหลายครั้ง และผู้ที่เริ่มต้นกระทำธุรกิจของเขาได้ดี มักจะกระทำส่วนที่เหลือได้ง่ายยิ่งขึ้น

จงดูตัวอย่างบริษัทห้างร้านที่เปิดธุรกิจใหญ่ พวกเขาใช้หลักการอย่างเดียวกันนี้ ในการริเริ่มธุรกิจของเขา จะเห็นว่าห้างร้านบางแห่งโฆษณาอย่างใหญ่โต ทั้งทางหนังสือพิมพ์และทางวิทยุกระจายเสียง ในวันทำพิธีเปิดกิจการ ได้เชิญแขกผู้มีเกียรติมาร่วมทำพิธีอย่างคับคั่ง เพื่อกล่าววยพร บางแห่งเริ่มกิจการโดยการลดราคาพิเศษ โดยแจกของขวัญหรือบัตรสมนาคุณเป็นต้น ทำให้บริษัทห้างร้านจึงกระทำเช่นนั้น ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้มีการเริ่มต้นที่ดีนั่นเอง

นักธุรกิจรู้ว่า หากพวกเขาสามารถชักจูงประชาชน ให้สนใจในสินค้าและบริการของเขา ตั้งแต่เริ่มต้นได้ ประชาชนที่สนใจเหล่านั้นก็จะนำผลประโยชน์ และความสำเร็จมาสู่กิจการของเขาได้ในภายหลัง เพราะรากฐานแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ขึ้นอยู่กับความนิยมชมชอบของสาธารณะชนที่มีต่อธุรกิจนั้น ๆ

ถ้าหลักการนี้ มีความสำคัญต่อนักธุรกิจมาก จนกระทั่งเขาขอมุมเหตุทุนทรัพย์และสละเวลามากมาย ในการวางแผนเพื่อจะให้สาธารณะชนพึงพอใจ ตั้งแต่จุดเริ่มต้น ศิษยาภิบาลก็สามารถใช้หลักการนี้ ให้เป็นประโยชน์ในงานของเขาได้อย่างดียิ่งด้วย

ฉะนั้น ในบทนี้ เราจะเริ่มที่จุดตั้งต้น โดยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านควรปฏิบัติและกระทำ ในสองสามอาทิตย์แรกที่ท่านได้รับเชิญให้เป็นศิษยาภิบาล ไม่ว่าจะท่านจะเป็นศิษยาภิบาลที่มีประสบการณ์มาแล้ว และกำลังย้ายไปอยู่ในถิ่นใหม่ หรือเป็นนักศึกษา พระคริสตธรรมที่เพิ่งสำเร็จใหม่ ๆ กำลังรับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลครั้งแรก ท่านสามารถใช้หลักทั่ว ๆ ไปที่แนะนำต่อไปนี้ ได้เช่นเดียวกัน

หลักที่ให้ไว้อาจจะง่าย แต่การปฏิบัติอาจไม่่ง่ายนัก

หลักข้อแรกและข้อใหญ่ที่สุด คือ จงทำความรู้จักกับคริสตสมาชิกและคนทั่วไปก่อน

การที่จะปฏิบัติตามหลักข้อนี้ได้ ท่านจะต้องถือว่า สิ่งอื่น ๆ ทุกอย่างมีความสำคัญรองจากข้อแรกนี้

ถ้าคิดอย่างผิวเผิน ท่านอาจรู้สึกว่าจะไม่เป็นการยากที่จะปฏิบัติตามหลักข้อนี้เลย แต่แท้จริงเป็นหลักปฏิบัติที่ยากมาก เพราะในสองสามอาทิตย์แรกที่ท่านรับหน้าที่ศิษยาภิบาลในสถานที่ใหม่นั้น

ท่านอาจต้องเตรียมคำเทศนามากกว่าปกติหนึ่งหรือสองเรื่อง หรือมากกว่านั้น สำหรับวันอาทิตย์ และการจัดเตรียมก็ต้องใช้เวลาไม่น้อย นอกจากนั้น ท่านอาจต้องตกแต่งและซ่อมแซมบ้านพักของท่าน เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ดีและน่าอยู่ยิ่งขึ้น บางทีภรรยาของท่านอาจต้องการให้ท่านช่วยทำหิ้งในครัว สำหรับวางถ้วยชามหรือ จิงลวดสำหรับตากผ้าที่ได้ถูบ้าน และงานจุกจิกอีกสารพัดอย่าง งานเบ็ดเตล็ด ดังกล่าวนี้ สามารถผูกมัดศิษยาภิบาลไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสะดวกนัก หลักสำคัญข้อแรกของท่าน คือ การทำความรู้จักกับคนทั่วไป วิธีเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้ศิษยาภิบาลไม่ต้องตกลงในหลุมพราง เหล่านี้ คือการวางแผนงานที่ดี และการรู้จักบังคับตน

ก่อนจะย้ายไปรับหน้าที่ในสถานที่ใหม่ ศิษยาภิบาลจะต้องจัดเตรียมและวางโครงการต่าง ๆ ให้พร้อม เช่น เตรียมคำเทศนาสำหรับวันอาทิตย์ และวันประชุมอธิษฐานไว้ล่วงหน้าให้พอสำหรับเทศน์ อย่างน้อยสี่อาทิตย์ ในกรณีนี้ ศิษยาภิบาลผู้ชำนาญงานมาแล้ว อาจได้เปรียบกว่าศิษยาภิบาลใหม่ ๆ บางทีสามารถนำคำเทศนาเก่า ๆ หรือคำเทศน์ที่ตกค้าง ไปเทศนาในที่ประชุมใหม่ได้ แต่ขอเตือนให้ท่านระวังต่อการทำเช่นนี้สักเล็กน้อย เพราะคำเทศนาเก่า ๆ ที่ท่านมีไว้ อาจไม่เหมาะสมกับกาลเทศะเลยก็ได้ และจะนำความผิดหวังอย่างใหญ่หลวงมาสู่ที่ประชุม ซึ่งหวังรับทิพย์อาหารมื้อใหญ่จากศิษยาภิบาลใหม่ของเขา

ในระยะแรก ๆ นั้น ท่านอาจเตรียมคำเทศนาเกี่ยวกับโอกาสพิเศษบางอย่าง เช่น ขึ้นบ้านใหม่ งานฝังศพ งานแต่งงาน เป็นต้น และใช้เวลาานพอสมควร เตรียมบทเรียนรวีวารศึกษาสำหรับสอนในเดือนต่อไป

หากท่านมีครอบครัวแล้ว ท่านอาจจะตกลงกับภรรยาของท่าน ให้เขาช่วยจัดการในงานจุกจิกอื่น ๆ นอกจากงานเสริมแต่งบ้าน ซึ่งต้องจัดการอย่างรีบเร่ง ควรละไว้ เพื่อว่าท่านจะได้มีเวลา เตรียมตัว ในหน้าที่ศิษยาภิบาลของท่านได้อย่างเต็มที่

เมื่อได้จัดทำทุกอย่างตามที่แนะนำมาอย่างเรียบร้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้แล้ว ท่านก็พร้อมที่จะย้ายเข้าไปรับหน้าที่ในสถานที่ใหม่ได้

โดยปรกติ เมื่อท่านย้ายไปอยู่ที่คริสตจักรใหม่ ๆ ท่านจะรับการต้อนรับอย่างอบอุ่นใจที่สุด จากคริสตสมาชิกที่ซื่อสัตย์ ในคริสตจักรนั้น นอกจากจะเกิดเหตุผิดปกติขึ้น จึงไม่มีคนต้อนรับในคริสตจักรบางแห่ง คริสตสมาชิกยังได้จัดบ้านพักของศิษยาภิบาลให้อย่างพร้อมเพียง แม้กระทั่งอาหารมื้อแรกที่ศิษยาภิบาลจะรับประทานด้วย ถ้าเป็นเช่นนั้น จงขอบคุณคริสตสมาชิกเหล่านั้น ที่ได้แสดงความรักความกรุณาต่อท่าน

ในการพบปะ ปฏิสันถารกับคริสตสมาชิก ตามสถานที่ต่าง ๆ จงพยายามจดจำชื่อของเขาเหล่านั้นให้แม่นยำ ควรเอ่ยชื่อของเขาบ้าง ในระหว่างการสนทนากัน ซึ่งจะช่วยให้ท่องจำชื่อของเขาได้

ตลอดไป บางครั้ง ท่านอาจจะมั่งคั่งวังอิริยบทของท่านมากเกินไป ขณะที่สังสรรค์กับคนอื่น จนมีกิริยา
ท่าทางที่แข็งทื่อประดุจคนที่หึงหรือถือตัว ทำให้คนที่ท่านพูดคุยด้วยเข้าใจผิด ฉะนั้นเมื่อมีการพบปะ
กัน จงวางตัวให้สบายอย่าให้ประสาทของท่านตึงเครียด จนอึดอัดใจ

จงหาเวลาที่ออกไป เยี่ยมเยียนครอบครัวของคริสตสมาชิก และผู้ที่สนใจมาร่วมประชุมใน
คริสตจักรใหม่ของท่านให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากศิษยาภิบาลคนก่อน มอบรายชื่อและสถานที่อยู่
ของสมาชิกอย่างครบถ้วนให้แก่ท่าน ก็จะช่วยบรรเทาภาระไปมาก แต่ส่วนมาก ศิษยาภิบาลคนใหม่
มักจะต้องสอบถามรายละเอียด และทำรายงานบันทึกใหม่ เกี่ยวกับคริสตสมาชิกโดยตนเองอย่าง
ระมัดระวัง ในบทต่อ ๆ ไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของการทำรายงานบันทึก สำหรับคริสตสมาชิกอีก
ครั้งหนึ่ง

แม้หน้าที่สำคัญที่สุดของท่าน ในระยะแรกนี้คือ การทำความรู้จักกับสมาชิก แต่ท่านก็อย่า
มองข้ามโอกาสอันดีสำหรับงานทางด้านฝ่ายวิญญาณจิต บางทีอาจจะมีสมาชิกในครอบครัวใด
ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งพร้อมที่จะต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หรืออาจมีคริสตสมาชิกบางคนที่
ต้องการคำปรึกษาจากท่านจงฉวยโอกาสนั้นนำเขามาสู่พระเยซูคริสต์ หากเป็นไปได้ จงจบการเยี่ยม
เยียนครอบครัวสมาชิกทุกครอบครัวสมาชิกทุกครอบครัวด้วยการอ่านข้อพระธรรมสั้น ๆ สักตอนหนึ่ง
และอธิษฐาน จงจำหลักความจริงข้อนี้ไว้ว่า เมื่อท่านสนใจ อยากรู้จักคนอื่น คนอื่นก็สนใจอยากรู้จัก
ท่านด้วย

จงพยายามทุกวิถีทาง ที่จะแสดงให้เห็นแก่คนทั้งหลายเห็นว่าท่านสนใจและห่วงใยในดวงวิญญาณ
ของมนุษย์อย่างแท้จริง

ขณะเดียวกับที่ท่านทำความรู้จักกับสมาชิกในคริสตจักรและผู้สนใจมาร่วมนมัสการในคริสต
จักร จงพยายามทำความรู้จักกับข้าราชการ และผู้นำในท้องถิ่นของท่านด้วย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด
นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครูใหญ่ นายกสมาคมต่าง ๆ เป็นต้น มัคทายกหรือผู้ปกครองในคริสตจักร
บางท่านอาจแนะนำให้คุณรู้จักบุคคลเหล่านี้ได้ หากไม่มีผู้ใดสามารถแนะนำให้คุณรู้จักกับคน
เหล่านั้นเลย ท่านก็ควรหาทางทำความรู้จักโดยตนเอง และจงพยายามทำความรู้จักกับคนในท้องถิ่น
ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้

การเยี่ยมเยียนของท่าน จะทำให้ท่านเข้าใจสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปของคริสตสมาชิกและในท้องถิ่น
นั้น ๆ และจะทำให้ท่านรู้ถึงความต้องการพิเศษบางประการ เกี่ยวกับคริสตสมาชิกความรู้ที่ท่านได้รับนี้
จะนำท่านไปสู่ก้าวที่สองของภารกิจซึ่งท่านจะดำเนินต่อไปคือ การวางแผนงานทั่ว ๆ ไปหรือเป้าหมาย
สำหรับการงานในสถานที่ใหม่นี้

จากผลการเยี่ยมชม ท่านอาจพบว่า ศิษยาภิบาลคนก่อนเก่งในด้านเทศนา แต่ค่อนข้างอ่อนในด้านการเยี่ยมชมหรือการให้คำแนะนำปรึกษาเป็นส่วนตัว เป็นเหตุทำให้สมาชิกที่เข้มแข็งและยินดีรับใช้พระเจ้านั้นไม่มากนัก นอกจากนั้น เป็นเพียงผู้สนใจมาร่วมประชุมเท่านั้น ถ้าเช่นนั้นท่านก็ต้องเน้นหนักในด้านประกาศพระกิตติคุณ และพยายามส่งเสริมให้คริสตียนทำงานรับใช้พระเจ้าร่วมกันมากขึ้น

ในทางตรงกันข้าม ศิษยาภิบาลคนก่อนอาจเชื่อสัจยในการเยี่ยมชม ช่วยเหลือคริสตสมาชิกรายต่าง ๆ ด้วยความกระตือรือร้น จนมีคริสตสมาชิกรายในโบสถ์มากขึ้น ซึ่งได้เป็นการกรุยทางให้ท่านเป็นอย่างดี แต่ทว่าพวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้แม้แต่น้อย หรือศิษยาภิบาลคนก่อนอาจเน้นหนักในทางร่วมมือระหว่างผู้ใหญ่มากเกินไป จนละเลยเด็ก ๆ และหนุ่มสาว เมื่อท่านพิจารณาให้ดีแล้ว จะพบว่า มีบางอย่างที่ท่านจะต้องปรับปรุงแก้ไขเป็นพิเศษ เพราะศิษยาภิบาลที่ชำนาญและเอาใจใส่ในงานทุกด้าน หาได้น้อยมาก ศิษยาภิบาลบางคนดูเหมือนว่า จะไม่เอาใจจริงเอาใจต่องานด้านใดแม้แต่น้อย

เมื่อท่านได้สังเกตสถานการณ์ทั่วไปเหล่านี้แล้ว ท่านจะต้องลงมือดำเนินงานอย่างรีบด่วนดังนี้

1. วิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปเหล่านี้ ตามที่ท่านสังเกตเห็นว่า มีข้อดีและข้อบกพร่องอะไรบ้าง
2. วางโครงการปรับปรุงในข้อบกพร่อง และสนับสนุนข้อที่ดีต่อไป ท่านควรจะวางเป้าหมายไว้ว่า ในอนาคตไม่ไกลนี้ โครงการของท่านจะสำเร็จ

ตามหลักจิตวิทยาแล้ว ในสองสามเดือนแรกที่ศิษยาภิบาลทำงานในที่ใหม่ เป็นโอกาสที่ดีที่สุดเพื่อปรึกษารื้อหรือกับคริสตสมาชิกราย และเสนอเป้าหมายอย่างกว้าง ๆ ซึ่งเขาปรารถนาอยากให้การคริสตจักรดำเนินงาน เพราะว่าวาระนั้น อยู่ในระยะที่สมาชิกคริสตจักรให้ความสนใจในตัวท่าน และกระตือรือร้นที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอทุกอย่าง แม้แต่ความคิดเห็นซึ่งพวกเขาไม่เคยเอาใจใส่มาก่อนเลย แต่ศิษยาภิบาลก็ควรระมัดระวัง ไม่กระทำตนเป็นคูดผู้เผด็จการ เข้าไปเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ทันทีทันใดตามใจชอบ เพราะอาจทำให้เกิดความวุ่นวายในคริสตจักรขึ้นได้

ศิษยาภิบาลคนใหม่ ควรจะปรึกษารื้อหรือกับคริสตสมาชิกรายด้วยอาการอันสุภาพน้อมนวลที่สุดเกี่ยวกับเป้าหมายซึ่งคริสตจักรควรมีต่อไป โดยไม่เอ่ยถึงข้อบกพร่อง ในการดำเนินงานของศิษยาภิบาลคนก่อน

ในการตั้งเป้าหมายใหม่นั้น จงอย่าเอ่ยถึงเป้าหมายในวงที่กว้างเกินไป แต่ควรเป็นเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงโดยกล่าวถึงข้อควรปฏิบัติเป็นขั้น ๆ อันเป็นบันไดนำสู่เป้าหมายนั้น เช่น แทนที่จะกล่าวว่า “เราควรมีการประกาศพระกิตติคุณ” ควรกล่าวว่า “ผมเสนอให้มีการประชุมประกาศพระกิตติคุณ

สักหนึ่งอาทิตย์ เริ่มต้นโดยการตั้งกลุ่มอธิษฐานให้อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอทุกวัน เพื่อคนที่สนใจอยาก
รับเชื่อพระเยซูคริสต์แล้วเชิญคนที่ยังไม่ได้เชื่อมาร่วมประชุมบ้าง”

ศิษยาภิบาล ก็ไม่จำเป็นต้อง เผยรายละเอียดของโครงการให้เห็นทันที เพราะจะทำให้คริสต
สมาชิกรุนงหรือตกใจกลัวคิดว่าเป็นโครงการที่ใหญ่โตเกินไป ท่านอาจจะเปิดเผยให้คริสตสมาชิกร
ทราบเป็นขั้น ๆ ตามลำดับ ทั้งนี้ ท่านเองต้องทราบทิศทางซึ่งท่านต้องการดำเนินไป เป็นอย่างดีที่สุด

ขอสรุปอย่างง่าย ๆ ว่า การเริ่มต้นที่ดีในสถานที่ใหม่ประกอบด้วยสองขั้นคือ

ขั้นแรก ทำความรู้จักกับคริสตสมาชิกรและคนทั่วไปก่อน

ขั้นที่สอง พยายามจัดตั้งเป้าหมายสำหรับดำเนินงาน

เมื่อท่านได้ทำความรู้จักกับคนทั่วไปพอสมควร และได้จัดโครงการไว้สำหรับดำเนินงานต่อไป
แล้ว จะไม่มีใครว่ากล่าวท่านอย่างแน่นอน เมื่อท่านขอเวลาสองสามวัน เก็บตัวที่บ้านเพื่อทำสิ่งจำเป็น
เช่นช่วยทำหิ้งสำหรับวางถ้วยชาม ทำที่ตากผ้าและงานเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ในบ้าน เป็นต้น

บทที่ 3 การรับใช้ในโบสถ์ (ตอนที่ 1)

ศิษยาภิบาลมีภาระหน้าที่ ซึ่งต้องรับผิดชอบหลายอย่างหน้าที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือการรับผิดชอบการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ในโบสถ์ ในแต่ละอาทิตย์ ศิษยาภิบาลต้องใช้เวลาในการประชุม เทศนา และสั่งสอนในโบสถ์ หลายชั่วโมง และยังต้องใช้เวลามากกว่าหลายชั่วโมงเพื่อเตรียมตัวด้วย

การเอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในโบสถ์เป็นสิ่งสำคัญมากท่านอาจจะได้รับความรัก ความนับถือจากสมาชิก และเพื่อน ๆ ในโบสถ์ โดยไม่ต้องพิถีพิถันต่อรายการประชุม และการเทศนาสั่งสอนให้มากนัก แต่หากท่านต้องการให้การรับใช้พระเจ้าของท่านมีประสิทธิภาพ ท่านจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ต่อหน้าที่เหล่านี้มาก

การใช้ห้องประชุมและอุปกรณ์ที่มีอยู่

ศิษยาภิบาลหลายท่าน อาจจะอยู่ในคริสตจักรที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ มีโบสถ์ที่สวยงาม มีอุปกรณ์และห้องพิเศษต่าง ๆ สำหรับโรงเรียนรวีวารศึกษาและเยาวชน แต่ศิษยาภิบาลส่วนมากไม่มีอุปกรณ์ที่ครบครันเหล่านี้ เขาอาจมีห้องประชุมสำหรับนมัสการเพียงห้องเดียว ต้องใช้ที่ว่างในโบสถ์ หรือได้ต้นไม้เป็นชั้นเรียน และต้องใช้สถานที่ภายในโบสถ์ สำหรับกิจการอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

ศิษยาภิบาลที่ดี ควรรู้จักใช้อุปกรณ์เท่าที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด การมีห้องประชุมเพียงห้องเดียว ไม่จำเป็นต้องเป็นอุปสรรคต่อพระราชกิจของพระเจ้ามากนัก และความจริง มีคริสตจักรน้อยแห่งนัก ที่จัดการประชุมสำหรับกิจการอื่น ๆ นอกห้องประชุมในโบสถ์ ศิษยาภิบาลควรใช้ความคิดและไหวพริบ ในการปรับปรุงแก้ไข สภาพแวดล้อมของโบสถ์ให้ดีขึ้น

คริสตจักรทั่วไป มีกิจกรรมที่ต้องทำเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละห้าอย่างคือ

1. การประชุมนมัสการในวันอาทิตย์
2. การประกาศพระกิตติคุณ ตอนบ่าย หรือตอนเย็นในวันอาทิตย์
3. การเรียนรวีวารศึกษา
4. การประชุมเยาวชน
5. การประชุมอธิษฐานระหว่างสัปดาห์

นอกจากกิจกรรมประจำดังกล่าวแล้ว คริสตจักรยังใช้สถานที่โบสถ์ สำหรับงานแต่งงาน งานศพ การประชุมประกาศพระกิตติคุณพิเศษ การประชุมฟื้นฟู การประชุมสตรีคริสเตียน การประชุมสังสรรค์ของคริสเตียน โบสถ์บางแห่งตั้งอยู่ในที่ซึ่งไม่ค่อยเจริญนัก การเดินทางไปมาไม่สะดวก

เนื่องจากทางไม่ดี และไกล ในกรณีนี้คริสตจักรอาจจัดการประชุมและทำกิจกรรม ต่าง ๆ ในเวลา กลางวันเท่านั้น

การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ไม่ว่าโบสถ์ของท่านจะเป็นอาคารแบบไหน เป็นศาลาเล็ก ๆ เป็นกระท่อม หรือเป็นตึกสวยงาม และไม่ว่าการประชุมในโบสถ์ เป็นการประชุมชนิดใด สิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งท่านจะต้องระวังรักษา เสมอ คือความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของโบสถ์ หากคริสตจักรของท่านใหญ่ และมีทุนทรัพย์เพียงพอก็ควรจ้างภารโรงไว้ สำหรับรักษาความสะอาด และซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ของโบสถ์ หากคริสตจักรของท่านไม่ใหญ่เกินไป สมาชิกหรือเยาวชนในคริสตจักรของท่าน อาจ รับผิดชอบหน้าที่นี้ได้ โดยถือว่า เป็นการรับใช้พระเจ้าในหน้าที่สำคัญ ถ้ามีความจำเป็นเกิดขึ้น ศิษยาภิบาลเองก็ควรยินดีทำหน้าที่นี้ งานที่ต้องทำด้วยมือและด้วยกำลังนั้น ไม่ทำให้ชื่อเสียงของใครเสื่อมเสีย หากเขาทำงานนั้นได้ดี เขาได้รับเกียรติเช่นเดียวกับการทำงานอื่น ๆ มือที่เปราะเปื้อน แต่อาคารสะอาด ย่อมดีกว่ามือที่สะอาด แต่อาคารเปราะเปื้อน

คนภายนอก จะลงความเห็นเกี่ยวกับคริสตจักรของท่านจากสิ่งแวดล้อมซึ่งพวกเขามองเห็นได้ เช่นความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณโบสถ์ และการชำรุดเสียหายของอาคารโบสถ์ตลอดจน เครื่องต่าง ๆ ที่ไม่มีใครเอาใจใส่ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความไร้สมรรถภาพของคริสตสมาชิกและศิษยาภิบาลโบสถ์ที่สะอาดเรียบร้อย ไม่มีขยะมูลฝอย หรือเศษกระดาษเกลื่อนกราดทั่วบริเวณ ไม่มีหญ้าขึ้นรกร้าง ย่อมดึงดูดความสนใจคนภายนอก ให้เข้าร่วมประชุมนมัสการได้มากขึ้น

การซ่อมแซมรักษาโบสถ์ ให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ ไม่เพียงแต่ทำให้โบสถ์ดูสวยงามเรียบร้อย เท่านั้น หากยังเป็นการประหยัดอีกด้วย โบราณท่านว่า “ปะเสื่อทันเวลา ประหยัดผ้าหลายหลา” นั้นเป็นความจริง เช่นเมื่อโบสถ์จะชำรุด หลังคารั่วอยู่แห่งหนึ่ง หากท่านซ่อมแซมทันที ท่านก็ไม่ต้องเสียค่าซ่อมแซมมากนัก แต่หากปล่อยให้หลังคานั้นรั่วมากขึ้นโดยไม่เอาใจใส่เลย จนกระทั่งไม้ที่รองรับ หลังคา หรือเพดานห้องผูกพังไปท่านก็จะเสียค่าซ่อมแพงมากขึ้น

การประชุมนมัสการ

คริสตจักรส่วนมาก จัดการประชุมนมัสการพระเจ้าในตอนเช้าวันอาทิตย์ จนคริสเตียนเรียกติดปากว่า การประชุมนมัสการภาคเช้า แต่ผู้นำคริสเตียนหลายคนรู้สึกว่ เราอาจเปลี่ยนเวลาประชุมหรือ เพิ่มการประชุมเป็นสองรอบได้ เพราะการประชุมในตอนเช้าวันอาทิตย์ มักมีคนมาประชุมมากกว่าการประชุมอื่น ๆ สถานที่อาจไม่เพียงพอ คริสตจักรชนบทหลายแห่งมีการประชุมอาทิตย์ละครั้งเท่านั้นคือ เช้าวันอาทิตย์ และมักมีแขกหรือคนแปลกหน้ามาร่วมประชุมเสมอ จึงเป็นการดียิ่ง หากการประชุมใน

ตอนเช้า จะเน้นหนักไปในทางประกาศพระกิตติคุณ หรืออย่างน้อยที่สุด เป็นการประชุมประกาศพระกิตติคุณเป็นครั้งคราวในแต่ละเดือน และใช้เวลาตอนบ่ายหรือตอนเย็นจัดการประชุมนมัสการของคริสเตียน

ถ้าเป็นการประชุมนมัสการ ไม่ว่าจะในตอนเช้า หรือตอนเย็น บรรยากาศของการประชุมควรเต็มไปด้วยความเคารพ ยำเกรงพระเจ้า ในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาล ท่านจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้บรรยากาศของการประชุม สามารถโน้มน้าวจิตใจของผู้ร่วมประชุม นมัสการพระเจ้าด้วยความเคารพยำเกรง ให้มากที่สุด แม้จะมีมัคทายก ผู้ปกครอง หรือคนอื่น ช่วยในรายการประชุมต่าง ๆ ก็ตาม ศิษยาภิบาลเองก็ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับบรรยากาศของการประชุม อย่างเคร่งครัดเสมอ

การอธิษฐานของศิษยาภิบาล

การอธิษฐานของศิษยาภิบาล ในตอนต้นของการประชุมนมัสการเป็นรายการที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง โดยปกติศิษยาภิบาลควรเป็นผู้ดำเนินการอธิษฐาน การนำที่ประชุมของท่านไปยังพระราชบัลลังก์แห่งพระคุณ โดยการอธิษฐาน จึงนับเป็นเกียรติอันสูงสุดอย่างหนึ่งของศิษยาภิบาล ในบางโอกาสอาจมีนักเทศน์ หรือมิชชันนารีมาร่วมประชุมในโบสถ์ของท่าน ท่านอาจมอบสิทธิพิเศษนี้ให้แก่ักเทศน์หรือมิชชันนารีผู้นั้น ทั้งนี้ท่านต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่า มีข้ออธิษฐานผู้พิเศษอันใดซึ่งเขาควรอธิษฐานเพื่อบ้าง

เจ้าหน้าที่ต้อนรับและผ่านถุงถวาย

การประชุมนมัสการจะสะดวกสบายและราบรื่นยิ่งขึ้น หากมีผู้ต้อนรับ ที่ได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดี คอยต้อนรับผู้ที่มาร่วมประชุมตลอดเวลา ผู้ต้อนรับสามารถช่วยเหลืองานด้านต่าง ๆ หลายอย่าง เช่น จัดที่นั่งให้แก่ผู้ที่มาสาย แจกหนังสือเพลง เปิดหรือปิดหน้าต่างเมื่อฝนตก หรือแดดส่องเข้ามา และให้ความสะดวกอื่น ๆ แก่ผู้มาร่วมประชุม นอกจากนั้น ยังทำหน้าที่ผ่านถุงถวายทรัพย์ได้ด้วย ก่อนการถวายทรัพย์ ต้องเตรียมถุงถวายให้พร้อม มิใช่เพียงยกอยู่จนกระทั่ง ศิษยาภิบาลประกาศถึงรายการถวาย แล้วจึงค้นหาถุงถวาย และขณะที่ผ่านถึงถวาย ก็ไม่ควรกระทำสิ่งใด ๆ อันเป็นที่รบกวนแก่ที่ประชุม เช่น ทักทาย เพื่อน ๆ จ้องมองคนที่กำลังใส่เงินในถุงถวาย ด้วยความอยากรู้อยากเห็นว่า เขาถวายเท่าไร เป็นต้น หากมีการอธิษฐานก่อนหรือหลังการถวายทรัพย์ และผู้ผ่านถุงคนหนึ่งคนใดได้รับการขอร้องให้อธิษฐาน เขาควรอธิษฐานเสียดังพอที่ทุกคนจะได้ยินเพื่อคนอื่น ๆ จะสามารถร่วมใจกับเขาในการอธิษฐานได้

ผู้ที่ทำหน้าที่ต้อนรับ ควรจะแต่งตัวให้สะอาด เรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ เป็นคนที่มีชื่อเสียงดีในคริสตจักร และเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ อย่าให้เด็กหรือคนชราที่อ่อนแอรับหน้าที่เช่นนี้

การประกาศ

หากท่านมีเรื่องประกาศก่อนการถวายทรัพย์ จงรวบรวมหัวข้อที่ประกาศให้เป็นระเบียบเรียบร้อย พยายามให้ข้อความนั้นสั้น กระชับ และชัดเจน เมื่อประกาศเสร็จแล้วอย่าถามที่ประชุมว่า “ใครมีเรื่องที่จะประกาศเพิ่มเติมอีกไหม” หากใครมีเรื่องที่ต้องการประกาศ จงให้เขาบอกให้ท่านทราบล่วงหน้าก่อนเริ่มประชุมทุกครั้ง

ดนตรีในคริสตจักร

ดนตรีมีส่วนสำคัญยิ่งในการประชุมนมัสการของคริสเตียนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ศิษยาภิบาลบางคนอาจไม่มีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีเหมือนกับคนอื่น ๆ และต้องพบปัญหาหนักใจมากยิ่งขึ้นเมื่อนักเปียโน หรือนักออร์แกน ในโบสถ์ของเขาไม่ค่อยมีความรู้ ความสามารถในการด้านทางดนตรีด้วย จึงควรอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้า ให้ประทานนักดนตรีสักคนหนึ่งเพื่อช่วยเหลือ

ถ้าท่านมีพรสวรรค์ทางด้านดนตรี จงพยายามนำที่ประชุมของท่านให้ร้องเพลงตามทำนองและจังหวะที่ถูกต้อง อย่ากลัวต่อการโบกจังหวะด้วยมือในเวลานำเพลง หากการนำแบบนี้จะช่วยที่ประชุมได้ จงใช้วิธีต่าง ๆ กันในการร้องเพลง เช่น บางครั้ง แทนที่จะร้องทุกข้อในบทเพลง ท่านอาจให้ที่ประชุมร้องเพียงบางข้อเท่าที่เห็นว่าเหมาะสม ก่อนเลือกเพลงบทใดบทหนึ่ง จงพิจารณาดูด้วยว่า เพลงบทนั้นเหมาะกับบรรยากาศของที่ประชุม หรือตรงกับคำสอนซึ่งท่านต้องการเน้นในวันนั้นหรือไม่

การอ่านพระคัมภีร์

มีบ่อยครั้งที่ศิษยาภิบาล ให้ที่ประชุมอ่านจรรยาบรรณซึ่งอยู่ที่ท้ายหนังสือเพลง สลับกันแทนการอ่านพระคัมภีร์ และอ่านข้อพระธรรมสั้น ๆ ตอนหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อพระธรรมสำหรับเทศนาการอ่านสลับกันจากท้ายหนังสือเพลงเป็นสิ่งที่ดี แต่หาก ใช้วิธีนี้แทนการอ่านจากพระคัมภีร์โดยตรงบ่อยครั้งเกินไป ก็จะไม่สู้ดีนัก คริสตจักรในสมัยของอัครสาวก เน้นหนักในเรื่องการอ่านพระคัมภีร์มาก

(ดู 1 ทิโมธี 4: 13) ท่านจึงควรปฏิบัติตามตัวอย่างที่ดีนี้ไว้

จงหนุนใจคริสตสมาชิก ให้นำพระคัมภีร์ของเขาเองมาโบสถ์ทุกครั้งจนเป็นนิสัย เลือกพระธรรมตอนหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านจะเทศน์หรือสอน ให้ที่ประชุมเปิดดูพระธรรมตอนนั้น ขณะที่ท่านอ่านออกเสียง ในบางครั้งบางคราว ท่านอาจขอให้ที่ประชุมอ่านพร้อมกัน หากข้อพระธรรมที่ท่านเลือกนั้นเป็นบทเพลงสวดดี ท่านอาจให้ที่ประชุมอ่านสลับกัน เพื่อให้เกิดความประทับใจมากยิ่งขึ้น การนำที่ประชุมอ่านพระคัมภีร์ อาจกระทำได้หลายวิธีเหมือนกับการนำเพลง แต่สิ่งสำคัญที่สุด ท่านต้องเน้นให้คริสตสมาชิก เห็นถึงความสำคัญของการอ่านพระวาจาของพระเจ้า

การเทศนาในคริสตจักร

ในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาล ท่านควรใช้เวลาส่วนมากเทศนาสั่งสอนในโบสถ์ของท่านเอง นอกจากว่า ท่านต้องรับผิดชอบโบสถ์อื่น ๆ อีกด้วย คริสตจักรของท่านจะเจริญเติบโตไม่ได้ หากท่านไปเทศนาที่อื่นบ่อย ๆ หรือไปร่วมการประชุมต่าง ๆ เสมอ จนไม่มีเวลาเอาใจใส่ต่อคริสตจักรของท่าน ได้เพียงพอจะนั้นจึงป้องกันวิธิต่าง อย่างขาดการเทศนาสั่งสอนที่โบสถ์ของท่านเองบ่อยครั้งเกินไป แม้แต่การเชิญให้คนอื่นเทศนาแทนท่านบ่อยครั้งนั้นก็เป็นการไม่บังควร

หากท่านสามารถเลี้ยงดูจิตวิญญาณของสมาชิกในคริสตจักรของท่านได้ดีและสม่ำเสมอ ท่านก็ไม่ควรให้ผู้อื่นมายุ่งเกี่ยวกับหน้าที่นี้ โดยไม่จำเป็น

หากท่านเชิญนักเทศน์จากที่อื่นมาเทศน์ ท่านควรกล่าวแนะนำนักเทศน์ผู้นั้น ให้ที่ประชุมรู้จักอย่างสุภาพ โดยกล่าวถึงข้อสำคัญบางประการให้ที่ประชุมทราบ เช่น ชื่อ อาชีพ ตำแหน่ง และที่อยู่ เป็นต้น แต่ถ้านักเทศน์ผู้นั้นเป็นที่รู้จักดีของสมาชิกในที่ประชุมอยู่แล้ว ท่านก็ไม่ต้องแนะนำอะไรเพิ่มเติม

เมื่อการเทศนาจบแล้ว ท่านไม่จำเป็นต้องทบทวนคำเทศนาของนักเทศน์อีกครั้ง และไม่จำเป็นต้องอธิบายให้เข้ากับข้อเทศนาของนักเทศน์ ในเวลาอธิษฐานปิดประชุม

ในบทนี้เราได้เน้นถึงความสำคัญบางประการ เกี่ยวกับการรับใช้ของศิษยาภิบาลในโบสถ์ ขอให้ท่านทบทวนอีก และจำข้อแนะนำต่าง ๆ ไว้ให้ขึ้นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแนะนำเกี่ยวกับการประชุมนมัสการ ในบทต่อไป เราจะกล่าวถึงกิจกรรมอื่น ๆ อย่างสั้น ๆ คือ โรงเรียนรวีวารศึกษา การประชุมประกาศพระกิตติคุณ การประชุมเยาวชน และการประชุมอธิษฐาน

บทที่ 4 การรับใช้ในโบสถ์ (ตอนที่ 2)

ในบทก่อน เราได้พูดถึงลักษณะทั่ว ๆ ไปของโบสถ์และกล่าวถึงรายละเอียดของการประชุมนมัสการ

ในบทนี้ เราจะศึกษาเกี่ยวกับการประชุมอื่น ๆ ซึ่งคริสตจักรจัดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งการประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์โดยถือว่า คริสตจักรของท่าน มีกิจกรรมเหล่านี้แล้ว หากคริสตจักรของท่านขาดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ควรพิจารณาจัดให้มีขึ้น ตามความเหมาะสม

รวีวารศึกษา

กิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ในคริสตจักร คือการสอนรวีวารศึกษา คริสเตียนจำนวนมากยังเข้าใจผิดคิดว่า รวีวารศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับเด็กเท่านั้น เราควรจะทำจิตความนึกคิดเช่นนี้ออกจากสมองของคริสเตียนเหล่านั้นเป็นเวลานานแล้ว หากโรงเรียนรวีวารศึกษามีการดำเนินงานที่ดี และถูกต้อง ก็ย่อมดึงดูดความสนใจของผู้ใหญ่ได้มาก เช่นเดียวกับที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก การจัดตั้งโรงเรียนรวีวารศึกษา เป็นการปฏิบัติตามพระคำรัสที่สำคัญยิ่งของพระเยซูคริสต์ ซึ่งว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอน...” (มัทธิว 28: 19) คริสตสมาชิกรวมทุกคนในคริสตจักรของท่าน ก็มีความจำเป็น ที่จะต้องเรียนรวีวารศึกษาเพื่อให้พวกเขาเจริญเติบโตทางฝ่ายวิญญาณจิต

ในการจัดตั้งโรงเรียนรวีวารศึกษา ควรมีโครงการสามอย่าง คือ

1. จัดให้มีแผนกต่าง ๆ ตามวัยของนักเรียน
2. ให้มีครูที่สัตย์ซื่อ และรู้วิธีสอน สำหรับทุกชั้น
3. ให้คริสตสมาชิกรวมและผู้ที่มาประชุมทุกคน ร่วมเรียนรวีวารศึกษา

การที่จะชักจูงผู้ใหญ่และเด็ก ให้มาเรียนรวีวารศึกษาได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนรวีวารศึกษาจะต้องมีการสอน ที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจพอสำหรับดึงดูดความสนใจผู้ที่มาเรียน *คู่มือครูรวีวารศึกษา บทเรียน สายชลธาร (สำหรับผู้ใหญ่และเยาวชน) และพรทิพย์ (สำหรับเด็ก) จะช่วยเพิ่มความสนใจให้แก่การศึกษาพระคัมภีร์ได้อย่างดียิ่ง สำหรับชั้นของผู้ใหญ่ ครูที่สอน นอกจากใช้คู่มือเป็นอุปกรณ์เตรียมสอนแล้ว ยังต้องค้นคว้าเพิ่มเติมจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือหนังสืออื่น ๆ ด้วยจึงจะช่วยให้การสอนของท่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นที่ยึดความสนใจของนักศึกษา หากท่านเห็นว่า มีสมาชิกที่มีความสามารถในการสอนและมีคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณจิตดีพอ ท่านควรจะหนุนใจ ให้เขาเป็นครูในโรงเรียนรวีวารศึกษา หากเขาต้องการหนังสือสำหรับค้นคว้า และท่านมีหนังสือที่จะช่วยเขาได้ก็ควรให้เขาขยืมหนังสือเหล่านั้น เพื่อว่าเขาจะได้รู้ซึ่งถึงบทเรียนที่จะสอน ครูที่สอนรวีวาร

ศึกษาชั้นผู้ใหญ่ต้องจำไว้ด้วยว่า เขาจะต้องเข้าใจพระคริสตธรรมคัมภีร์ดีกว่าคนทั่ว ๆ ไป การสอนที่ไม่มีการเตรียมตัวที่ดี จึง เท่ากับไล่่นักศึกษาเหล่านั้นในทางอ้อม

การสอนเด็กมีใช้งานง่าย กว่าการสอนผู้ใหญ่เสมอไปเด็กอาจทนต่อวิธีการสอนที่ซ้ำซาก และรายการที่เหมือนกันทุกอาทิตย์ เช่น ร้องเพลง อธิษฐาน ร้องเพลง เล่าเรื่อง ร้องเพลง แต่หากครูไม่พยายามปรับปรุงวิธีสอนของคนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ต่อไปเด็กเหล่านี้รู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อโตขึ้น ความพึงใจมาแต่วัยเด็ก จะคอยเตือนเขาว่า ไม่มีอะไรน่าสนใจในชั้นรวีวารศึกษาเลย และเขาไม่ยอมไปร่วมเรียนต่อไปอีก

เด็กชอบฟังการเล่าเรื่องที่มีรสชาติแตกต่างกัน ครูที่เล่าจะต้องเล่าได้ดี มีชีวิตชีวา การเลือกครูสอนเด็ก จึงต้องเลือกด้วยความระมัดระวัง ต้องแน่ใจว่า เขาสามารถสอนเด็กได้ มีบ่อยครั้งที่ศิษยาภิบาลเร่งเร้าให้เยาวชนสมัครสอน และทำการสอนทันที โดยมีได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อน เยาวชนบางคนแม้จะยินดีสอน แต่เขาอาจขาดความห่วงใยต่อเด็กอย่างแท้จริง และขาดความรู้ ความสามารถในการควบคุมเด็ก นอกจากนี้ หน้าที่ซึ่งเขาได้รับมอบหมาย อาจเป็นอุปสรรค ทำให้เขาไม่ได้รับบทเรียนอันมีค่า ซึ่งเขาควรจะได้รับจากชั้นเยาวชน

มีคริสตจักรน้อยแห่งหนึ่ง ที่มีครูสอนรวีวารศึกษา ซึ่งได้รับการฝึกฝนเพียงพอ วิธีแก้ไขที่คริสตจักรหลายแห่งใช้ คือ จัดชั้นฝึกหัดครูขึ้น สำหรับอบรมครูสอนรวีวารศึกษา เนื่องจากหน้ากระดาษจำกัด ไม่อาจกล่าวถึงเรื่องราวสอนได้อย่างละเอียดจึงแนะนำให้ท่านอ่านเพิ่มเติมจากหนังสืออื่น ๆ เกี่ยวกับรวีวารศึกษา เช่นหนังสือ **จัดแผนการไว้**

บุคคลสำคัญที่สุดคนหนึ่ง เกี่ยวกับโรงเรียนรวีวารศึกษาที่เราจะต้องเอ่ยถึง คือผู้ประสานงานหรือครูใหญ่ของโรงเรียนรวีวารศึกษา เขาควรเป็นคนที่ประกอบด้วยคุณสมบัติพิเศษหลายอย่าง เช่นมีความสามารถในการบริหารงาน การประชาสัมพันธ์การสอน การพูดในที่สาธารณะ การนำเพลง มีไหวพริบ มีความอดทน จงเลือกผู้ประสานงานด้วยความระมัดระวัง เพราะความสำเร็จของโรงเรียนรวีวารศึกษา ขึ้นอยู่กับเขาไม่น้อย

โรงเรียนรวีวารศึกษาที่ดี จะเป็นสถานที่ผลิตคริสตสมาชิกได้ดีเยี่ยมแห่งหนึ่ง ผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนอาจรู้สึกอึดอัดใจ ต่อการได้ร่วมประชุมนมัสการที่โบสถ์ แต่เขาจะรู้สึกสบายใจมากกว่าเมื่อร่วมเรียนอยู่ในชั้นรวีวารศึกษา เมื่อเขาฟังพระวจนะของพระเจ้านานวันเข้า พระวจนะของพระเจ้าก็จะทำงานในจิตใจของเขา ผู้ที่เรียนรวีวารศึกษาตั้งแต่เด็กเล็ก ส่วนมากเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ก็จะเป็นสมาชิกในคริสตจักร

ศิษยาภิบาลควรเป็นที่ปรึกษา ของโรงเรียนรวีวารศึกษาหากเขาไม่ต้องสอน เขาก็ควรเยี่ยมเยียนชั้นเรียนต่าง ๆ ทุกอาทิตย์ ถ้าครูสอนได้ดีก็ควรชมเชย และถ้าเห็นว่ามีข้อบกพร่องก็ควรให้คำแนะนำ

อย่างสุภาพ จนเป็นกำลังใจของผู้ประสานงานและครูทั้งหลาย หนุนใจให้รับใช้พระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อตลอดไป จงให้ทุกคนรู้ โดยการเขียนเขียนชั้นเรียนต่าง ๆ ของท่านว่า ท่านเห็นความสำคัญของโรงเรียนรวีวารศึกษา

การประชุมประกาศพระกิตติคุณ

ถ้าคริสตจักรของท่านมีการประชุมใหญ่สองครั้งในวันอาทิตย์ การประชุมครั้งหนึ่งควรเป็นการประชุมประกาศพระกิตติคุณ สำหรับคนที่ยังไม่เชื่อองค์พระเยซูคริสต์

ถ้าในคริสตจักรของท่าน ไม่มีคนภายนอกมาร่วมประชุมเลย ก็เป็นการแสดงว่า มีสิ่งผิดปกติอย่างร้ายแรงได้เกิดขึ้น ในคริสตจักร บางทีอาจเนื่องจากพวกเขาไม่เห็นว่าความเปลี่ยนแปลงของคริสตสมาชิกในโบสถ์ของท่าน จึงทำให้ไม่สนใจและไม่อยากมาร่วมประชุม ถ้าเป็นกรณีนี้ ท่านอาจจะต้องประกาศพระกิตติคุณแก่สมาชิกของท่านก่อน หรือบางที อาจเนื่องจากคริสตสมาชิกในโบสถ์ของท่าน ไม่เคยเชิญคนภายนอกมาโบสถ์เลยถ้าเป็นเช่นนั้น ท่านจะต้องเตือนให้สมาชิกทราบถึงหน้าที่สำคัญของคริสเตียนทุกคน บางทีสาเหตุสำคัญ อาจเนื่องจากศิษยาภิบาลละเลยการประกาศพระกิตติคุณก็ได้ ถ้าเช่นนั้น ศิษยาภิบาลก็ควรสำรวจจิตใจของตนเองเสียก่อน โดยอ่าน 2 โครินธ์ บทที่ 5 และตรึงตรองถึงพระราชกิจ ในการทำให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้าซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมายให้ท่านทำ

พระเจ้าทรงใช้เสียงเพลงที่ไพเราะ ดึงดูดความสนใจของคนภายนอก ให้มาร่วมประชุมได้ด้วย แต่เรื่องนี้ไม่ย่ายนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคริสตจักรของท่านไม่มี เปียโน หรือออร์แกน หรือเครื่องดนตรีอื่น ๆ และจะลำบากมากยิ่งขึ้นหากศิษยาภิบาลเองไม่มีความสามารถทางดนตรีเลย แต่ปัญหานี้ไม่ยากเกินไปจนแก้ไม่ได้ คริสตจักรที่ต้องการซื้อเครื่องดนตรีและพอมิทุนรอนอยู่บ้าง อาจซื้อ ออร์แกน ชนิดธรรมดาซึ่งมีราคาถูกสักเครื่องหนึ่ง หรือท่านอาจซื้อ แอ็กคอร์ดเดียนขนาดเล็กสักเครื่องหนึ่งก็ได้ คริสตจักรบางแห่งใช้ดนตรีไทย เช่น ระนาดช่วยในการร้องเพลง เครื่องดนตรีบางชนิดอาจไม่เหมาะกับการประชุมนมัสการ เช่น กีตาร์ เครื่องดนตรีเหล่านั้นเหมาะสำหรับการประชุมประกาศพระกิตติคุณ หากศิษยาภิบาลนำเพลงไม่ได้ดี ท่านอาจจะขอคริสตสมาชิกคนใดคนหนึ่งช่วยนำแทนท่าน แต่ต้องแน่ใจว่า ชีวิตส่วนตัวของเขานั้นไม่เป็นที่สะดุดของผู้ใด

คำเทศนาสำหรับการประชุมประกาศพระกิตติคุณ ไม่ควรจะยาวเกินไป ควรจัดเป็นคำเทศน์สำหรับคนที่ไม่เชื่อ โดยเฉพาะแม้สายตาของท่านสังเกตเห็นคนที่ไม่เชื่อเพียง 2-3 คนนั้น แต่ถ้ามีเพียงคนเดียวที่ไม่เชื่อรวมอยู่ด้วย ก็จงประกาศพระกิตติคุณตามเป้าหมายอย่างเดิม พระสัญญาของพระเจ้าย่อมเป็นความจริงเสมอพระองค์ตรัสว่า “ถ้อยคำที่ออกไปจากปากของเรา จะไม่ได้กลับมายังเราโดยไร้ผล” (อิสยาห์ 55:11)

จงประกาศความจริงด้วยคำพูดที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อแม้แต่คนที่โง่ที่สุดก็สามารถเข้าใจได้ เมื่อเทศนาจบแล้วควรเชิญให้ผู้ที่สนใจ คัดลึนใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์โดยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้วแต่เหมาะสม เช่นให้ยกมือ หรือเดินออกมาข้างหน้าเพื่อแสดงตัว เป็นต้น จงจำไว้ว่า การประกาศความจริงโดยปราศจากการกระทำควบคู่ไปด้วยนั้น จะทำให้จิตใจของผู้ที่ได้รับทราบความจริง แข็งกระด้างไปได้ จงอธิษฐานด้วยความจริงใจสำหรับการประกาศพระกิตติคุณ และขอความร่วมมือจากคริสตสมาชิกให้จัดการประชุมอธิษฐานเพื่อการประกาศนี้ด้วย นอกจากนี้ควรเร้าใจให้คริสเตียนทุกคน อธิษฐานเพื่อเป็นส่วนตัวเสมอประการสำคัญที่สุด จงมีความเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานผลให้

การประชุมเยาวชน

ในปีต่าง ๆ ที่ผ่านมานี้ เยาวชนคริสเตียนต่างตระหนักถึงความจำเป็นของการประชุมนี้มากยิ่งขึ้นพวกเขาบอกว่า คริสตจักรควรมีรายการพิเศษบางอย่างสำหรับเยาวชนโดยเฉพาะ การเน้นงานของเยาวชนในคริสตจักรมากเกินไป อาจไม่เป็นการสมควรเพราะในที่ประชุมอาจมีคริสตสมาชิก และผู้ที่มาร่วมประชุมอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก แต่หากคริสตจักรวางโครงการให้รอบคอบและดำเนินงานด้วยความระมัดระวัง การเน้นงานเยาวชนในคริสตจักรสามารถก่อให้เกิดคุณอนันต์

เช่นเดียวกับโรงเรียนรวีวารศึกษา เยาวชนบางคนอาจลังเลใจ ต่อการไปร่วมประชุมนมัสการ แต่เขามักเต็มใจไปประชุมเยาวชน หากการประชุมเยาวชนจัดขึ้นที่บ้าน เยาวชนจะอยากไปประชุมมากยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้น หากท่านจัดรายการประชุมได้ดี จะสามารถช่วยให้เยาวชนมีความประสงค์ที่จะร่วมการประชุมในโบสถ์ด้วย การประชุมเยาวชนยังให้ออกาสแก่เยาวชนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นผู้นำ ซึ่งเขาไม่อาจรับได้จากการประชุมอื่น ๆ ในคริสตจักร ฉะนั้นท่านคงจะเห็นได้ว่า การเน้นงานเยาวชนให้ประโยชน์แก่คริสตจักรมากมายเพียงใด

ในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาล ท่านมีหน้าที่ปรึกษาเช่นกันขณะเยาวชนมักวางโครงการใหญ่โตเกินไป ไม่มีความแน่นอนและมั่นคงในความคิด เขาอาจมีความทะเยอทะยาน และกระตือรือร้นอย่างสูงสุดวันหนึ่ง แต่อีกวันต่อมา เขากลับกลายเป็นคนเฉื่อยชา งุ่มง่าม ไม่เอาใจใส่ต่อสิ่งใดเลย พวกเขาขาดความสามารถในการตัดสินใจที่ถูกต้อง เพราะความสามารถในการตัดสินใจมาจากประสบการณ์ และความเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ พวกเขาอาจรับความกระทบกระเทือนใจได้ง่าย หากถูกติฉินนินทา ในทางตรงกันข้าม หากพวกเขาพึงพอใจต่อคำสอนและการประชุมเขาก็จะเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อที่สุด

จงทำให้เยาวชนมีความไว้วางใจในตัวท่าน ตั้งแต่เริ่มต้นเชิญพวกเขามาเล่นเกมส์ ร่วมสนุกสนานและรับประทานของว่างที่บ้านของท่านเป็นครั้งคราว ให้พวกเขาเห็นว่า ท่านรักเขา และอยากจะช่วยพวกเขา เมื่อท่านมีความสัมพันธ์กับเยาวชนอย่างใกล้ชิด และทำให้เขาวางใจท่านได้แล้ว ก็เป็นการง่ายที่จะให้คำแนะนำแก่พวกเขาต่อไป พวกเขาควรจะได้รับอิสรภาพ ในการจัดรายการต่าง ๆ

แต่ต้องให้พวกเขาทราบด้วยว่า ถ้าเขาประสงค์ที่จะจัดรายการพิเศษนอกเหนือจากรายการปกติ ควรจะได้รับการเห็นด้วยจากท่านเสียก่อน

การประชุมประกาศพระกิตติคุณ ที่จัดขึ้นติดต่อกันหลายครั้ง สำหรับเยาวชน ก็จะเป็นประโยชน์ให้พวกเขาได้มาก จนถึงโอกาสขณะที่พวกเขายินดีรับใช้พระเจ้า มอบหน้าที่บางอย่างในโบสถ์ที่เขาทำ โดยเริ่มต้นจากงานที่ง่าย ๆ ก่อน ต่อมาเขาก็จะสามารถรับผิดชอบงานที่ใหญ่กว่านั้นได้ จงอย่าลืมความจริงที่ว่า เยาวชนในวันนี้ คือ คริสตจักรในวันข้างหน้า หนุนใจให้พวกเขาแต่ละคนแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า สำหรับชีวิตอนาคตของพวกเขา จงอธิษฐานเพื่อเยาวชนเหล่านี้ด้วยความจริงใจเพื่อพระเจ้าจะทรงเรียกบางคนให้รับใช้พระองค์เต็มเวลา จัดหาหรือแนะนำหนังสือที่ดีให้พวกเขาอ่าน เช่นหนังสือ **คุยกับเยาวชน** **ถาม-ตอบสำหรับเยาวชน** **ดิฉันรักชายคนหนึ่ง** **ผมรักหญิงคนหนึ่ง** **วิธีดำเนินชีวิตคริสเตียนสำหรับหนุ่มสาว** **ก่อนวิวาห์** ฯลฯ ช่วยให้พวกเขารู้จักดำเนินชีวิตคริสเตียนได้ดียิ่งขึ้น

การประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์

การประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์เป็นจุดขึ้นบันได นำไปสู่การประชุมนมัสการในวันอาทิตย์ หากจัดทำได้ดี จะนำพระพรมาสู่คริสตสมาชิก และเป็นบ่อเกิดแห่งฤทธิ์อำนาจสำหรับการงานทุกอย่างของคริสตจักร

จงให้การประชุมอธิษฐานนั้น เป็นการประชุมอธิษฐานจริง ๆ ที่ประชุมอาจร้องเพลงสักบทหนึ่ง อ่านข้อพระธรรมที่เหมาะสมกับการอธิษฐานสักตอนหนึ่ง ถ้ามีคำพยานเกี่ยวกับการตอบคำอธิษฐานของพระเจ้า ก็ให้สักคนหรือสองคนเป็นพยานอย่างสั้น ๆ แล้วใช้เวลาส่วนใหญ่สำหรับอธิษฐาน จงอธิษฐานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อความต้องการทุกด้านของคริสตจักรอธิษฐานเพื่อคริสตสมาชิกและผู้ที่มีใจมาร่วมทุกคน โดยเอ่ยถึงชื่อของเขาเป็นรายบุคคล เพื่อผู้ที่ยังไม่ได้เชื่อเพื่อคริสเตียนที่มีตำแหน่งสูงกว่าท่าน เพื่อข้าราชการและรัฐบาล และเพื่อการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

ท่านอาจเขียนหัวข้อที่จะอธิษฐานเพื่อ บนกระดานดำหรือ กระดาษหนาแผ่นหนึ่ง เมื่อพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานข้อใด ก็ให้ขีดข้อนั้นออกเสีย แล้วขอบพระคุณสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการที่พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐาน การทำเช่นนี้ เป็นการช่วยเพิ่มเติมความเชื่อให้แก่ท่านและคริสตสมาชิก เมื่อได้เห็นความซื่อสัตย์ของพระเจ้า ในการตอบคำอธิษฐาน

บางครั้งบางคราว ท่านอาจแบ่งเยาวชนในที่ประชุมออกเป็นกลุ่มต่างหาก เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสได้อธิษฐานอย่างทั่วหน้า แต่หากที่ประชุมของท่านไม่ใหญ่เกินไปการอธิษฐานรวมกันเป็นกลุ่มเดียว จะอำนวยประโยชน์ให้แก่ที่ประชุมมากขึ้น

อย่าให้ระยะเวลาอธิษฐานติดต่อกันนานเกินกว่า 20-30 นาที ควรจะร้องเพลงสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับการอธิษฐานเป็นการสั้นแล้วอธิษฐานต่อไป ท่านควรเริ่มและเลิกการประหม่อธิษฐานตรงตามเวลาทุกครั้งด้วย

โรงเรียนรวีวารศึกษา การประชุมประกาศพระกิตติคุณการประชุมเยาวชน และการประชุมอธิษฐาน ต่างมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ศิษยาภิบาลจะต้องใช้เวลาจัดเตรียมและเอาใจใส่อย่างเพียงพอ เพื่อการประชุมจะเป็นพระพรแก่คริสตจักรอย่างแท้จริง

ศิษยาภิบาลเป็นกุญแจดอกสำคัญของกิจกรรมของคริสตจักรจงใช้ตำแหน่งของท่านด้วยความฉลาดรอบคอบ กิจกรรมทุกอย่างที่คริสตจักรมี จะช่วยเปิดโอกาส ให้ท่านสามารถรับใช้พระเจ้าและสังคมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บทที่ 5 การเยี่ยมเยียนที่บ้าน

เมื่อพิจารณาการงานต่าง ๆ ของศิษยาภิบาล เป็นการยากที่จะกล่าวว่า งานอย่างไหนสำคัญที่สุดแน่นอนทีเดียว การเทศนาเป็นงานที่สำคัญมาก พระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้เราเทศนาและสอนพระวจนะของพระองค์ เราจึงต้องถือว่า งานนี้เป็นงานที่สำคัญมากอย่างหนึ่งเสมอ ถ้างานเทศนาสั่งสอนเป็นงานที่สำคัญมาก การใช้เวลาศึกษาและเตรียมคำสอนก็ย่อมเป็นสิ่งสำคัญมากด้วย เพราะท่านจะไม่สามารถเลี้ยงฝูงแกะของท่านได้ตลอดไปหากท่านไม่ยอมใช้เวลาศึกษาพระวจนะของพระองค์ และอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ให้เพียงพอ

ยังมีงานอื่น อีกหลายอย่างที่สำคัญ แต่จากการวิเคราะห์การงานต่าง ๆ ของศิษยาภิบาล เราอดไม่ได้ที่จะกล่าวว่า การเยี่ยมเยียนคริสตสมาชิกเป็นงานสำคัญมากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง

มีเหตุผลอย่างน้อยห้าประการ ที่ทำให้ท่านต้องเยี่ยมเยียนคริสตสมาชิก

1. ในการเยี่ยมเยียนคริสตสมาชิกที่บ้านของเขา ท่านจะเห็นสภาพอันแท้จริงของคริสตสมาชิก ครุที่สอนรวีวารศึกษาจะไม่มีโอกาสเข้าใจได้เลยว่า ทำไม เด็กบางคนจึงพยายามให้ครูสนใจในตัวเขาตลอดเวลา จนกระทั่งครูได้เยี่ยมเยียนครอบครัวของเขาจึงรู้ว่า เป็นเพราะเขาไม่ได้รับความสนใจจากคนในบ้านของเขาเลย ในทำนองเดียวกัน ศิษยาภิบาลจะค้นพบความจริงหลายอย่าง เกี่ยวกับสมาชิกของเขา หากเขาหาโอกาสไปเยี่ยมเยียนสมาชิกที่บ้าน และเห็นสภาพที่แท้จริงของสมาชิกเวลาที่สมาชิกมาโบสถ์ในวันอาทิตย์ เขามักแต่งตัวอย่างสุภาพเรียบร้อย เราจึงไม่รู้อะไรเกี่ยวกับชีวิตของเขาในวันธรรมดา ขณะที่เขาอยู่ที่บ้าน เราจะเห็นชีวิตธรรมดาทั่ว ๆ ไป ของเขาได้

2. การเยี่ยมเยียนคริสตสมาชิก และผู้ที่สนใจมาร่วมประชุมเสมอ จะทำให้ท่านรอบรู้ถึงความ เป็นไปต่าง ๆ ของคริสเตียนในท้องถิ่นของท่าน หากท่านต้องการให้คำเทศนาของท่าน เป็นบทเรียน สอนใจสมาชิกโดยตรง การรู้เรื่องเกี่ยวกับความเป็นไปต่าง ๆ ของสมาชิกจะช่วยได้มาก ตัวอย่างเช่น

นางคล่อง มีปัญหาหนักใจเรื่องเกี่ยวกับนายจ้างของเขาเพราะนายจ้างไม่ชอบใจ ที่นายคล่อง เป็นคริสเตียนและเคร่งครัดในพระคำรัสของพระเจ้า เพื่อนคริสเตียนของนายคล่องคนหนึ่งกำลังถูกข่มเหงรังแกเพราะความเชื่อของเขา หากนายคล่องยังยึดมั่นในพระเจ้าต่อไป เขาอาจจะต้องสูญเสียงานของเขาได้ แต่เขามีภรรยาและบุตรอีกหกคน เขาควรจะทำอย่างไร

ถ้าศิษยาภิบาลรู้ปัญหาเหล่านี้ เขาอาจจะเลือกคำเทศนาซึ่งสามารถหนุนใจและให้กำลังใจแก่ คริสตสมาชิกของเขาได้ เช่น คำเทศนาจากมัทธิว 6: 33 ซึ่งสอนให้เราแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ในเวลาที่เหมาะสม และ

ตามวิธีการของพระเจ้า การติดต่อกับครอบครัวนายคโล่ง ครอบครัวของบุญรอด และครอบครัวคุณวิลาศ จะช่วยท่านเตรียมคำเทศนาที่เหมาะสม กับสมาชิกในที่ประชุมได้ดียิ่งขึ้น

ความรู้ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสมาชิก ยังมีความสำคัญต่อท่านอย่างยิ่ง หากท่านต้องการเป็นผู้มีอิทธิพลต่อคนในท้องถิ่นทางด้านความชอบธรรม จงใช้คำชมเชยที่เหมาะสม คำเตือนจั้นเพื่อนและคำหนุนใจที่ท่านให้แก่เพื่อน ซึ่งกำลังเผชิญมรสุมแห่งชีวิตจะช่วยให้คริสตสมาชิกและคนอื่น ๆ ในท้องถิ่นเพิ่มความเคารพนับถือแก่ท่านมากยิ่งขึ้น

3. การเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นการแสดงให้เห็นสมาชิกและผู้สนใจทราบว่า ท่านสนใจเขา คนส่วนมากเริ่มรู้สึกพึงพอใจ เมื่อเขาเชื่อว่า มีคนสนใจอย่างแท้จริง

จงหวนนึกถึงกาลก่อน ที่ศิษยาภิบาลหรือนักเทศน์ หรือมิชชันนารีมาเยี่ยมท่านและครอบครัวของท่าน ท่านยังจำวันนั้นได้ใช่ไหม การเยี่ยมเยียนครั้งนั้นได้หนุนใจ ให้ท่านดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างเข้มแข็งขึ้นมิใช่หรือ ความทุกข์กังวลใจและความสับสนซึ่งรบกวนท่านอยู่ ได้สร้างคลายไป เพราะมีผู้มาเยี่ยมเยียนท่านมิใช่หรือ ใช่แล้ว คนส่วนมากรู้สึกยินดี เมื่อรู้ว่ามีคนเป็นห่วงและสนใจเขา การเยี่ยมเยียนเขา ณ ที่บ้านของเขา จะทำให้เขาซาบซึ้ง ถึงความห่วงใยและความสนใจของท่าน

4. การเยี่ยมเยียนสมาชิกที่บ้านของเขา ให้โอกาสดีที่สุดแก่ท่านที่จะให้คำปรึกษาหารือ แก่สมาชิกและคนอื่น ๆ ใน ครอบครัวเป็นส่วนตัว

บางครั้งท่านอาจพบปัญหาส่วนตัว ซึ่งท่านไม่อาจนำไปสอนในเวลาเทศนาได้ เมื่อท่านอยู่กับสมาชิกในบ้านของเขาตามลำพัง ท่านก็สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวเหล่านั้นโดยปกติ ในฐานะที่เป็นแขกของสมาชิก เจ้าของบ้านมักจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ ท่านจึงต้องฉวยโอกาสนี้ ทำประโยชน์ให้มากที่สุด

5. การเยี่ยมเยียนที่บ้าน เป็นทางหนึ่ง ที่ช่วยให้มีคนมาประชุมเพิ่มขึ้น การเยี่ยมเยียนของศิษยาภิบาลมักจะได้รับการตอบแทน ถ้าท่านไปที่บ้านของคนใดคนหนึ่งเพื่อไปเยี่ยมเยียนเขา คนในบ้านนั้นมักจะหาโอกาสมาร่วมประชุมที่โบสถ์ เพื่อเป็นการตอบแทน ศิษยาภิบาลเป็นจำนวนมากอาศัยการเยี่ยมเยียน เป็นหลักใหญ่ ในการเชิญคนมาร่วมประชุมเพิ่มขึ้น และเขาใช้หลักนี้จนได้ผลอย่างไม่น่าเชื่อ

เมื่อท่านเห็นถึงความสำคัญของการเยี่ยมเยียนแล้ว เราก็พร้อมที่จะพิจารณาคุณกฎบางประการเกี่ยวกับการเยี่ยมเยียนนี้ กฎสำคัญข้อแรก ท่านจะต้องระลึกเสมอว่า การเยี่ยมเยียน เป็นงานฝ่ายวิญญาณ จิต ก่อนที่ท่านจะออกไปเยี่ยมเยียน จงสงบใจอธิษฐานด้วยความจริงใจสักครู่หนึ่ง ทูลขอให้พระเจ้าทรงนำ ขอให้พระองค์ประทานสติปัญญาให้ท่าน ใช้ท่านให้นำพระพรไปสู่คนอื่น ๆ

จงให้ความคิดที่ว่า ท่านกำลังทำงานฝ่ายวิญญาณจิต ผังแน่นอยู่ในจิตใจของท่าน ขณะที่ท่านเข้าไปเยี่ยมเยียนในบ้านของคริสตสมาชิก จงพยายามเบนการสนทนาไปสู่เรื่องราวเกี่ยวกับวิญญาณจิต เช่น การ

นมัสการภายในครอบครัว การรักซึ่งกันและกันและการเชื่อฟังของเด็กที่มีต่อผู้ใหญ่และบิดามารดา พยายามหาโอกาสอ่านพระธรรมที่เหมาะสมสักตอนหนึ่ง ให้คนในครอบครัวของสมาชิกฟัง แล้วจบลงด้วยการอธิษฐานเพื่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว จงให้การเยี่ยมเยียนของท่านสร้างความประทับใจให้แก่ครอบครัวนั้น ให้เขารู้สึกว่ามีคนของพระเจ้าได้มาเยี่ยมเยียนเขา

อย่าใช้เวลานานเกินไป สำหรับเยี่ยมเยียนแต่ละครอบครัวระยะเวลายาวหรือสั้นของการเยี่ยมเยียนนั้นควรจะเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบรรยากาศภายในครอบครัวที่ท่านกำลังเยี่ยม ช่วงเวลาที่ท่านมิได้มาเยี่ยม เรื่องที่สนทนา และเวลาจำกัดของท่านสำหรับครอบครัวที่ไปมาหาสู่กันได้บ่อย ๆ การเยี่ยมเยียนยี่สิบนาทีก็ควรเพียงพอ ส่วนบ้านซึ่งอยู่ในระยะทางไกล ซึ่งท่านมีอาจไปเยี่ยมบ่อยนัก ท่านอาจใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงในการเยี่ยมเยียนเขาในการเยี่ยมเยียนทุกครั้ง จงอย่าแสดงให้เจ้าของบ้านเห็นว่าท่านรีบร้อน อยากจะรีบจากไป ไม่ว่าจะเป็นการเยี่ยมเยียนสิบห้านาทีหรือหนึ่งชั่วโมง จงอุทิศเวลานั้นให้แก่ครอบครัวที่ท่านกำลังเยี่ยม เพราะท่านไปที่นั่นก็เพื่อช่วยเหลือเขา

ท่านควรวางระเบียบในการเยี่ยมเยียนให้ดี เพื่อว่าท่านจะสามารถเยี่ยมเยียนสมาชิกได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกันที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ครอบครัวของนายผวนไม่พอใจ หากท่านเยี่ยมเยียนครอบครัวของนายวัลลภ มากกว่าเยี่ยมเยียนครอบครัวของเขา แน่แน่นอนทีเดียวท่านอาจไม่สามารถไปเยี่ยมผู้สนใจมาร่วมประชุมซึ่งอยู่ในระยะทางไกล ได้บ่อยครั้งเท่ากับเยี่ยมเยียนสมาชิกของท่านเอง อย่างไรก็ตาม จงพยายามรักษาความยุติธรรมที่สุดในการเยี่ยมเยียน หากมีคนถามท่านด้วยความสนใจว่าทำไมจึงไม่ได้ไปเยี่ยมเขาบ่อยครั้งเท่าที่ควร จงพร้อมที่จะให้เหตุผลที่ถูกต้อง

จงอย่าเยี่ยมเยียนครอบครัวใด หากสามีหรือหัวหน้าครอบครัวนั้นไม่อยู่บ้าน เพราะประการแรกสามีควรจะได้รับการเยี่ยมเยียนเช่นเดียวกับภรรยา ประการที่สอง เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งชั่วร้ายซึ่งอาจเกิดขึ้นในสถานที่ทุกแห่ง มีคนชอบนินทาศิษยาภิบาลเสมอจงอย่าให้โอกาสแก่ผู้ใดที่จะนินทาท่านได้ ถ้าท่านจำเป็นต้องไปเยี่ยมเยียนครอบครัวของเขาขณะที่สามีในครอบครัวนั้นไม่อยู่ ก็จงพาทภรรยาของท่านด้วย

จงรู้จักกาลเทศะ และจรรยาบรรณที่ดี อย่าเยี่ยมเยียนในเวลารับประทานอาหาร หากเจ้าของบ้านไม่ต้อนรับท่านให้เข้าไปในบ้าน จงกล่าวลาอย่างสุภาพแล้วกลับไป หากท่านพบว่าบ้านที่ท่านตั้งใจจะเยี่ยม มีแขกอื่น ๆ อยู่แล้ว หรือเจ้าของบ้านมีธุระยุ่งมาก จงผ่านบ้านนั้นไปเสีย ถ้าเขาเห็นท่านก่อน จงกล่าวทักทายเพียงสั้น ๆ เท่านั้น แล้วรีบจากไป ถ้าเจ้าของบ้านรู้ความประสงค์ของท่าน ว่าท่านต้องการมาเยี่ยมเยียนเขา และขอร้องให้ท่านอยู่ต่อไป ทั้ง ๆ ที่มีแขกหรืองานยุ่งแล้ว จงกล่าวขอบคุณและขอโทษเขา บอกว่าจะกลับมาเยี่ยมเยียนใหม่ในวันและเวลาอื่น หากเจ้าของบ้านคะยั้นคะยอให้ท่านเข้าไปในบ้านจนได้ จงเข้าไปตามคำเชิญ แต่อยู่เพียงครู่เดียวเท่านั้น และสัญญากับเขาว่า จะกลับมาเยี่ยมใหม่ในวันหน้า

ศิษยาภิบาลบางคน บอกให้สมาชิกทราบล่วงหน้า ก่อนที่จะไปเยี่ยม เพื่อว่าสมาชิกจะจัดเวลาได้ อย่างถูกต้องหากศิษยาภิบาลบอกล่วงหน้าเช่นนี้ เขาก็ควรรักษาคำสัญญาของเขา ไม่ว่าแผนการของท่าน จะเป็นอย่างไร เมื่อท่านได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้นแล้วท่านจะรู้ว่า เวลาไหนเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุด สำหรับเยี่ยมเยียนครอบครัวใด

กฎสำคัญอีกข้อหนึ่ง ซึ่งเราจะมองข้ามไม่ได้ คือ จงพยายามที่สุดที่จะแสดงให้ครอบครัวที่ท่าน ไปเยี่ยม ทราบว่า เขาไม่จำเป็นต้องสิ้นเปลืองเงินเพื่อซื้อเครื่องดื่ม หรืออาหารมาต้อนรับท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่ยากจน ชาวเอเชียเกือบทุกคนมีน้ำใจกว้างขวางในการรับรองแขก หากท่านให้ โอกาสแก่เขาเขาจะต้องใช้เงินซึ่งจำเป็นสำหรับสิ่งสำคัญอื่น ๆ ไปซื้อเครื่องดื่มหรืออาหารมารับรอง ท่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายเป็นเลข หนึ่งท่านเองก็คงไม่อยากจะซื้อว่า เป็นคนมักมากในการกินและการดื่มด้วย จงให้ผู้ที่ท่านไปเยี่ยมรู้ว่า ท่านมาเพื่อรับใช้เขา มิใช่ให้เขารับใช้ท่าน

เราได้กล่าวถึงกฎทั่ว ๆ ไปของการเยี่ยมเยียนแล้ว ต่อไปจะกล่าวอย่างสั้นว่า ๆ ถึงคนที่เราควร ไปเยี่ยม มีคนสองประเภทที่เราต้องสนใจเป็นพิเศษ คือ คนป่วย และคนที่ขาดการติดต่อกับสังคม ภายนอก คนทั้งสองประเภทนี้ ถูกแยกออกจากสังคมอย่างน่าเห็นใจที่สุด

คนป่วยบางรายอาจมีอาการหนักมาก แม้แต่การเยี่ยมเยียนเพียงสั้น ๆ ก็เป็นที่รบกวนแก่เขา ฉะนั้นศิษยาภิบาลจึงควรใช้ดุลยพินิจด้วยว่า เขาควรเยี่ยมคนป่วยเวลาไหนและใช้เวลานานเท่าไร จึงจะ เหมาะสม เพื่อว่าการเยี่ยมของท่านจะไม่กลั้กลายเป็นการรบกวนเขา ระหว่างที่เยี่ยมคนป่วยนั้น ท่าน อาจทักทายเขาด้วยคำพูดที่ก่อให้เกิดความยินดี อ่านพระธรรมสัปดาห์หรือสองข้อ และอธิษฐานสั้น ๆ เพื่อสุขภาพทั้งทางร่างกายและวิญญาณจิตของเขา ข้อแนะนำที่ว่าจงอย่าแสดงความริบร้อน ยังคงใช้ได้ดี แม้แต่กรณีการเยี่ยมคนป่วยนี้

คนประเภทที่ขาดการติดต่อกับสังคมภายนอก อาจเนื่องจากความทุพพลภาพของร่างกาย เช่น เป็นง่อย ตาบอด หรือเนื่องจากสังขารร่วงโรย ไม่อาจไปไหนมาไหนได้ หรือเนื่องจากเกิดเหตุอันน่า เศร้าใจขึ้น จนเขาต้องเก็บตัว ไม่อยากสังคมกับคนภายนอก คนชนิดนี้อาจจะมีสุขภาพดี และเขาอยากจะ ให้ท่านไปเยี่ยมเขาบ่อยที่สุดเท่าที่ท่านจะไปได้ ขณะที่ไปเยี่ยมจงจินตนาการถึงความรู้สึกของเขา และ ปฏิบัติต่อเขาอย่างสมควรที่สุด จงระลึกว่า อาจจะเป็นท่านคนเดียวเท่านั้น จากสังคมภายนอก ที่สามารถ ช่วยเหลือเขาทางด้านวิญญาณจิต อย่าปฏิเสธการช่วยเหลือใด ๆ ที่ท่านสามารถช่วยได้

ขอให้เราสรุปบทเรียนนี้ ด้วยข้อพระธรรมที่คริสเตียนส่วนมากคุ้นเคย และมีความหมายลึกซึ้ง แก่ผู้ที่ออกไปเยี่ยมเยียนข้อความนี้กล่าวว่า

“เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่ผู้เล็กน้อยที่สุดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้อง ของเรานี้ ก็เหมือนท่านได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:40)

บทที่ 6 ผู้ชายในคริสตจักร

บทนี้ จะกล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ การนำผู้ชายมาสู่พระเจ้า และการเกณฑ์คนอื่น ๆ มาช่วยงานของพระเจ้าเพราะงานทั้งสองอย่างนี้ ควรกระทำควบคู่กันไป

จงมองดูที่ประชุมทั่ว ๆ ไปของคริสตจักร และคาดคะเนดูอัตราส่วนของผู้ชายที่มาร่วมประชุม ท่านจะรู้สึกเศร้าใจไม่น้อยที่เห็นมีผู้ชายน้อยกว่าผู้หญิงในคริสตจักร เกือบทุกแห่ง ในคริสตจักรบางแห่งเกือบจะไม่มีผู้ชายเลย

ทำไมจึงเป็นการง่ายที่จะนำสตรีมาเชื่อพระเจ้า แต่เป็นการยากเหลือเกินที่จะนำบุรุษมาเชื่อพระองค์ และยังเป็นการยากที่จะทำให้เขาเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของคริสตจักร

สาเหตุประการหนึ่ง ก็เนื่องจากศาสนาคริสต์ของเราสอนถึงเรื่องที่เหนือธรรมชาติ ผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป เป็นผู้เน้นหนักในเรื่องเหตุผล แต่อาจารย์เปาโลกล่าวว่า สติปัญญาของมนุษย์ไม่อาจเข้าใจเรื่องลึกลับของพระเจ้าได้ (ดู 1 โครินธ์ 1: 22, 27-29, 2:14) การที่จะเข้าใจเรื่องของพระเจ้านั้น จะต้องสังเกตด้วยวิญาณจิต (2:14) ผู้ชายอยากจะแสวงหาความจริงของพระเจ้าด้วยสติปัญญาของตนเอง จึงไม่สามารถพบพระเจ้าได้ แล้วพวกเขาก็คิดว่า เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเรื่องโง่ ๆ มีแต่ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ที่สามารถทำให้มนุษย์เข้าใจเรื่องราวของพระคริสต์ได้

นอกจากความสงสัย ซึ่งเป็นสาเหตุทั่ว ๆ ไป ที่ทำให้ผู้ชายไม่ยอมมาโบสถ์หรือเป็นคริสเตียนแล้ว ศิษยาภิบาลเองก็อาจเป็นอุปสรรคสำคัญด้วย

บางครั้ง ศิษยาภิบาลเป็น “คนโปรด” ของสตรี แทนที่จะเป็นคนโปรดของบุรุษ เพราะเขาทำตนเหมือนกับสตรี จนผู้ชายในท้องถิ่นหมดความสนใจในตัวเรา ผู้ชายชอบเพื่อนผู้ชายที่เป็นชายเต็มตัว หากการศึกษาอย่างหนักหน่วงของท่าน ทำให้ลักษณะผู้ชายของท่านเสื่อมคลายลง จงรีบหาทางแก้ไข พยายามหาเวลาเล่นกีฬากับเยาวชน และร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งต้องออกกำลังกาย เพื่อท่านจะกลับคืนมาสู่ลักษณะผู้ชายอย่างสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

มีบ่อยครั้งที่ศิษยาภิบาล ทำตนให้เป็นที่ชอบพอของสตรีมากกว่าให้เป็นที่ชอบพอของบุรุษ โดยที่ศิษยาภิบาลเองก็ได้ตั้งใจให้เป็นเช่นนี้เลย ความผิดพลาดเช่นนี้เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้ท่านเป็นเช่นนั้นโดยไม่รู้ตัว เช่น เมื่อท่านไปเยี่ยมเยียน จะพบว่า ผู้ที่อยู่ที่บ้านมักจะเป็นสตรี สตรีมักจะบอกปัญหาต่าง ๆ ให้ศิษยาภิบาล และอยากจะได้รับคำแนะนำจากศิษยาภิบาล หากท่านบังเอิญเริ่มทำงานในคริสตจักรที่มีสตรีเป็นส่วนมาก ท่านจะต้องพบกับบททดลองอย่างใหญ่หลวงเช่นนี้ ผู้ที่เป็นสามีของสตรีเหล่านี้ อาจไม่ขัดขวางท่าน หากท่านช่วยภรรยาของเขาทางฝ่ายวิญญาณจิต

ด้วยความบริสุทธิ์ใจพวกเขาอาจมีความยินดีเสียด้วยซ้ำ ที่ท่านเอาใจใส่ต่อเพศอ่อนแอ แต่ท่านจะไม่สามารถนำไปให้ผู้ชายมาเชื่อพระเยซูคริสต์ด้วยวิธีเดียวกับที่ท่านนำสตรีมาเชื่อพระองค์

ฉะนั้น จงเอาใจใส่จดจ่อต่อผู้ชาย ผูกมิตรกับเขา แสดงความสนใจอย่างแท้จริงต่อเขา คุยกับเขาเกี่ยวกับ ธุรกิจการงาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ดี ซึ่งเขาสนใจเป็นพิเศษ เมื่อจะไปเยี่ยมเยียนครอบครัวใด จงไปเยี่ยมเยียน ในเวลาที่พวกผู้ชายอยู่บ้าน จงอธิษฐานเพื่อผู้ชาย ทูลของพระเจ้าให้ประทานผู้ชายเป็นกำลังในคริสตจักรของท่าน ศิษยาภิบาลคนหนึ่งได้อธิษฐานอย่างจริงจัง ขอพระเจ้าทรงประทานให้คริสตจักรของเขามีผู้ชายเพิ่มขึ้นสิบสองคน ต่อมาเขาเป็นพยานว่า ไม่เพียงแต่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขาเท่านั้น ชายทั้งสิบสองคน ยังได้กลายเป็น “กระดูกสันหลัง” ของคริสตจักรในท้องถิ่นนั้นอีกด้วย

คริสตจักรบางแห่ง เลือยชาทางด้านวิญญาณจิต ไม่อาจดึงดูความสนใจของผู้ชายได้แม้แต่น้อย หากการนมัสการในคริสตจักรเป็นเพียงพิธีการเท่านั้น ผู้ชายจะรู้สึกได้ทันที และจะเบื่อหน่ายต่อการนมัสการเช่นนั้น เพราะเป็นการนมัสการที่ไม่ช่วยให้เห็นฤทธิ์เดชอำนาจของพระเจ้า หากท่านไม่อยากเห็นคริสตจักรของท่าน มีสภาพเหมือนสโมสรสังคม ท่านก็จำเป็นต้องใช้เวลาวางโครงการปรับปรุงให้คริสตจักรมีมาตรฐานดีทางด้านวิญญาณจิต เพื่อผู้ชายจะได้ยินดีมาร่วมประชุมที่คริสตจักรของท่าน เมื่อสองสามร้อยปีล่วงมาแล้ว นักศาสนศาสตร์คนหนึ่งให้คำแนะนำว่า วิธีที่ง่าย ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการฟื้นฟูจิตใจขึ้นใหม่คือ ใช้ชอล์กเขียนวงกลมวงหนึ่งบนพื้น แล้วคุกเข่าลงในวงกลมนั้น สัญญากับพระเจ้าว่า ท่านจะไม่ลุกขึ้นออกจากวงกลมไปจนกว่าพระเจ้าจะทรงฟื้นฟูจิตใจวิญญาณของท่าน ทุกอย่าง ตามที่พระองค์เห็นสมควร คำแนะนำนี้เคยใช้ได้ผล และยังใช้ได้ผลอยู่

มีคริสตจักรน้อยแห่ง ที่สมาชิกมีชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตสูงกว่าศิษยาบาล อย่างไรก็ตามความร้อนรนของคริสเตียนติดต่อกันได้ หากศิษยาบาลร้อนรนประจุไฟที่คู้ อยู่ในไม่ช้าไม่นานสมาชิกก็จะร้อนรนไปด้วย นักประกาศชาวประเวร์รัฐมิชซิปป์หลายท่าน เช่น เวสเลย์ ไวท์ฟิลด์ สเปอร์เจียน ฟินน์ ไม่เคยประสบความสำเร็จลำบากในการดึงดูคน มาฟังการเทศนาเลย เพราะคนทั้งหลายรู้ว่า จะได้รับพระพรทางด้านวิญญาณจิต อย่างแท้จริง จากการร่วมประชุมซึ่งผู้รับใช้พระเจ้าเหล่านี้จัดขึ้น

สาเหตุสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้ชายไม่ยอมมาโบสถ์คือ คริสตจักรมิได้มอบหน้าที่ใด ๆ ให้แก่เขา ผู้ชายโดยทั่วไป ไม่อยากนั่งหรือยืนเฉย ๆ โดยไม่ได้ทำอะไรเลย พวกเขาอยากจะทำอะไรบางอย่างซึ่งพอที่เขาจะทำได้ เขารู้สึกดีใจ และพึงพอใจ เมื่อมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจอะไร ที่พวกเขาขาดความสนใจต่อการมาโบสถ์ เมื่อคริสตจักรไม่จัดหน้าที่อันใดให้ ทั้ง ๆ ที่เขามาร่วมประชุมเป็นเวลานานแล้ว

ความจริง คริสตจักรต้องการความช่วยเหลือจากผู้ชายเพื่อให้ทุนค่าใช้จ่ายของคริสตจักร ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ชายที่อยากช่วยเหลือคริสตจักร ศิษยาภิบาลที่ทำงานทุกอย่างเพียงคนเดียว เป็นคุณวุฒิต่อหน้าที่มีนักดนตรีเพียงคนเดียว คนที่มาร่วมประชุมอาจจะมาด้วยความอยากรู้ อยากเห็น แต่หลังจากการประชุมแล้ว เขาก็อดพูดในใจไม่ได้ว่า “ถ้าศิษยาภิบาลคนนี้รู้จักแบ่งหน้าที่ให้คนอื่นทำบ้าง การประชุมจะดีกว่านี้ไม่น้อย”

เป็นไปได้ ที่ศิษยาภิบาลจะมีพรสวรรค์ ความรู้ความชำนาญ สามารถกระทำทุกอย่างในโบสถ์ได้ด้วยตัวเองคนเดียว เช่นการเล่นออร์แกน การนำร้องเพลง และการร้องเดี่ยว การผ่านถุงถวายทรัพย์ และการควบคุมดูแลโรงเรียนรวีวารศึกษา ศิษยาภิบาลที่ฉลาด จะมอบหน้าที่ให้คนอื่นรับผิดชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เมื่อเหล่าอัครสาวกเห็นว่า พวกเขา กำลังจะถูกผูกมัดโดยธุรกิจหลายอย่าง จนเป็นอุปสรรคต่อการรับใช้พระเจ้าทางด้านวิญญาณจิต เขาทั้งหลายจึงเสนอให้มีการเลือกผู้ช่วยขึ้น เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถเอาใจจดจ่อต่อการ อธิษฐานและการสั่งสอนพระโอวาทเสมอไป” (กิจการ 6:2-4) ถ้าท่านปฏิบัติตามเหล่าสาวก ท่านไม่เพียงแต่สามารถหลุดพ้นจากการผูกมัดโดยงานที่ท่านไม่จำเป็นที่จะต้องทำ และสามารถทำงานอื่น ๆ ซึ่งท่านควรจะทำแล้ว ท่านยังจะช่วยผู้ชายในคริสตจักรของท่าน ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในรายการต่าง ๆ ด้วย

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงตำแหน่งผู้นำ สองตำแหน่ง ซึ่งผู้ชายสามารถรับผิดชอบได้ คือ ตำแหน่งผู้ปกครองและมัคนายก

ดูเหมือนว่าในคริสตจักรสมัยแรก ตำแหน่งผู้ปกครองเป็นตำแหน่งที่สูงและสำคัญทางด้านวิญญาณจิตมากกว่า “ผู้ปกครอง” ก็บ่งให้ทราบอย่างชัดเจนในตัวแล้วว่า หมายถึงคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วทางฝ่ายวิญญาณจิต ผู้ที่รับตำแหน่งนี้ จึงต้องมีคุณสมบัติดีพร้อม ทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวัน และคำพูดของเขา แม้คริสตจักรหลายแห่งได้ให้ความหมายแตกต่างกัน เกี่ยวกับหน้าที่ของ เจ้าอธิการและผู้ปกครอง ซึ่งกล่าวไว้ในพระคริสตธรรมใหม่ แต่จากการเปรียบเทียบ พระธรรม (กิจการ 30:17 และ 28 ทำให้เห็นว่า เจ้าอธิการและผู้ปกครองเป็นตำแหน่งและหน้าที่อย่างเดียวกัน อาจารย์เปาโลได้ให้คำแนะนำตักเตือนแก่เจ้าอธิการหรือผู้ปกครองไว้ใน 1 ทิโมธี 3:2-7 หลายอย่าง คำเตือนสอนเหล่านี้ แม้จะเข้มงวด และปฏิบัติตามไม่ถนัดนัก แต่ท่านไม่ควรมองข้ามข้อหนึ่งข้อใด

มัคนายกมีหน้าที่สำคัญ เกี่ยวกับการรักษาทรัพย์สิน และธุรการของคริสตจักร แต่จากเหตุการณ์บันทึกเกี่ยวกับ สะเตฟาโน ซึ่งเป็นมัคนายกรุ่นแรกคนหนึ่งในประวัติศาสตร์คริสตจักรบอกให้เราทราบว่า มัคนายกก็เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติทางด้านวิญญาณจิตพร้อมเช่นเดียวกับผู้ปกครอง อาจารย์เปาโลก็ได้กล่าวถึงคุณสมบัติและหน้าที่สำคัญของมัคนายกไว้ใน 1 ทิโมธี 3:8-13

นอกจากตำแหน่งผู้ปกครองและมัคทายแล้ว ยังมีตำแหน่งปฏิคม ซึ่งมีความสำคัญต่อคริสตจักรมาก ผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิคมนี้ อาจเลือกมาจากผู้ปกครองหรือมัคทาย หรือแต่งตั้งขึ้นก็ได้ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่ความต้องการของสมาชิกคริสตจักร และจำนวนผู้ชาย ซึ่งสามารถช่วยงานทางด้านนี้ ส่วนหน้าที่และคุณสมบัติของปฏิคมนั้น เราได้กล่าวเป็นพิเศษแล้วในบทที่ 3

ผู้ชายยังสามารถช่วยเหลือทางด้านดนตรีของคริสตจักรด้วย หากท่านผู้เป็นศิษยาภิบาลรู้สึกว่าคุณมีความสามารถไม่เพียงพอ ในการนำร้องเพลงในคริสตจักร และพบชายคนใด ที่มีชื่อเสียงดี มีความสามารถในด้านนี้ ท่านก็ควรมอบตำแหน่งการนำเพลงนี้ให้แก่เขา เพื่อว่าเขาจะได้เป็นประโยชน์แก่คริสตจักร แก่ผู้ชายอื่น ๆ และแก่ท่านเองด้วย

หากเป็นไปได้ คริสตจักรควรจัดประชุมพิเศษบางอย่างสำหรับผู้ชาย หากจัดเป็นประจำไม่ได้ อย่างน้อยที่สุดก็ควรจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งเป็นคราว เช่น การจัดประชุมอธิษฐานสำหรับผู้ชายอาทิตย์ละครั้ง การประชุมสังสรรค์ของผู้ชาย เดือนละครั้ง เป็นต้น การประชุมเหล่านี้จะเร้าใจผู้ชาย และเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถชักจูงให้คนภายนอกมาโบสถ์ได้ ท่านอาจเชิญชวนผู้ชายที่ไม่อยากมาร่วมประชุมอธิษฐาน และไม่อยากมาร่วมประชุมนมัสการในโบสถ์ ให้มาร่วมประชุมสังสรรค์ระหว่างผู้ชายด้วยกันโดยไม่ยากนัก เมื่อเขายินดีมาร่วมในการประชุมพิเศษของผู้ชายก็เป็นาง่ายที่จะชวนเขาให้ร่วมประชุมนมัสการในโบสถ์ในโอกาสต่อไป เพื่อว่าเขาจะได้ยินพระกิตติคุณ และได้รับความรอด

นอกจากนั้นผู้ชายยังสามารถช่วยเหลือในด้านประกาศพระกิตติคุณ ในคริสตจักรบางแห่งพวกผู้ชายออกไปเยี่ยมเยียนผู้ชายอื่น ๆ ในบ้านวันอาทิตย์ เพื่อเป็นพยาน และนำเขามาเชื่อองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ชายบางคนมีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีสามารถช่วยในการประชุมประกาศพระกิตติคุณได้ โดยเล่นดนตรีร้องเพลงพิเศษ และเป็นพยาน

เมื่อได้มอบหน้าที่สำคัญเหล่านี้ให้แก่ผู้ชายแล้ว ศิษยาภิบาลควรจะควบคุมดูแลอยู่เบื้องหลัง อธิบายให้พวกเขาทราบว่ากิจกรรมและหน้าที่ซึ่งพวกเขาทำลั้งกระทำอยู่นั้น เป็นงานส่วนหนึ่งของคริสตจักร พวกเขาจึงต้องทำตามกฎวินัยของคริสตจักรและยอมอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคริสตจักรหากท่านปฏิบัติต่อผู้ชายเหล่านี้ด้วยความสุภาพ และโดยใช้สติสัมปชัญญะจากพระเจ้า ผู้ชายเหล่านี้จะมีความไว้วางใจในท่าน จะยินดีเปิดเผยความลับส่วนตัวของเขา และขอคำแนะนำจากท่าน เมื่อเขามีความจำเป็น ท่านเองอาจไม่สามารถร่วมประชุมที่ผู้ชายเหล่านี้จัดขึ้นทุกครั้งได้ และท่านก็ไม่ควรคิดว่า ท่านจำเป็นต้องร่วมประชุมกับผู้ชายเหล่านี้ทุกครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม ท่านจำเป็นต้องให้ความสนใจต่อการประชุมต่าง ๆ ของผู้ชายอย่างเพียงพอ เพื่อจะทราบถึงความเคลื่อนไหว และความเป็นไปต่าง ๆ ของกลุ่มผู้ชายและเพื่อผู้ชายเหล่านั้นจะได้ทราบว่า ท่านสนใจในพวกเขา และกิจกรรมของพวกเขาอย่างแท้จริง

หากท่านปฏิบัติตามข้อแนะนำต่าง ๆ ที่เสนอมานี้ ไม่ช้านัก ท่านจะพบว่า ในที่ประชุมของท่านมีผู้ชายไม่น้อยกว่าผู้หญิงบางที่จำนวนผู้ชายอาจมากกว่า จำนวนผู้หญิงก็ได้ แต่ส่วนมากไม่เป็นเช่นนั้น เพราะมีหลักความจริงอยู่ข้อหนึ่งว่า เมื่อท่านนำผู้ชายคนหนึ่งมาเชื่อพระเยซูคริสต์ ก็เท่ากับท่านนำภรรยาของเขามาเชื่อพระองค์ในทางอ้อมด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น จำนวนผู้หญิงก็จะเพิ่มเป็นสัดส่วนเท่ากับผู้ชาย

เราอาจสรุปได้ว่า จงสนใจงานทางด้านผู้ชายให้มาก เมื่อผู้ชายในคริสตจักรมีความเชื่อในพระเจ้าอย่างมั่นคง พวกเขา ก็จะเป็นกำลังอันสำคัญในพระราชกิจของพระองค์ เมื่อมีผู้ชายเป็นจำนวนมาก ก็ไม่เป็นการยากที่จะช่วยให้จำนวนสตรีเพิ่มขึ้นในคริสตจักรอีกด้วย

บทที่ 7 การเทศนา

ขอให้เราเริ่มต้นด้วยหลักคณิตศาสตร์ง่าย ๆ สักข้อหนึ่งดังนี้ สมมุติว่า ที่โบสถ์ของท่าน มีคนมาร่วมประชุมนมัสการในเช้าวันอาทิตย์ ประมาณ 100 คน และคำเทศนาของท่านมีความยาว 45 นาที เยาวเวลาของการเทศนา คุณด้วยจำนวนคน 100 คน ท่านจะได้ผลลัพธ์เป็น 4,500 นาที หรือ 75 ชั่วโมง ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เข้าร่วมประชุม ทั้งหมดสละให้แก่การฟังเทศน์ถ้าผู้เข้าร่วมประชุมมี 200 คน เวลาทั้งหมดที่พวกเขาสละให้แก่การฟังเทศน์ ก็จะเป็น 150 ชั่วโมง

จากตัวเลขที่แสดงให้เห็นนี้ ย่อมเป็นข้อยืนยันอย่างดีว่า การเทศนาให้คนของพระเจ้าฟังในวันอาทิตย์ มีความสำคัญที่สุดในบรรดากิจการทั้งหลายที่ท่านกระทำตลอดอาทิตย์ ฉะนั้น ศิษยาภิบาลจึงต้องเตรียมการเทศนาให้ดีที่สุดด้วย

ในการแสดงศิลปวิทยาการอื่น ๆ ที่ต้องใช้ความชำนาญ การเตรียมตัวเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ในการเทศนาก็เช่นเดียวกัน จะต้องมี การเตรียมตัวเป็นอย่างดีที่สุด ซึ่งการเตรียมตัวจำแนกออกได้สามประการ คือ การเตรียมตัวโดยทั่วไป การเตรียมตัวอย่างเฉพาะเจาะจง และการเตรียมตัวฝ่ายจิตวิญญาณ

การเตรียมตัวโดยทั่วไป หมายถึงการรวบรวมหลักเกณฑ์จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ท่านได้ประสบ เห็นมา เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำชี้แจงหรือแนะนำ เช่นการศึกษาของท่าน การฝึกฝนอบรมในโรงเรียนพระคริสตธรรม หรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์ตำราหนังสือ หรือนิตยสารที่ท่านอ่าน

การเตรียมตัวอย่างเฉพาะเจาะจง หมายถึงการศึกษาค้นคว้าสำหรับคำเทศนา ซึ่งท่านจะเทศน์ในคราวต่อไป รวมทั้งการเตรียมตัวอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเทศน์

การเตรียมตัวฝ่ายวิญญาณจิต หมายถึงการเตรียมตัวทางด้านจิตใจ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างถูกต้องและใกล้ชิด การอธิษฐานเพื่อหัวข้อและเนื้อเรื่องที่ท่านจะเทศน์การเทศนามีจุดมุ่งหมาย เพื่ออบรมสั่งสอน ทางด้านวิญญาณจิต ฉะนั้น การเตรียมตัวทางฝ่ายวิญญาณจิต จึงเป็นประการสำคัญที่สุด

บทต่อไปซึ่งมีหัวข้อเรื่องว่า “การศึกษาค้นคว้าของศิษยาภิบาล” จะกล่าวถึง การเตรียมตัวโดยทั่วไปและการเตรียมตัวด้านวิญญาณจิตเป็นพิเศษ บทนี้เราจะกล่าวเนื้อเรื่องของคำเทศนาและวิธีเทศนา

ก่อนอื่นอยากให้ท่านตระหนักไว้ว่า คำเทศนาของท่านจะต้องมีเนื้อหาที่ประทับใจ ประกอบด้วยคำสอน ซึ่งได้รับการคล้อยใจโดยตรงจากพระเจ้า หากคำเทศนาของท่านจืดชืดไม่มีสาระที่น่าสนใจ ไม่มีคำสอนใดจากพระเจ้า ก็เป็นการไม่สมควร ที่จะขอร้องให้ที่ประชุมเสียเวลาเป็นอันมากนั่งฟังคำเทศน์ของท่าน

สิ่งสำคัญประการต่อมาที่ท่านต้องทราบคือ คำเทศนาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเทศน์ที่ธรรมาสันนั้น คือ คำเทศนาที่ได้รับจากพระเจ้า แต่น่าเสียดายเหลือเกิน นักเทศน์เป็นจำนวนมากกลับมองข้ามความสำคัญข้อนี้ แม้นักเทศน์อาจเทศนาสรรหาคำเทศนาต่าง ๆ มาเทศน์ได้อย่างดียิ่ง แต่ถ้าไม่ได้มาจากพระเจ้าแล้ว คำเทศนานั้นก็เป็นเพียงปรัชญาชั้นยอดของมนุษย์เท่านั้น นักเทศน์หนุ่มที่ชอบอาศัยแต่หลักวิชาการ และสติปัญญาในการเทศน์ อาจจะเทศน์ออกนอกกลุ่มนอกทาง ซึ่งไม่ตรงกับความจริงที่สอนไว้ในพระคัมภีร์ ส่วนนักเทศน์รุ่นอาวุโส ซึ่งชอบवादอ้างแต่ประสบการณ์ของตัวเองหรือผู้อื่น อาจจะเป็นผลเสียต่อสาระสำคัญในการเทศน์ได้เช่นกัน การเทศนาโดยอาศัยมันสมองหรือประสบการณ์ของมนุษย์ จะไม่สามารถก่อให้เกิดความอิมเม็บบใจทางด้านวิญญาณจิตแก่ผู้ใดได้ จงใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นตัวอย่าง เพื่อช่วยให้ความจริงที่ท่านสอน เเด่นชัดขึ้น แต่จงให้เรื่องที่ท่านจะเทศน์นั้นมาจากพระเจ้าโดยตรง

เมื่อเนื้อหาสำคัญของคำเทศน์นั้นมาจากพระเจ้า จึงเป็นธรรมดาที่นักเทศน์จะต้องเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อรับคำสอนจากพระองค์ก่อน แท้จริงพระเจ้าได้เปิดเผยให้เราทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์อย่างแจ่มชัดแล้ว ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉะนั้นจึงขอให้พระเจ้าทรงนำท่าน และจงแสวงหาน้ำพระทัยจากพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยตรง

สมัยนี้นักเทศน์จำนวนมากได้เลิกล้ม การเทศนา แบบอธิบายเนื้อหาพระคัมภีร์โดยตรง ซึ่งเอาพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นศูนย์กลางของคำสอนทุกอย่าง ผู้ที่ไม่เคยเทศน์โดยวิธีนี้หรือสละทิ้งการเทศน์แบบวิธีนี้ ขอให้ท่านลองใช้วิธีนี้ สักหกเดือนโดยพยายามหาคำสอนทั้งหมดจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ กล่าวคือท่านไม่เพียงแต่ใช้ข้อพระธรรมเป็นข้ออ้างอิงเท่านั้น หากแต่ใช้เป็นทั้งหัวข้อปลีกย่อยต่าง ๆ ด้วย จงเปิดเผยให้ที่ประชุมทราบถึงคำสอนทุกอย่าง ตามที่กล่าวไว้ในพระวจนะของพระเจ้าสอดแทรกตัวอย่างจากพระคัมภีร์บ้าง เพื่อให้คำสอนชัดเจนขึ้นหากท่านเทศน์โดยวิธีนี้แล้วปรากฏว่าไม่ได้ผล สมาชิกผู้มาประชุมไม่สามารถนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ กล่าวคือไม่สามารถปรับปรุงชีวิตฝ่ายจิต วิญญาณของเขาให้ดีขึ้นได้ จำนวนสมาชิกยังคงเดิมไม่มีเพิ่มขึ้นเลย การถวายทรัพย์สินก็ยังคงเดิมหรือสภาพ ทางด้วยวิญญาณจิตทั่ว ๆ ไป ของคริสตจักรไม่ดีขึ้นเลยท่านจึงค่อยเลิกวิธีนี้ แล้วกลับไปใช้วิธีเก่าของท่าน แต่ผู้ที่เทศนาโดยวิธีนี้อย่างจริงจังและรู้จักใช้ ในทางที่ถูกต้อง ส่วนมากจะไม่อยากเทศนาโดยวิธีอื่น ๆ อีก เพราะไม่มีอะไรที่จะให้คำเทศน์ของท่านมีอำนาจเท่ากับพูดว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้...”

เมื่อได้รับคำเทศน์จากพระเจ้าแล้ว จงพยายามสรุปเป็นประโยคที่ชัดเจนและง่าย ๆ ประโยคเดียว ตัวอย่างเช่น ถ้าข้อพระธรรมที่ท่านจะใช้เทศน์ เป็นคำอุปมาที่เกี่ยวกับผู้หว่านเมล็ดพืชใน มาระโก 4:3-20 ท่านอาจสรุปคำสอนทั้งหมดด้วยประโยคเช่นนี้ว่า “การที่ท่านจะได้รับผลประโยชน์ทางด้านวิญญาณจิตจากพระวจนะของพระเจ้าได้มากเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับการเตรียมจิตใจของท่าน เพื่อรับพระ

วณะของพระองค์เพียงใด” ถ้าพระเจ้าได้ทรงนำท่านให้เทศนาจาก ฮีบรู 7:25 ซึ่งกล่าวถึงความสามารถของพระเจ้าที่จะช่วยให้มนุษย์จนถึงที่สุด ท่านก็อาจสรุปเป็นคำสอนในประโยคที่ว่า “เราสามารถรับความรอดและมีชีวิตคริสเตียนที่เต็มไปด้วยชัยชนะตลอดไปได้ เพราะพระเยซูคริสต์ทรงอธิษฐานอ้อนวอนเพื่อเราในขณะนี้”

สมมุติว่า ท่านได้รับคำเทศนาจากพระเจ้า และสรุปคำเทศนานั้นไปประโยคที่ง่าย ๆ ประโยคหนึ่งแล้ว ปัญหาต่อไปก็คือท่านจะอธิบายให้คนอื่นเข้าใจถึงคำเทศนานั้น ได้อย่างดีที่สุดได้อย่างไร

ก่อนอื่น เราจะต้องเข้าใจถึงจิตใจของผู้ร่วมประชุม โดย “เอาใจใส่เข้ามาใส่ใจเรา” ตลอดอาทิตย์ที่ผ่านมา ผู้มาร่วมประชุมต่างหมกหมุ่นแต่เรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงชีพ เช่น การดูแลรักษาบุตร การเอาใจใส่ต่องานธุรกิจและการค้า การเรียนในโรงเรียน และการศึกษาวิชาชีพอื่น ๆ แม้จะเป็นความจริงที่ว่า รายงานการประชุมมีสาระที่ดี จะช่วยเตรียมจิตใจของที่ประชุมให้พร้อมที่จะฟังคำเทศนา แต่ท่านก็จำเป็นต้องเริ่มต้นการเทศนาของท่าน ในสิ่งที่ยังอยู่ในความคิด ความทรงจำ และความเข้าใจของผู้ฟังก่อน แล้วค่อย ๆ นำเขาไปสู่ทิพย์อาหารของพระเจ้า

ฉะนั้น คำนำหรืออารัมภบทของการเทศนาจึงสำคัญมากคำขึ้นต้นของท่าน จะต้องเป็นที่สนใจและจับใจของผู้ฟังได้ทันที การที่จะเป็นเช่นนั้นได้ ท่านจะต้องระมัดระวังในสิ่งซึ่งอาจทำลายหรือหันเหความสนใจ จากเรื่องที่ท่านจะเทศน์ต่อไปเช่นการขยับแว่นตา การสั่งน้ำมูก การพลิกหน้าพระคัมภีร์จากต้นจนท้ายเล่ม การจ้องคู่มือที่เพดาน หรืออริยบทอื่น ๆ อีกแม้แต่การอธิษฐานก่อนเทศนา ก็ควรจะพิจารณาว่าควรหรือไม่บางทีการกล่าวอรัมภบท เพื่อชักจูงความสนใจของที่ประชุมก่อนแล้วจึงอธิษฐานและเทศนาต่อไปตามลำดับอาจได้ผลดีกว่า

จงให้ประโยคแรกที่ท่านพูด ก่อให้เกิดความสนใจแก่ที่ประชุมทันที ท่านอาจจะใช้ประโยคที่จับใจ เช่น “ในหกสิบวินาทีที่ผ่านมา แก้วสิบชีวิตได้สูญเสียชีวิตไปอย่างไม่มีวันกลับคืนคนเหล่านี้จากไปอย่างไร้ความหวัง” หรืออาจเป็นคำถามที่ชวนให้คิด เช่น “ท่านเคยปรารถนาอยากได้อะไรบางอย่าง ที่เป็นอันตรายแก่ท่านไหม” หรืออาจเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากเรื่องหนึ่งท่านจะขึ้นต้นอย่างไรก็ตาม อย่าให้คำขึ้นต้นเหล่านั้น เป็นการฆ่าเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จงให้ประโยคแรก ๆ ทุกประโยคชักจูงความสนใจที่ประชุม

หากเรื่องที่ท่านเทศนานั้นยังใหม่ต่อที่ประชุมมาก แม้ท่านเองจะเทศน์ด้วยความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ใจ “ที่ประชุมก็อาจยังสงสัยในคำเทศนาของท่าน เพราะทุกคนมี “โธมา จอมสงสัย” อยู่ในจิตใจไม่มากนักน้อย ปฏิกริยาของมนุษย์เกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ ก็มักจะเป็น “จงพิสูจน์ให้เราเห็นจริง “เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะอย่างไร

ท่านอาจพิสูจน์ความจริงให้คนอื่นเห็นได้หลายวิธี แต่แปลกเหลือเกิน ข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดมักเป็นข้อพิสูจน์ที่ใช้เหตุผลที่น้อยที่สุด เช่น ถ้าท่านต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่า นายหอมทำทุกอย่างได้ โดยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชูกำลังเขา ท่านอาจอธิบายง่าย ๆ ดังนี้ว่า ถ้าหญาในฟิลิปปินส์มีสี่เขี้ยว หญาในสหรัฐมีสี่เขี้ยว หญาในออสเตรเลีย บอร์เนียว และอินเดียต่างมีสี่เขี้ยวเราก็เชื่อแน่ว่า หญาในประเทศจีนก็มีสี่เขี้ยวด้วย ทำนองเดียวกัน ถ้าเปโตร ขอนัน เปาโล บาระนาบา ซีลา ทิโมธี ลูเธอร์ และเวสตี สามารถทำทุกอย่างได้โดยองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงชูกำลังพวกเขา นายหอมก็สามารถทำทุกอย่างได้ โดยพระคริสต์ผู้ทรงชูใจเขา วิธีการพิสูจน์ความจริงนี้ เป็นวิธีที่น่าเลื่อมใสมาก

แต่การพิสูจน์ให้ผู้ฟัง ยอมรับความจริงหรือเข้าใจ และให้มีความรู้สึกคล้อยตามท่านได้ ยังไม่เป็นการเพียงพอ หากผู้ฟังไม่ประพฤติตาม หรือไม่รู้จักวิธีปฏิบัติตามความจริงของพระเจ้าก็จะทำให้วิญญาณจิตของเขาเสื่อมลง ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องแนะแนวทางให้ที่ประชุมปฏิบัติต่อไป เช่น “จงกล้าทำทุกอย่างโดยพึ่งพระเยซูคริสต์” “จงต้อนรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านเถียวนี้” “จงให้อภัยแก่พี่น้องที่ทำผิดต่อท่าน”

อย่างจบคำเทศนา โดยมีได้เร่งเร้าให้ที่ประชุมปฏิบัติตามแนวทางที่ให้ไว้ การรู้ความจริงและปฏิบัติตาม ย่อมทำให้ผู้รู้ได้รับคุณอนันต์ ส่วนการรู้ความจริงแล้วเพิกเฉยเสีย จะทำให้ผู้รู้เกิดความแข็งแกร่งทางฝ่ายวิญญาณจิตยิ่งขึ้น

มีหลายคนได้ถามถึงความยาวของคำเทศน์ว่า การเทศน์แต่ละครั้งควรยาวเท่าไร เรื่องความยาวของคำเทศน์นั้น อาจแตกต่างกันตามกาลเทศะ โดยทั่วไปคริสเตียนที่อยู่ในชนบทซึ่งมีประชุมอาทิตย์ละครั้งเท่านั้น อาจฟังคำเทศนายาวกว่าคริสเตียนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ซึ่งมีการประชุมอาทิตย์ละหลายครั้ง หากท่านเป็นนักเทศน์ที่มีใจร้อนรนและว่องไวในการเทศน์ ท่านจะรักษาความสนใจของที่ประชุมได้ นานกว่านักเทศน์ที่เฉื่อยชาแต่ส่วนมากนักเทศน์ที่เฉื่อยชามากเทศนาก็ยาวกว่าที่ควร ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่ผู้ฟังอย่างยิ่ง ตามหลักโดยทั่วไป สำหรับคริสตจักรที่ตั้งอยู่ในเมือง คำเทศนาในเวลาประชุมนมัสการควรยาวประมาณ 35-45 นาที เป็นอย่างมาก ส่วนคริสตจักรที่อยู่ตามชนบท คำเทศนาหนึ่งชั่วโมงก็เพียงพอ อย่างไรก็ตามเวลาที่กำหนดมานี้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

เกี่ยวกับเสียงของนักเทศน์ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีเสียงดีและดังเสมอไป นักเทศน์แต่ละคนต้องพยายามใช้เสียงของตนให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ผู้ที่มีเสียงไม่ดีก็สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยการฝึกฝน และผู้ที่คืออยู่แล้วก็ควรพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นอีกผู้ที่คืออยู่ในด้านเสียงยังอาจแก้ไขได้ โดยปรับปรุงให้คำเทศน์ของเขามีเนื้อหาสาระดีเด่น เป็นที่จับใจของผู้ฟังยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับท่าทาง ท่าทางที่ดีมักเป็นไปตามธรรมชาติ หากท่านต้องคิดทุกครั้งก่อนแสดงท่าทาง ใดอย่างหนึ่งออกมา ย่อมแสดงให้เห็นว่า ท่าทางของท่านไม่เป็นไปตามธรรมชาติ และท่านไม่ควรทำ อีกต่อไป

นอกจากท่าทางบางอย่างที่ไม่เหมาะสมแล้ว นักเทศน์ยังอาจมีอิริยาบถบางอย่าง ซึ่งเป็นที่รำคาญ ตาที่ประชุม เช่น การทำหน้านี้วักขมวดตลอดเวลา การเขย่งเท้าขึ้นลงเสมอการยืนเอียงข้างเป็นต้น อิริยาบถเหล่านี้ เป็นการสื่อถึงความสะเพร่า และบางครั้งเป็นการแสดงออกถึงความอวดตัวด้วย จง พยายามงดเว้นท่าทาง หรืออิริยาบถ ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้ฟัง ในการเทศนาคราวหน้า จงลอง สังเกตดู กิริยาท่าทางของท่านเอง ถ้าเป็นไปได้จงขอร้องภรรยาของท่านหรือเพื่อนที่ไว้ใจได้ ให้สังเกตท่าน และเขียนข้อบกพร่องลงในกระดาษ เพื่อว่าท่านจะได้ไปแก้ไขปรับปรุง การถ่อมตัวประกอบกับความ พยายามหลีกเลี่ยงกิริยาท่าทางต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเทศน์ที่ดี จะทำให้ท่านสามารถกำจัด ข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้

สุดท้ายจงหลีกเลี่ยง การชอบเทศนาหลักคำสอนที่ท่านสนใจและชอบเป็นส่วนตัวซ้ำแล้วซ้ำอีก จนมองข้ามคำสอนอื่น ๆ ที่สำคัญในพระคัมภีร์ ในพระคัมภีร์มีหัวข้อเทศน์มากมายซึ่งท่านสามารถสอน ได้ เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต่างมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ท่านมีหน้าที่ประกาศคำสั่งสอนของพระเจ้า

คำเทศนาของท่าน ไม่ใช่ศิลปะซึ่งท่านจะนำออกโอ้อวดแต่เป็นคำเตือนสอนที่พระเจ้าทรงโปรด ประทานให้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้สอนคนอื่นต่อไป ท่านจึงควรเทศนาสั่งสอนหลักความจริงของพระ เจ้าในวิธีที่ดีที่สุด ผู้ฟังเทศน์จะเข้าใจและรับคำสอนได้มากน้อยเพียงใด ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับลักษณะการ เทศน์ของท่านจงแน่ใจว่า ผู้ที่มาร่วมประชุมจะต้องไม่เสียเวลาโดยไร้ประโยชน์

บทที่ 8 การศึกษาค้นคว้า

ภาพรถยนต์ หรือรถประจำทางที่น้ำมันหมด และจอดอยู่ตามหนทางสายต่าง ๆ คงมิใช่ภาพที่แปลกตาสำหรับชาวไทยทั่วไป ความจริงเครื่องยนต์กลไกของรถเหล่านั้นอาจอยู่ในสภาพที่ดี ล้อทั้งสี่ก็มีลมเต็มขนาด และแบตเตอรี่ก็เพิ่งอัปเดตมาใหม่ ๆ แต่ที่รถไม่สามารถเล่นต่อไปได้ ก็เพราะมีข้อพร่องอย่างหนึ่งคือไม่มีเชื้อเพลิง การที่เครื่องยนต์จะทำงานได้ ต้องพึ่งพาอาศัยเชื้อเพลิง หรือน้ำมันที่เติมเข้าไปเสมอ หากเชื้อเพลิงหมดเครื่องยนต์ก็หยุดทำงานด้วย

หลักที่กล่าวมานี้ เป็นความจริงสำหรับนักเทศน์ทุกคนเพราะท่านจะ “ให้” เสมอไปไม่ได้ ท่านจำต้อง “รับ” เข้ามาเพิ่มเติมด้วย นักเทศน์ส่วนมากเชื่อในหลักความจริงข้อนี้ แต่เขาไม่ได้ปฏิบัติตามที่เขาเชื่อเลย ในที่สุดเขาก็กลายเป็นนักเทศน์ที่น่าสงสารคนหนึ่ง ซึ่งพยายามจะป้อนอาหารทางฝ่ายวิญญาณจิตให้แก่สมาชิกในที่ประชุม ทั้ง ๆ ที่ตัวของเขาเองไม่ได้เลี้ยงจิตใจของตนเองด้วยอาหารเหล่านั้นก่อน เป็นประจวบจรดประจำทางที่เชื้อเพลิงหมด ไม่สามารถเล่นต่อไปได้อีก

พระเยซูทรงทราบถึงหลักความจริงข้อนี้ ฉะนั้น แม้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็เสด็จไปในที่เงียบสงบ ใช้เวลาเป็นอันมากเข้าเฝ้าพระเจ้า เพื่อรับกำลังอำนาจเพิ่มเติม

นายแพทย์และนักกฎหมายก็ยอมรับความจริงนี้ จึงใช้เวลามากในการอ่านหนังสือใหม่ ๆ ศึกษาวิธีการใหม่ต่าง ๆ และทบทวนค้นหาความรู้ในกรณีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นแก่คนไข้หรือลูกความของตน ปรับปรุงทุกวิถีทาง เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างทันการณ์

เมื่อพระเยซูคริสต์เอง และผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ เห็นถึงความสำคัญของข้อนี้ ศิษยาภิบาลและนักเทศน์ยังจะพึงพอใจต่อการเทศนา ในเรื่องที่คล้ายคลึงกันหวังซ้ำ ๆ กัน ปีแล้วปีเล่าโดยไม่ใช้เวลาอธิษฐาน และศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเพิ่มเติมให้พอเหมาะอีกหรือ การละเลยต่อภาระสำคัญนี้ เป็นการตกอยู่ในกลอุบายอย่างร้ายกาจของมาร ซึ่งผลสุดท้ายทำให้คริสเตียนเสื่อมสมรรถภาพในการรับใช้พระเจ้า

การที่ท่านจะให้ ท่านจะต้อง “รับ” เข้ามาก่อน ด้วยเหตุนี้ เรื่องการศึกษาเพิ่มเติมของศิษยาภิบาลจึงเป็นเรื่องสำคัญ

จริงอยู่การมีห้องสมุดส่วนตัวอย่างเดี๋ยวนั้น ไม่สามารถช่วยเพิ่มพูนความรู้ และความเชื่อฝ่ายจิต วิญญาณศิษยาภิบาลได้แต่ก็มีส่วนช่วยให้ การศึกษาค้นคว้า ของศิษยาภิบาล เป็นไปได้อย่างสะดวกราบรื่น เช่นเดียวกับการมีถ้วยชาม แม้ว่าถ้วยชามเหล่านั้น ไม่อาจแก้ความหิวกระหายของผู้ใดได้ แต่ก็มีส่วนช่วยให้การรับประทานอาหารเป็นไปโดยสะดวกเช่นกัน

เราจะไม่เน้นเรื่องการจัดห้องสมุดส่วนตัว ของศิษยาภิบาลมากนัก เพราะศิษยาภิบาลจำนวนมาก ไม่มีสถานที่เพียงพอ ประกอบกับมีสมาชิกหลายคนในครอบครัว จึงเป็นการยากที่จะสงวนห้องใดห้องหนึ่ง ไว้เป็นห้องสมุดของศิษยาภิบาลเองโดยเฉพาะ แต่ถ้าท่านต้องการให้การรับใช้พระเจ้า ในการเทศนาสั่งสอนของท่านบังเกิดผลดี ท่านก็จำเป็นต้องมีที่สักแห่งหนึ่ง ซึ่งท่านสามารถเก็บตัวอยู่ตามลำพังได้ เพื่อศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ และอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้า

ท่านอาจจะจัดหรือกั้นห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง ที่มุมใดมุมหนึ่งในบ้านของท่าน ห้องนั้นไม่จำเป็นต้องกว้างใหญ่ แต่ก็ไม่ควรคับแคบเกินไป จนนั่งหรืออธิษฐานไม่สะดวก หรือไม่มีที่ที่จะวางและเขียนหนังสือ ห้องนั้นควรจะมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้สะดวก หากที่บ้านของท่านไม่มีที่สำหรับจัดห้องสมุดท่านอาจหาสถานที่ในโบสถ์ เป็นที่สำหรับศึกษา สถานที่นั้นควรเป็นห้องเหมือนดังที่ท่านจัดอยู่ในบ้าน มีประตูปิดเปิดได้ เพื่อป้องกันการรบกวนจากภายนอก

การจัดห้องสมุดส่วนตัวในโบสถ์ มีข้อดีหลายประการเช่น เป็นที่สงบกว่าในบ้านของท่าน และสะดวกแก่คริสตสมาชิกที่มาขอคำแนะนำหรือปรึกษาหารือ ส่วนการจัดห้องสมุดในบ้านพักของท่านเอง ก็มีข้อได้เปรียบหลายประการ เช่น ท่านไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปมา ท่านสามารถเข้าอ่านหนังสือหรือศึกษาได้ทุกเวลา เนื่องจากที่บ้านของท่านมีคนอยู่เสมอ จึงให้ความปลอดภัยแก่หนังสือและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้สำหรับศึกษา

ไม่ว่าท่านจะศึกษาที่บ้านพักของท่านหรือที่โบสถ์ท่านจะต้องจัดเวลาอยู่ตามลำพังคนเดียว จงสอนให้บุตรของท่านรู้จักเคารพยำเกรง ขณะที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ อย่าให้เขาเข้าไปหาท่านหรือในห้องที่ท่านกำลังศึกษาพระคัมภีร์ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากท่าน แม้แต่ภรรยาของท่าน ก็ไม่ควรถือสิทธิ์เข้าไปรบกวนท่านด้วยโดยไม่มีเหตุจำเป็น

อุปกรณ์ในการศึกษาของท่าน

ก่อนอื่นใดทั้งหมด ท่านจะต้องมีหนังสือต่าง ๆ หนังสือเหล่านี้อาจแบ่งแยกออกเป็นสองจำพวก คือ จำพวกตำรา และจำพวกอ่านประกอบ ตำราหมายถึงหนังสือที่ท่านต้องใช้อ่านและค้นคว้าเสมอ ส่วนหนังสืออ่านประกอบ หมายถึงหนังสือทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องด้วย

หนังสือเล่มแรกและเล่มสำคัญที่สุดในจำพวกตำรา คือ **พระคริสตธรรมคัมภีร์** ท่านควรมีพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้ใช้สำหรับศึกษาโดยเฉพาะสักเล่มหนึ่ง ปัจจุบันมีพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแก้ไขใหม่และฉบับประชานิยม ท่านควรจะได้ฉบับเหล่านี้ไว้ศึกษาเทียบกับฉบับเก่า จะช่วยให้ท่านเข้าใจความหมายต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ชัดเจนขึ้น หากท่านเข้าใจภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ ท่านก็ควรเปรียบเทียบคำแปลในพระคัมภีร์ภาษาเหล่านี้ด้วย การเปรียบเทียบคำแปลในพระ

คัมภีร์หลาย ๆ แบบ จะทำให้ท่านสามารถทราบความหมายในข้อพระธรรมได้ถูกต้อง และเข้าใจได้ดีที่สุด

นอกจากพระคัมภีร์แล้ว ท่านควรมี**พจนานุกรมไทย** และ**อังกฤษ** เพื่อตรวจความหมายและตัวสะกดของคำต่าง ๆ ซึ่งท่านไม่แน่ใจ

คู่มืออธิบายพระคริสตธรรมคัมภีร์ ก็เป็นหนังสือสำคัญมาก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเตรียมข้อเทศน์และคำสอน เช่น **คู่มือพระคัมภีร์ไบเบิล** โดย ดร.ฮาร์เลย์ ญูแฉ 27 ดอก **ไขพระคริสตธรรมใหม่ ญูแฉ 39 ดอก ไขพระคัมภีร์เดิม ๗๘๗**

นอกจากนั้น ท่านควรมี**หนังสือเพลง** ที่ใช้ในคริสตจักรเป็นส่วนตัวสักเล่มหนึ่ง เพื่อให้สะดวกแก่การเลือกหาเพลงที่เหมาะสมกับข้อเทศน์ และคำสอน

หนังสือที่กล่าวมานี้จัดอยู่ในจำพวกตำรา ควรวางอยู่บนโต๊ะ หรือในที่ที่ซึ่งท่านสามารถหยิบได้ง่าย ๆ

หนังสือจำพวกอ่านประกอบได้แก่หนังสือทั่ว ๆ ไป ซึ่งท่านใช้หนังสือประกอบในการศึกษาพระคัมภีร์ เช่น คู่มือ หัวข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ ศัพท์สัมพันธ์ พระคริสตธรรมศึกษาเพื่อนครู พระคริสตธรรมคัมภีร์ สอนว่าอย่างไร คู่มือการอธิษฐาน คริสเตียนเชื่ออย่างไร ฯลฯ ท่านควรมีหนังสือประกอบเหล่านี้ไว้ให้มาก เพื่อว่าจะได้ช่วยให้ท่านมีความรู้ ความเข้าใจทางพระคริสตธรรมคัมภีร์ และหลักความเชื่อกว้างขวางยิ่งขึ้น หนังสือเหล่านี้ ควรจะจัดไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ตามหมวดหมู่ของมัน เพื่อความสะดวกในการใช้สอยและประหยัดเวลาในการค้นหา ในบทต่อไปเราจะกล่าวถึงวิธีทำรายชื่อหัวข้อต่าง ๆ สำหรับหนังสืออ่านประกอบของท่านเพื่อช่วยให้ท่านค้นหาเรื่องที่ท่านต้องการ จากหนังสือต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากหนังสือ ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำคัญ ในการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว ยังมีอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งนับว่าสำคัญยิ่งเช่นกัน ได้แก่ โต๊ะ และเก้าอี้ ถ้าพระเจ้าทรงอวยพรท่านเป็นพิเศษ ท่านควรจัดหาโต๊ะและเก้าอี้ สำหรับศึกษาพระคัมภีร์โดยเฉพาะ โต๊ะของท่านควรมีขนาดกว้างพอ ที่จะวางตำราต่าง ๆ ได้ มีที่สำหรับเขียนหนังสือ และศึกษาตำรับตำราต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกสบาย

นอกจากอุปกรณ์ที่จำเป็นเหล่านี้ ท่านยังอาจสรรหาอุปกรณ์อื่น ๆ เพิ่มเติมได้ ตามฐานะและความเหมาะสม แต่อุปกรณ์อื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่จัดอยู่ในพวกที่จำเป็นนัก

การใช้เวลาในการศึกษา

แม้ห้องสมุดของท่านจะจัดได้ดีที่สุด มีอุปกรณ์ เครื่องใช้ครบครัน แต่หากท่านไม่ใช้เวลาศึกษาอย่างจริงจัง ทุกอย่างที่ท่านมี จะกลับกลายเป็นสุรุ่ยสุร่ายและไร้ความหมายไป ส่วนปัญญาที่ว่าควรใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้ามากเพียงใดนั้น เป็นการยากที่จะชี้เฉพาะเจาะจงได้ โดยทั่วไป ศิษยาภิบาล ที่ดี

ควรใช้เวลาครึ่งหนึ่งของเวลาทำงานทั้งหมด หรือประมาณวันละสี่ชั่วโมงสำหรับศึกษาค้นคว้าเป็นส่วนตัว

เวลาสี่ชั่วโมง ที่ใช้สำหรับศึกษาค้นคว้าส่วนตัว ควรแบ่งเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมข้อเทคนท์ การอ่านหนังสือ ทัว ๆ ไป การศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ และการเข้าเฝ้าพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน ศิษยาภิบาลควรใช้เวลาสำหรับกิจกรรมส่วนตัวให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่นการเขียนหรือตอบจดหมาย การบันทึกรายงานอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อว่าจะได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ สำหรับศึกษาค้นคว้าอย่างแท้จริง

มีศิษยาภิบาลไม่กี่คน ที่สามารถใช้เวลาสิบหกชั่วโมงในแต่ละอาทิตย์สำหรับเตรียมข้อเทคนท์แต่ละเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาต้องเทศน์อาทิตย์ละหลายเรื่อง จะอย่างไรก็ตาม การใช้เวลามากในการเตรียมข้อเทคนท์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง หากนักเทศน์ต้องการให้พระเจ้าประทานคำพูดให้แก่เขาในวันอาทิตย์ เขาต้องเปิดจิตเปิดใจอกรับการเพิ่มเติมจากพระเจ้า ก่อนวันอาทิตย์นั้น ๆ

ฉะนั้น จงใช้เวลามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการเตรียมการเทศน์ของท่าน คริสตสมาชิกในคริสตจักรของท่านต้องสละเวลาทำงานหลายอย่างเพื่อมาโบสถ์ ฟังคำเทศนาของท่าน เขาจึงควรได้รับสิ่งที่ดีที่สุดจากท่านตอบแทน

การอ่านหนังสือทัว ๆ ไป

ในการศึกษาหาหาค้นคว้าของท่าน ท่านควรอ่านหนังสือทัว ๆ ไป เป็นการเพิ่มพูนสติปัญญาและความรู้บ้าง ศิษยาภิบาลจำนวนมากมีข้อบกพร่องในเรื่องนี้ จึงทำให้สติปัญญาความรู้ของเขาไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร

มีเหตุผลอย่างน้อยสองประการ ที่ศิษยาภิบาลไม่อ่านหนังสือประกอบความรู้ทัว ๆ ไป คือ *ประการแรก* มีนิสัยไม่ชอบอ่าน *ประการที่สอง* ไม่สามารถซื้อหรือจัดหาหนังสือเหล่านั้นได้ สาเหตุประการแรกขึ้นอยู่กับศิษยาภิบาลเอง ส่วนสาเหตุประการหลังที่ก็อาจแก้ไขได้ไม่ยากนัก หากศิษยาภิบาลมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะได้หนังสือประกอบต่าง ๆ แต่ไม่สามารถหาหนังสือต่าง ๆ ได้ เขาอาจซื้อหนังสือเก่าคือหนังสือที่คนอื่นใช้แล้ว ซึ่งแท้จริงหนังสือเหล่านี้ก็ให้ประโยชน์เท่ากับหนังสือใหม่ทุกประการ

หนังสือทัว ๆ ไปที่ท่านควรอ่านมีดังต่อไปนี้ หนังสือที่กล่าวถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลก โดยเหตุที่พระเจ้าทรงรักโลก เราจึงควรสนใจและรอบรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก หนังสือที่ให้ความรู้ทัวไปนี้ได้แก่นิตยสารสัปดาห์ หนังสือพิมพ์รายวัน และหนังสือต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีประโยชน์

หนังสือหรือคู่มือที่อธิบายพระธรรมต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็มเล่ม ๆ

ท่านควรหาเวลาศึกษาพระธรรมต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างละเอียด โดยอาศัยหนังสือหรือคู่มือที่อธิบายพระคัมภีร์ประกอบ ศิษยาภิบาลที่ศึกษาพระคริสตธรรมเป็นเล่ม ๆ อย่างละเอียดปีละ สาม-สี่ เล่ม ภายในยี่สิบปี เขาจะศึกษาและรู้พระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่ม ได้อย่างลึกซึ้ง

หนังสือศาสนศาสตร์หรือหลักความเชื่อ

หากท่านอ่านทบทวนหนังสือศาสนศาสตร์ หรือหนังสือหลักความเชื่อ ปีละหนึ่งเล่ม เพื่อเป็นการทวนความรู้ในหลักคำสอนเกี่ยวกับความเชื่อ ซึ่งท่านต้องเทศน์และสอนอยู่เสมอจะทำให้ท่านมีความเข้าใจในสิ่งที่ท่านสองคัมภีร์

หนังสือที่ดีอื่น ๆ มีอีกมาก ซึ่งท่านสามารถเลือกซื้ออ่านได้ จงติดต่อไปที่ร้านจำหน่ายหนังสือคริสเตียน หรือที่กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ท่านจะได้รับคำแนะนำเพิ่มเติม เกี่ยวกับหนังสือเหล่านี้ แต่ขณะที่ท่านสนใจต่อการอ่านหนังสือเหล่านี้จงอย่าลืมอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ จงอย่าละเลยในการอธิษฐานท่านยิ่งใช้เวลาอยู่กับพระเจ้ามากเท่าใด เรียนรู้จากพระองค์มากเท่าใด พระพรจากพระองค์ก็จะไหลหลั่งมาสู่ท่าน และสู่ผู้อื่นมากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นจงใช้เวลาอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า

เชื่อว่า ท่านจะพยายามจัดห้องสมุดขึ้นส่วนตัวห้องหนึ่งเพื่อเป็นที่ประกอบพระราชกิจของพระเจ้า จัดหาอุปกรณ์สำคัญในการศึกษาค้นคว้า และสละเวลาให้กับการศึกษา เข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังอย่างเพียงพอ อาจจะเป็นการยากสักเล็กน้อยในการเริ่มต้น แต่เมื่อท่านมีความตั้งใจแน่วแน่ และปฏิบัติตามเป็นประจำแล้ว ท่านจะเห็นคุณประโยชน์อันหาค่าอะไรเปรียบมิได้

บทที่ 9 การบันทึกรายงาน

ถ้ามีคนถามท่านว่า ในเดือนมิถุนายน มีผู้มาร่วมประชุมนมัสการตอนเช้าวันอาทิตย์ในโบสถ์ของท่าน คิดเฉลี่ยแล้วอาทิตย์ละกี่คน ท่านเป็นผู้ประกอบพิธีแต่งงาน ให้แก่คุณสมศักดิ์ไช้ใหม่ ในวันเดือน ปี่อะไร เมื่อปีที่แล้ว ท่านเทศนาเกี่ยวกับเรื่องการกลับใจใหม่กี่ครั้ง ท่านสามารถตอบคำถามเหล่านี้แก่ผู้ที่ต้องการทราบได้หรือไม่ หรือท่านต้องตอบอย่างอ้อมอ้อมด้วยความไม่แน่ใจ

หากท่านมีระบบในการเก็บบันทึกรายงานที่ดี ท่านสามารถค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง และแม่นยำได้ โดยใช้เวลาไม่นานนัก ฉะนั้น การทำรายงานของคริสตจักรจึงมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ท่านและคริสตจักรมาก

การเก็บบันทึกรายงาน เป็นทางหนึ่งส่งเสริมให้ท่านมีความระมัดระวัง ต่อรายละเอียดของงานในด้านต่าง ๆ ทำให้ท่านเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของผู้อื่น

นอกจากนั้นการบันทึกรายงาน ยังป้องกันไม่ให้เกิดการโอ้อวด ดังที่นักเทศน์หรือศิษยาภิบาลบางคนชอบกระทำ ท่านจะไม่ต้องเดาเอาว่า เมื่อสองสามอาทิตย์ก่อน มีคนมาร่วมประชุม 50 คนหรือ 60 คน สมุดบันทึกจะเปิดเผยให้ทราบความจริงถูกต้องทุกอย่าง

ในบางครั้งบางคราว เจ้าหน้าที่ทางราชการ อาจต้องการทราบรายละเอียดบางอย่าง เกี่ยวกับคริสตศาสนา คนใดคนหนึ่ง ในคริสตจักรของท่าน เช่น เขาอาจถามว่า วันเดือนปีเกิดที่แท้จริงของนายวันชัย คือวันอะไร ท่านเป็นผู้ประกอบพิธีแต่งงานของเขาใช่ใหม เมื่ออาทิตย์ก่อนเขามาร่วมประชุมที่โบสถ์ ในเวลา 10.30 น. ถึง 12.00 น. จริงไหม ฯลฯ จะเป็นการดียิ่งหากท่านสามารถให้คำตอบที่ถูกต้องจากสมุดบันทึกของท่าน

บางทีคุณประโยชน์สำคัญที่สุด ในการทำบันทึกรายงานของคริสตจักร คือทำให้เราทราบสภาพการณ์ทั่วไปของคริสตจักรในทุกช่วงระยะเวลา เช่นบันทึกรายงานจะแสดงให้เห็นเราทราบว่าทุกเดือนเมษายน ในสามปีที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมประชุมน้อยลง หรือการถวายทรัพย์ ในเดือนสิงหาคมปีนี้ ได้จำนวนเงินน้อยกว่าการถวายทรัพย์ในเดือน สิงหาคมของ 2-3 ปีที่ผ่านมาหรือสถิติการร่วมประชุมนมัสการต่ำลง แต่สถิติการมาเรียนรวีวารศึกษาสูงขึ้น เมื่อทราบข้อเท็จจริงจากตัวเลขที่ปรากฏในรายงานแล้ว เราอาจหาจุดอ่อนแอ ข้อบกพร่องและข้อดีต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ท่านอาจสงสัยว่า ทำไมสถิติการถวายทรัพย์ ในเดือนสิงหาคมปีนี้ จึงต่ำกว่าเดือนสิงหาคมปีที่แล้ว เมื่อตรวจสอบจากรายงาน ท่านอาจจะพบคำตอบอย่างง่ายดายว่า เป็นเพราะคุณอำนวย ซึ่งเป็นสมาชิกที่ชื่อสำคัญในการถวายทรัพย์ ไปเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องในต่างจังหวัดตลอดเดือนนั้น จึงทำให้เงินจำนวนถวายของคริสตจักรลดลง แต่บางครั้ง ท่านอาจไม่พบคำตอบอย่างง่ายดายเช่นนั้น ท่านอาจต้องตรวจสอบ

สถิติการถวายในเดือนพฤษภาคม และมิถุนายน หากพบว่า การถวายของคริสตจักรเริ่มตกต่ำติดต่อกันหลายเดือน ทั้ง ๆ ที่สถิติการมาร่วมประชุมของสมาชิกอยู่ในระดับปกติ นั้นอาจแสดงว่า สมาชิกทั่วไปขาดความซื่อสัตย์ ในการถวายทรัพย์ ศิษยาภิบาลและกรรมการของคริสตจักรจะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยเน้นถึงหน้าที่รับผิดชอบของคริสเตียน ในคำเทศนาสั่งสอน หรือโดยวิธีอื่นที่เหมาะสม ก่อนที่สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของคริสตจักรจะเข้าขั้นคับขัน

คริสตจักรที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ดี มักมีสมุดบันทึกหลายเล่ม แต่เราจะกล่าวถึงสมุดบันทึกทรัพย์สิ้นเงินทองคือสมุดบัญชีก่อน

ข้อแนะนำที่สำคัญประการแรก ซึ่งท่านจะต้องรู้จักและเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เกี่ยวกับทรัพย์สิ้นเงินทองของคริสตจักร คือในฐานะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาล ท่านจงอย่ารับหน้าที่ในการเก็บหรือแจกจ่ายเงินสดของคริสตจักร เพราะหากเหตุฉุกเฉินเกิดการบกพร่องในการเก็บรักษาเงิน ทำให้เงินของคริสตจักรหายไป 50 บาท สมาชิกของคริสตจักรอาจหาทางแก้ไขได้ โดยที่เหตุฉุกเฉินไม่ต้องรับความเสียหายมากเกินไปนัก แต่หากศิษยาภิบาลเองเกิดการบกพร่องในด้านเงิน ทำให้สมาชิกสงสัยว่า เขายักยอก หรือใช้เงินของคริสตจักรอย่างไม่ถูกต้องเพียง 50 สตางค์ ชื่อเสียงของศิษยาภิบาลก็จะถูกทำลายอย่างย่อยยับ และการรับใช้พระเจ้าของเขาจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างที่สุด

ฉะนั้น จงเป็นคนฉลาด อย่าแตะต้องเงินทองของคริสตจักร และจงแต่งตั้งเหตุฉุกเฉินที่คริสตจักรไว้วางใจ รับผิดชอบในการดูแลรักษาทรัพย์สิ้นเงินทองของคริสตจักร

ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า ศิษยาภิบาลไม่ต้องเอาใจใส่เรื่องการเงินของคริสตจักรเลย ท่านมีหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับเงินของคริสตจักรอย่างน้อยสองอย่าง คือ

1. ศิษยาภิบาลจะต้องทราบสถานการณ์การเงินของคริสตจักรเป็นอย่างดี ว่าการรับ การจ่ายของคริสตจักรเป็นอย่างไร คริสตจักรมีเงินเหลือหรือเงินขาด มากน้อยเพียงใด ฯลฯ

2. ศิษยาภิบาลต้องรับหน้าที่ฝึกสอนสมาชิก หรือเหตุฉุกเฉินให้รู้จักรักษาเงินทองของคริสตจักร โดยสอนให้ทำบัญชีอย่างง่าย ๆ ออกใบเสร็จ เก็บใบเสร็จ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสตจักรที่อยู่ในชนบท ซึ่งมีสมาชิกที่ไม่มีความรู้ในการทำบัญชีเลย ศิษยาภิบาลจะต้องเอาใจใส่ในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

สมุดบัญชีของคริสตจักรเป็นแบบง่าย ๆ และธรรมดาที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีระบบการทำบัญชีเป็นรายสัปดาห์ ดังปรากฏใน 1 โครินธ์ 16:1 ซึ่งอัครสาวกเปาโลแนะนำให้คริสตจักร รวบรวมเงินถวายในทุกอาทิตย์ และเนื่องจากการทำบัญชีแบบรายสัปดาห์ มีโอกาสผิดพลาดน้อยกว่าบัญชีรายเดือน คริสตจักรทั่วไป จึงนิยมทำบัญชีแบบรายสัปดาห์

จากตัวอย่างบัญชีง่าย ๆ ต่อไปนี้ ท่านจะเห็นข้อเท็จจริง 4 ประการ คือ เงินสดที่มีอยู่ รายรับ รายจ่าย และเงินสดที่เหลือ (คู่มือสรุปของบัญชี)

ในช่องรายรับ ท่านควรแสดงรายการต่าง ๆ อย่างละเอียด เช่น เงินถวายจากการประชุม นมัสการ เงินถวายจากรีวารศึกษา เงินถวายสร้างโบสถ์ (ถ้ามี) คริสตจักรบางแห่งจำแนกเงินถวายสิบลดออกจากเงินถวายนมัสการ และยังมีบันทึกชื่อผู้ถวายสิบลดด้วย

ตัวอย่างบัญชีรับจ่ายของ คริสตจักร (แบบง่าย ๆ)

บัญชี รับ-จ่าย ประจำสัปดาห์ที่ 3 วันอาทิตย์ ที่ 21 ถึงวันเสาร์ที่ 27 กรกฎาคม 1971

รายรับ	จำนวนเงิน		รายจ่าย	จำนวนเงิน		สรุป	จำนวนเงิน	
	บาท	ต		บาท	สต		บาท	สต
การถวาย ทรัพย์สินรีวาร ศึกษา	20	25	เงินเดือนศิษ ยา-ภิบาล	150	-	ยอดเงินเหลือจาก สัปดาห์ก่อน รายรับประจำสัปดาห์ นี้ รวมรวบรับทั้งสิ้น หักค่าใช้จ่ายทั้งหมด	1,250	25
การถวาย ทรัพย์สิน	112	50	ไปปลิว	20	-		358	-
ประชุมนมัสการ	215	25	ค่าซ่อมแซม โบสถ์	15	-		1,608	25
การถวายสิบลด ถวายพิเศษ	10	0	ถวายสภา	5	-	200	00	
			คริสตจักร			คงเหลือ เงินสดทั้งหมด จากเงินสดทั้งสิ้น จำนวนเงินที่ต้องใช้	1,808	25
			ค่าเดินทางศิษ ยาภิบาล	10			600 75	
รวมรับ	358		รายจ่าย	200	00	1,207 50		

ในช่องรายจ่าย ก็ควรแสดงละเอียดต่าง ๆ เช่นเงินเดือนของศิษยาภิบาล เงินถวายสภา (ถ้ามี) ค่าซ่อมแซมโบสถ์ค่ากระดาษ เงินช่วยเหลือคริสตจักรอื่น ๆ เหน้บุญญิกควรมีใบเสร็จใบจ่ายหรือหลักฐานอื่น ๆ ที่ยืนยันรายจ่ายทุกอย่างในบัญชีเขาไม่ควรชำระเงินสำหรับรายการใด ๆ ที่ไม่ได้รับการมอบหมายอย่างถูกต้องจากกรรมการบริหารของคริสตจักร

ในช่องสรุป ได้แสดงรายการ 4 อย่าง คือ

1. จำนวนเงินทั้งสิ้นที่เหลือจากอาทิตย์ก่อน

2. จำนวนรายรับในสัปดาห์ที่ผ่านมา ตั้งแต่วันอาทิตย์ก่อนถึงวันเสาร์
3. รายจ่ายทั้งสิ้นประจำสัปดาห์
4. เงินที่เหลือจากการหักค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นแล้ว

จากเงินสดที่เหลือนั้น มีช่องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ อีกช่องหนึ่งแสดงถึงเงินที่จำเป็นต้องการใช้ในสัปดาห์นั้น เงินสำหรับประกาศ ๆ ซ่อมแซม สำหรับศิษยาภิบาล ฯลฯ และเงินที่ไม่จำเป็นต้องใช้ ที่ทำเช่นนั้น เพื่อช่วยให้เหรียญทราบว่ามีเงินเหลือที่แท้จริงจำนวนเท่าไร

เหรียญควรเก็บเงินสดไว้กับตัวบ้าง สำหรับใช้จ่ายรายการเบ็ดเตล็ดของคริสตจักร และเขาควรเก็บเงินของพระเจ้าอย่างดีที่สุด เพราะนี่เป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเขาได้รับมอบหมายจากพระเจ้า แต่เพื่อให้เขาพ้นจากข้อครหาในหน้าที่ ซึ่งอาจมีขึ้นในคริสตจักร ควรแต่งตั้ง เลขานุการฝ่ายการเงินอีกคนหนึ่ง เพื่อช่วยเหรียญนับเงิน และบันทึกรายรับจากการถวายทรัพย์ทุกอาทิตย์หากเหรียญได้รับเงินสดทั้งสิ้นมากกว่า 200 บาทขึ้นไป และหากมีธนาคาร หรือธนาคารออมสินซึ่งเขาสามารถฝากเงินได้ เขาควรฝากเงินที่เกินจาก 200 บาทนั้นไว้ในธนาคาร ในนามของคริสตจักร เพื่อป้องกันความเสียหายเนื่องจากอัคคีภัยหรือการโจรกรรม เหรียญควรมีความเคร่งครัดที่สุดในการจ่ายเงิน เขาจะต้องไม่อนุญาตให้ผู้ใดยืมหรือนำเงินไปใช้ในทางอื่น ซึ่งมีได้บ่งไว้ในระเบียบการ หรือในข้อตกลงของคริสตจักร ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

นอกจากบันทึกรายงานเกี่ยวกับการเงินของคริสตจักรแล้วยังมีรายงานอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับคริสตจักรที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ดี รายงานเหล่านี้ ส่วนมาก ศิษยาภิบาลสามารถเก็บรักษาไว้เป็นส่วนตัวได้ เช่นสมุดรายชื่อสมาชิกคริสตจักร บันทึกรายชื่อของกลุ่มสมรส บันทึกเกี่ยวกับการเยี่ยมชมรายงานการบันทึกของรวิวารศึกษา บันทึกการเทศนา ฯลฯ

สมุดรายชื่อสมาชิกคริสตจักร

คริสตจักรควรพยายามทุกวิถีทาง ทำบัญชีรายชื่อคริสตสมาชิกที่ทันสมัย และละเอียดถี่ถ้วนที่สุด เพราะสมาชิกทุกคนต้องการเห็นว่า เขาเป็นสมาชิกสมบูรณ์ของคริสตจักรที่เขาสังกัดอยู่ บัญชีรายชื่อสมาชิกคริสตจักรมีรายการบันทึกดังต่อไปนี้

1. ชื่อ และนามสกุลของสมาชิก
2. วัน เดือน ปี เกิด
3. วันรับเข้าเป็นสมาชิก
4. วิธีเข้าเป็นสมาชิก โดยการรับศีลล้างบาป หรือโดยการย้ายไปมาจากคริสตจักรอื่น
5. ถ้าถอนรายชื่อสมาชิกออกจากบัญชี จงบอกเหตุผลที่ถอน (เนื่องจากย้ายสถานที่อยู่ หรือเสียชีวิต หรือได้รับการขอร้องให้ถอนชื่อออก เพราะฝ่าฝืนกฎคริสตจักร)

6. วัน เดือน ปี ที่ถอนชื่อสมาชิกออก

คริสตจักรอาจจัดทำบัตรสมาชิก โดยใช้กระดาษแข็งขนาด 3 คูณ 5 นิ้ว พิมพ์ ชื่อ และสถานที่ตั้งของคริสตจักร ชื่อและที่อยู่ของสมาชิก และลายเซ็นของศิษยาภิบาล แล้วแจกบัตรนี้ให้แก่สมาชิกทุกปี เป็นการแสดงให้เห็นสมาชิกรู้ว่า คริสตจักรสนใจเขาและเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร

บันทึกการรับศีลล้างบาป

คริสตจักรควรมีสถุคบันทึก จดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับศีลของสมาชิก เช่น

1. ชื่อและนามสกุล
2. วัน เดือน ปี เกิด
3. สถานที่สมาชิกรับศีล
4. ผู้ประกอบพิธี
5. พยาน (ถ้ามี)

สมุดบันทึกสำหรับการถวายบุตร

มีลักษณะคล้ายกับสมุดบันทึกการรับศีลล้างบาป แต่ให้ใส่ชื่อ และนามสกุลของบิดามารดาด้วย

บันทึกสำหรับคู่สมรส

ศิษยาภิบาลควรมีรายชื่อของคู่สมรส ซึ่งเขาเป็นผู้ประกอบพิธี ในสมุดบันทึกควรมีรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี และเวลาที่ทำพิธี ชื่อและนามสกุลของจ้าวป่าว และเจ้าสาว วัน เดือน ปี เกิด ของเขาทั้งสอง พยาน และหมายเลขทะเบียนสมรส

สำหรับบันทึกอื่น ๆ ส่วนมาก ศิษยาภิบาลมอบให้เป็นสมบัติของคริสตจักร เมื่อศิษยาภิบาลย้ายไปอยู่ที่อื่น แต่บันทึกเกี่ยวกับคู่สมรสที่ศิษยาภิบาลเป็นผู้ประกอบพิธีให้ นั้น เขาจะต้องเก็บรักษาไว้กับตัวเสมอ

บันทึกเกี่ยวกับการเยี่ยมเยียน

บันทึกเกี่ยวกับการเยี่ยมเยียนสมาชิกคริสตจักร จะเป็นประโยชน์แก่ศิษยาภิบาลมาก

ในด้านหนึ่งของบัตรเยี่ยมเยียน นอกจากจดชื่อ ที่อยู่ของสมาชิกแล้ว ท่านควรจดชื่อและอายุของสมาชิกทุกคนในครอบครัวนั้นด้วย ในอีกด้านหนึ่ง ท่านควรจดวันที่ ที่ท่านเยี่ยมเยียนพร้อมทั้ง

ข้อความสั้น ๆ ที่กล่าวถึงระหว่างการเยี่ยมชม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อท่านเป็นศิษยาภิบาลในสถานที่ใหม่ ๆ บันทึกนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านมาก

บันทึกเกี่ยวกับวริวารศึกษาและการประชุมอื่น ๆ

โดยทั่วไป แผนกรวิวารศึกษาของทุกคริสตจักร มีรายงานบันทึกของตนเอง แต่จะเป็นประโยชน์แก่ศิษยาภิบาลอย่างยิ่งหากเขาทำบันทึกเกี่ยวกับการมาของนักเรียนวริวารศึกษา และการประชุมอธิฐานประจำสัปดาห์ ศิษยาภิบาลอาจขอร้องให้คนอื่นช่วยตรวจดูผู้ที่ขาดการมาโบสถ์ หรือขอคูบันทึกจากแผนการวริวารศึกษา เพื่อว่าเขาจะสามารถเยี่ยมชมสมาชิกเหล่านั้น ที่ขาดการเรียนวริวารศึกษา และไม่มาร่วมประชุมเหล่านั้นได้

บันทึกเกี่ยวกับการเทศนา

ศิษยาภิบาลควรทำบันทึก เกี่ยวกับหัวข้อเทศนาและสถานที่ ที่เขาเทศน์ หากท่านเทศนาในสถานที่แห่งเดียวเป็นส่วนมากท่านอาจใช้สมุดพกสำหรับบันทึกเรื่องที่ท่านเทศนาตามลำดับวันที่ในสมุดบันทึกการเทศนาของท่าน ท่านควรบันทึก วันที่ ข้อพระธรรม หัวข้อร้องและคำสอนในการเทศนาแต่ละครั้ง หากท่านเก็บโครงร่างข้อเทศนาซึ่งท่านใช้สำหรับเทศนา ท่านควรมีบัตรใบหนึ่งติดอยู่กับคำเทศน์นั้น แสดงถึงวันที่ และสถานที่ซึ่งท่านได้เทศน์เรื่องนั้น พร้อมทั้งหมายเหตุด้วยว่า ผู้ฟังมีปฏิกิริยาอย่างไร ท่านควรปรับปรุงคำเทศน์นั้นอย่างไร บันทึกรายงานเหล่านี้จะป้องกันไม่让您เงิน อันเกิดจากคำเทศน์เรื่องซ้ำโดยไม่รู้ตัว นอกจากนั้น ยังช่วยท่านให้เทศนาเรื่องต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ทำให้ท่านไม่เทศน์เรื่องในวงจำกัด จนละเลยต่อการเทศน์เรื่องสำคัญอื่นในพระคัมภีร์

บันทึกตัวอย่างเปรียบเทียบ

ตัวอย่างเปรียบเทียบคำอ้างอิง และความคิดที่ดีต่าง ๆ มีประโยชน์ต่อการเทศนาของท่านมาก ท่านควรเก็บและรวบรวมสิ่งเหล่านี้ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย วิธีง่ายที่สุดในการเก็บรักษา คือ เขียนความคิดเป็นคำเปรียบเทียบ และคำอ้างอิงต่าง ๆ ที่ท่านพบ ในซองกระดาษขนาด 6 คูณ 9 นิ้ว โดยจำแนกซองกระดาษเป็นเรื่องต่าง ๆ ของละ เรื่อง เช่น เรื่องคริสตมาส ความเชื่อ ความถ่อมตัว ชัยชนะในชีวิตคริสเตียน การถวายทรัพย์ การประกาศ ฯลฯ ในระยะเริ่มต้นท่านอาจจะต้องใช้ซองกระดาษประมาณ 100 ซอง ซึ่งท่านอาจซื้อได้ในราคาที่ไมแพงนัก ขณะที่ท่านอ่านหนังสือ หรือนิตยสาร อาจอ่านพบ ข้อความที่ท่านคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเทศนาของท่าน จงตัดข้อความนั้นออก หรือ ลอกใส่กระดาษแผ่นหนึ่ง แล้วใส่ในซองตามเรื่องให้ถูกต้อง เมื่อท่านเตรียมคำเทศนา ท่านก็สามารถหยิบข้อความต่าง ๆ ที่ท่านต้องการใช้ได้ทันที หากแต่ซองมีข้อความต่าง ๆ มากเกินไป ท่านควรแบ่ง

ข้อความเหล่านั้นเป็นหัวข้อย่อย ๆ เช่น ในซองสำหรับคริสตมาส ท่านควรรหาซองใหม่ เขียนชื่อคริสตมาสเช่นเดียวกัน แต่แบ่งเป็นหัวข้อย่อย เช่น คำเทศนา โปรแกรมสำหรับเด็ก โปรแกรมสำหรับเยาวชน ฯลฯ การเก็บและรวบรวมความคิดเหล่านี้ ตามระบบที่ถูกต้องจะช่วยท่านประหยัดเวลาของท่าน และช่วยให้ท่านสามารถหาความคิดใหม่ ๆ สำหรับใช้ในเวลาเทศนา

ท่านอาจเก็บบันทึกอื่น ๆ ซึ่งท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง แต่สิ่งสำคัญที่ท่านต้องจำไว้เสมอ คือบันทึกรายงานเหล่านี้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่าง หรือช่วยท่านได้ทุกอย่างมันเป็นเพียงเครื่องมือ ที่สามารถช่วยท่านให้ได้รับความสะดวกในงานต่าง ๆ เท่านั้น ฉะนั้น จงทำบันทึกเหล่านี้ ในระบบที่ง่ายที่สุด แต่มีความสมบูรณ์มากที่สุด

เมื่อท่านมีบันทึกรายงาน ที่เป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้อง เพียงแต่อ่านดูบันทึกของ 2-3 ปีที่ผ่านมา ท่านจะบอกได้ทันทีว่า รายงานในคริสตจักรของท่านมากน้อยเพียงใด และโดยอาศัยรายงานนี้ จะทำให้ท่านมองเห็นข้อบกพร่อง ซึ่งท่านต้องแก้ไข จุดอันตรายซึ่งท่านต้องรีบป้องกัน และจุดเด่นซึ่งท่านควรรักษา

จงอย่าให้การรับใช้พระเจ้าของท่าน ไร้สมรรถภาพ เพราะเหตุที่ไม่ได้ ทำการบันทึกเลย วิธีเริ่มต้นที่ดีที่สุด ก็คือ เริ่มต้นเดี๋ยวนี้

บทที่ 10 การประกาศโฆษณาในคริสตจักร

ถ้าท่านสงสัยว่า การโฆษณาในคริสตจักรมีความจำเป็นและสำคัญเพียงใด จงพิจารณาดูการโฆษณาสินค้าของบริษัท หรือห้างร้านต่าง ๆ เช่น แป๊ปซี่ ผงซักฟอกแป๊ป ยาสีฟันคอลเกต นมตรามะลิ ฯลฯ ประชาชนทั่วไปรู้จักสินค้าเหล่านี้ จนกลายเป็นภาษาส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ก็เนื่องจากการโฆษณา

ในการโฆษณาทุกอย่าง เราต้องนึกถึงความมุ่งหมายของการโฆษณา โดยทั่วไป เหตุที่บริษัทห้างร้านต่าง ๆ โฆษณาสินค้าของเขา ก็เพื่อเรียกร้องความสนใจจากประชาชนให้ใช้สินค้าของเขา เป็นการขยายปริมาณการค้าของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เพราะต้องการกำไรเพิ่มขึ้น แต่โปรดสังเกตดู การโฆษณาสินค้านั้น บริษัทผู้จำหน่ายคงไม่ได้หวังว่า ในเช้าวันแรกของการโฆษณาจะจำหน่ายสูงลิบลัวขึ้นทันที พวกเขาเห็นว่า พวกเขาจะต้องโฆษณาซ้ำซาก และติดต่อกันหลายครั้ง ปริมาณการจำหน่ายจึงจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนถึงอัตราที่พวกเขาต้องการโฆษณาต้องอาศัยความอดทน ตัวอย่าง เช่น การโฆษณา ผงซักฟอกแป๊ปในระยะแรกของการโฆษณา บริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายผงซักฟอกแป๊ปอาจได้รับผลตอบแทนเพียงเล็กน้อย แต่การโฆษณาคงดำเนินติดต่อกันไปเป็นเดือน และเป็นปี จนคนทั่วไปคุ้นเคยกับชื่อ “แป๊ป” และมีใจเอียงไปทางใช้แป๊ป เมื่อเขาต้องการซื้อผงซักฟอก เขาจะนึกถึงแป๊ปขึ้นมาทันที ในชนบทบางแห่ง คนในท้องถิ่น นั้นเรียกผงซักฟอกแป๊ปจนติดปาก จนเรียกผงซักฟอกทุกชนิดว่า แป๊ป

ฉะนั้น ความมุ่งหมายในการโฆษณา ไม่ว่าจะโฆษณาสินค้า หรือการโฆษณากิจการของโบสถ์ ต่างมีความมุ่งหมายเหมือนกัน คือ ต้องการให้สาธารณชนทราบถึงสิ่งที่ท่านโฆษณา และโน้มน้าวจิตใจเขา ให้มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นเมื่อเราเข้าใจความมุ่งหมายของการโฆษณาได้ อย่างถูกต้องแล้วเราก็พร้อมที่จะพิจารณาถึงวิธีต่าง ๆ ในการโฆษณาโบสถ์ของเรา

โดยสถานที่ตั้งของโบสถ์

การโฆษณาที่ได้ผลดีที่สุด คือ โดยอาศัยสถานที่ตั้งที่ดีของโบสถ์ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย น่าดึงดูดใจของอาคารโบสถ์ ตลอดจนบริเวณโดยรอบ ไม่ว่าโบสถ์ของท่านจะอยู่ในเมืองใหญ่หรือในหมู่บ้านเล็ก ๆ สถานที่ตั้งของโบสถ์มีความสำคัญมาก หากโบสถ์ของท่านตั้งอยู่ที่ถนนใหญ่ หรือใกล้ตลาด หรือสถานที่ที่มีการคมนาคมสะดวก มองเห็นอาคารโบสถ์ได้อย่างแจ่มชัด โบสถ์ของท่านก็ย่อมมีปมเด่นในการโฆษณาอยู่ในตัว ซึ่งคิดว่าเป็นค่าโฆษณาได้หลายพันบาท ไม่ว่าใครก็ตามที่สัญจรผ่านไปมาที่นั่น ก็จะมีโบสถ์ของคริสเตียนตั้งอยู่ที่นี่

การที่คนผ่านไปมาจะรู้สึกนิยมชมชอบ หรือไม่ชอบโบสถ์ของท่าน ขึ้นอยู่กับลักษณะของอาคารโบสถ์ และสิ่งแวดล้อมของโบสถ์ไม่น้อย หากสนามหญ้าของโบสถ์ขึ้นรกรุงรังและมีเศษกระดาษกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป อาคารโบสถ์เอียงไปข้างหนึ่งแสดงว่า ไม่ได้รับการเอาใจใส่เลย ผู้ที่สัญจรไปมาย่อมไม่มีความรู้สึกชอบโบสถ์นั้น บางทีอาจรู้สึกหวั่นเสียวด้วยซ้ำ ในทางตรงข้าม หากโบสถ์ของท่านอยู่ในสภาพที่เรียบร้อย บริเวณโบสถ์สะอาดสะอ้าน มีดอกไม้สวยงามปลูกอยู่ในสถานที่เหมาะสมแสดงว่าได้รับการเอาใจใส่อย่างดีที่สุด ผู้พบเห็นจะรู้สึกประทับใจ

แต่ไม่ได้หมายความว่า คนที่รู้สึกประทับใจต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสวยงามของโบสถ์ จะมาร่วมประชุมอยู่ที่โบสถ์ของท่านทันที อย่างไรก็ตามความประทับใจนี้จะช่วยขจัดอคติซึ่งมีอยู่ในจิตใจของเขา เป็นการเปิดช่องทางที่เล็กละเอียด ให้เขามาร่วมประชุมในอนาคตได้

โดยเหตุที่สภาพของอาคารโบสถ์และบริเวณรอบ ๆ โบสถ์มีความสำคัญมาก คริสตจักรจึงไม่ควรเสียดายเงินที่ใช้สำหรับซ่อมแซม ปรับปรุงโบสถ์ ในเมื่อมีความจำเป็น

โดยสมาชิก

การโฆษณาที่ได้ผลเยี่ยมรองลงมา ก็คือ โดยอาศัยสมาชิกในคริสตจักรของท่าน โรงงานผลิตรถยนต์ แห่งหนึ่ง มีคำโฆษณา “ทำให้สอบถามคนที่เคยใช้รถนี้” คำพยานจากปากคำต่าง ๆ มักเป็นการโฆษณาที่ดี

หากสมาชิกในคริสตจักรของท่าน มีความกระตือรือร้นเพื่อคริสตจักร และหากความประพฤติของเขาเป็นเครื่องสนับสนุนในสิ่งที่เขาพูด คนภายนอกก็จะรู้สึกสนใจในโบสถ์ของท่าน

คริสตสมาชิกทุกคนควรเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิคม และเป็นผู้แทนของคริสตจักร โดยปริยาย เพราะไม่มีผู้ใดมีคุณสมบัติเหมาะสมยิ่งกว่าสมาชิกของคริสตจักร ในการบอกให้คนอื่นทราบถึงความดีต่าง ๆ ในโบสถ์ของเขา หากสมาชิกได้รับพระพรทางด้านวิญญาณจิตจากการประชุมร่วมกัน และได้รับการหนุนใจการเพิ่มเติมกำลังจากโบสถ์ของเขาเสมอ เขาก็ควรแนะนำให้คนอื่นไปร่วมประชุมที่โบสถ์ของเขา โดยถือว่า การโฆษณาโบสถ์ไม่เพียงแต่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร โดยตรงเท่านั้น หากยังเป็นสิทธิพิเศษและเกียรติยศของเขาเองด้วย

โดยการใช้นั้ตรเล็ก ๆ

คริสตจักรหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักรที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ มักจัดพิมพ์บัตรเล็ก ๆ ซึ่งมีข้อความกล่าวถึง ชื่อสถานที่ตั้งของคริสตจักร กำหนดเวลาประชุมกิจกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักร และชื่อของศิษยาภิบาล สมาชิกทุกคนสามารถนำบัตรเล็ก ๆ นี้ติดตัวได้โดยสะดวก เมื่อพบคนที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องทางวิญญาณจิต หรือสนใจอยากจะไปร่วมประชุมในโบสถ์ก็มอบบัตรเชิญนี้ให้แก่เขา

โดยศิษยาภิบาลเอง

โดยฐานะแล้วศิษยาภิบาลย่อมเป็นผู้โฆษณาโบสถ์ของตนไปในตัว ไม่ว่าท่านจะไปทีใด คนที่รู้สึกท่านจะนึกถึงคริสตจักรซึ่งท่านประจำอยู่ และคนที่อยากจะไปประชุมในโบสถ์ของท่านก็รู้ว่า เขาจะได้ฟังคำเทศนาของท่าน เพราะท่านเป็นผู้ประกอบพิธีสมรส ทำพิธีถวายบุตร ทำพิธีศีลล้างบาป และประกอบพิธีฝังศพของคริสเตียน คนทั่วไปจึงสนใจในตัวท่าน หากคุณลักษณะ การประพฤติ ตลอดจนกิริยาท่าทางของท่าน เป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น เขาเหล่านั้นก็จะสนใจในโบสถ์ของท่านในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบโบสถ์ หากผู้ที่พบเห็นท่านรู้สึกไม่พึงพอใจในตัวท่าน ก็เป็นการยากที่จะให้เขาเข้าโบสถ์ของท่าน

ภาษิตบทหนึ่งกล่าวว่า ความประทับใจครั้งแรกที่ได้รับมักสร้างความซาบซึ้งซึ่งตรึงใจได้นานที่สุด สิ่งแรกที่จะสร้างความประทับใจให้แก่คนอื่น คือร่างกายและการแต่งตัวของท่านเป็นต้นว่า เครื่องแต่งกายของท่านสะอาด สุภาพเรียบร้อยหรือไม่รองเท้าของท่านขัดเป็นเงาเสมอหรือไม่ ผมเผ้าของท่านพินของท่าน ไบหน้า เล็บมือ ของท่านเป็นอย่างไร ท่านกระปรีกระเป่ามีลักษณะเป็นคนที่น่านับถือไว้วางใจไหม หรือว่าท่านมีลักษณะเชื่อมซึม หงอยเหงาตลอดเวลา ท่านมักยิ้มเสมอหรือหน้าย่นตลอดเวลา ท่าทางของท่านแสดงออกถึงความเป็นมิตร หรือความหมางเมินกับผู้อื่น เจ้าหน้าที่แผนกเดินตลาดหรือแผนกจำหน่ายของบริษัทห้างร้าน มักจะได้รับการเตือนให้ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ท่านกำลังจำหน่ายสิ่งที่สำคัญและมีค่ายิ่งกว่า รถยนต์ ตู้เย็น หรือสินค้าทุกอย่างในโลก ท่านจึงควรระมัดระวังเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

ท่านก็ควรระลึกได้เสมอว่า อุปนิสัย ใจคอ ของท่านจะต้องเหมือนกับพระเยซูคริสต์เสมอ พระเยซูคริสต์ทรงมีจิตใจกว้างขวาง มีความห่วงใยในคนอื่น ทรงสุภาพอ่อนโยน มีมารยาทอันดีงาม และทรงปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ท่านจึงควรมีคุณสมบัติเหล่านี้

วิธีการโฆษณาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ล้วนเป็นการโฆษณาที่ไม่ต้องลงทุนมากนัก และท่านไม่ต้องเสียค่าโฆษณาเลย ต่อไปเราจะพิจารณาถึงการโฆษณาซึ่งต้องลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายบ้าง

โดยการใช้ใบปลิวและใบโฆษณา

ใบปลิวที่ใช้ในโบสถ์มีขนาดหลายอย่าง ท่านอาจใช้กระดาษขนาด 6 คูณ 9 นิ้ว และพิมพ์ข้อความเพียงด้านเดียวหรือใช้บัตรแข็ง ขนาด 3 คูณ 5 นิ้ว พิมพ์ข้อความทั้งสองด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจัดการประชุมพิเศษที่โบสถ์ เช่น ประชุมประกาศพระกิตติคุณ การประชุมฟื้นฟู ใบปลิวเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการโฆษณามาก หากผู้ที่แจกใบโฆษณาเชิญผู้ที่รับเป็นส่วนตัวซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ก็จะทำให้การโฆษณาได้ผลมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิมพ์ใบโฆษณาเหล่านี้ จึงใช้กระดาษที่ดี และพิมพ์อย่างประณีตบรรจงที่สุด หากคริสตจักร มีทุนพอที่จะจ้างโรงพิมพ์พิมพ์ใบโฆษณา จึงเข้มงวดกวาดขันกับผู้พิมพ์ เพื่อให้การพิมพ์มีคุณภาพดี และ หากท่านสามารถสอดรูปภาพในใบปลิวได้ เช่น รูปภาพของนักเทศน์ จะทำให้ใบโฆษณาของท่าน ดึงดูดความสนใจได้มากยิ่งขึ้น จงอย่าเสียค่าใช้จ่ายทอง ในการพิมพ์ใบปลิวที่มีคุณภาพดี ทั้งนี้รวมถึงการ ใช้กระดาษที่ดี และการพิมพ์ที่ประณีตด้วย เพราะการลงทุนพิมพ์ แต่ละครั้ง ค่าใช้จ่าย ไม่แตกต่างกัน เท่าใดนัก แต่ผลที่ได้จากการโฆษณาระหว่างการใส่ใบปลิวที่มีคุณภาพดี กับใบปลิวคุณภาพเลว นั้น ต่างกันมากทีเดียว

โดยทางหนังสือพิมพ์

การโฆษณาโดยวิธีนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างแพงและคริสตจักรใหญ่ ๆ หรือองค์กรที่ใหญ่ ๆ เท่านั้น จึงจะโฆษณาคริสตจักรของเขาทางหนังสือพิมพ์ได้ แต่หากคริสตจักรของท่านมีงานหรือ กิจกรรมพิเศษ ซึ่งท่านต้องการให้ประชาชนทราบอย่างกว้างขวางการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ก็จะได้ดี ยิ่งค่าโฆษณาทางหนังสือพิมพ์จะมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับชนิดของหนังสือพิมพ์ จำนวนจำหน่ายของ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ และการตกลงของทั้งสองฝ่าย ทางที่ดีคริสตจักรที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์เลย ควรปรึกษาหารือกับคริสเตียนที่มีความรู้ด้านนี้ จะช่วยให้การตกลงค่า โฆษณาได้ถูกยิ่งขึ้น

โดยทางวิทยุกระจายเสียง

การโฆษณาทางวิทยุ ต้องเสียค่าใช้จ่ายแพงมาก เว้นแต่สถานีวิทยุท้องถิ่นบางแห่งซึ่งท่านรู้จักดี อาจยินดีช่วยโฆษณาให้ท่านอย่างสิ้น ๆ โดยไม่คิดค่าป่วยการแต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานี ท้องถิ่นซึ่งมีรายการวิทยุของคริสเตียน ท่านอาจจะขอร้องผู้จัดทำรายการ สอดแทรกคำประกาศสั้น ๆ ให้ เป็นครั้งคราว คริสตจักรบางแห่งที่มีทุนทรัพย์พอ อาจซื้อเวลาจากสถานีวิทยุ อาทิตย์ละครั้ง ออก รายการของคริสตจักรเอง โดยมีรายการเพลง ข้อคิดจากพระคัมภีร์ คำประกาศ ฯลฯ ซึ่งเป็นการโฆษณา ที่ดีเยี่ยม

ก่อนจบบทนี้ อยากจะเตือนให้ท่านระลึกถึงสิ่งสำคัญสองประการ

ประการแรก ไม่ว่าจะเป็นการประกาศโฆษณาชนิดใดจงกระทำอย่างสม่ำเสมอ หากท่านคิดจะ โฆษณาโดยที่ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ก็จงรอนกว่าคริสตจักรของท่านมีทุนรอนเพียงพอและควร โฆษณาเป็นการทดลองสักระยะเวลาหนึ่งก่อน จึงเริ่มต้นอย่างจริงจัง ในระยะแรกของการโฆษณา อาจจะได้ผลน้อยแต่เมื่อโฆษณานานวันเข้า ก็จะได้ผลมากขึ้นตามลำดับ

ประการที่สอง จงเน้นและเอาใจจดจ่อ ต่อการโฆษณาที่ใช้ทุนน้อยหรือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเลย
ได้แก่ สภาพของอาคารโบสถ์และบริเวณล้อมรอบ ความกระตือรือร้นของคริสตสมาชิก กิจการทำทาง
การแต่งกาย และอุปนิสัยของท่าน หรือการโฆษณาโดยวิธีอื่น ๆ ซึ่งใช้ได้ผลดีและทุนทรัพย์ เล็กน้อย

บทที่ 11 เมื่อมีความตายเกิดขึ้น

สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักร เดินเข้ามาในบ้านของศิษยาภิบาลด้วยท่าทางที่รุกรู้อกรุน และพูดคุยกับศิษยาภิบาลด้วยเสียงที่สั่นเครือว่า “คุณรู้จักป่าแฉล้มไหมครับ”

“ป่าแฉล้มในโบสถ์ของเราหรือครับ ผมรู้จักดี เกิดอะไรขึ้นหรือ”

“ครับ ผมคิดว่า ป่าแฉล้มจะตายในไม่กี่นาทีนี้ มีคนนำส่งไปโรงพยาบาลแล้ว เชิญไปดูหน่อยเถอะครับ”

สมาชิกซึ่งเป็นญาติของป่าแฉล้ม เดินนำหน้าพาศิษยาภิบาลเข้าไปในโรงพยาบาล ผ่านห้องพักของคนป่วยหลายห้อง ได้กลิ่นยาฆ่าเชื้อโรคตลบไปทั่ว จนกระทั่งมาถึงห้องพิเศษ สำหรับคนไข้อาการหนัก เมื่อเปิดประตูเข้าไป เห็นนายแพทย์และนางพยาบาลยืนล้อมเตียงคนป่วยอยู่ และกำลังปฏิบัติหน้าที่ อย่างขมกเขม่น เพื่อช่วยคนไข้รายนี้ มองเพียงครั้งเดียวก็รู้ว่าคนป่วยนั้นคือป่าแฉล้ม ศิษยาภิบาลเดินเข้าไปใกล้เตียง เห็นป่าแฉล้มหลับตาสนิท หายใจถี่และแรง ที่ข้อมือมีเข็มเสียบติดอยู่ และมีท่อขนาดเล็ก ๆ ต่อจากเข็มนั้นขึ้นไปสู่ขวดน้ำเกลือ ซึ่งแขวนอยู่ข้างเตียง

ทางหัวเตียงนอน บุตรสาวคนโตของป่าแฉล้มยืนเฝ้าอยู่ด้วยความเป็นทุกข์กังวลใจ ดวงตาทั้งสองข้างแดงก่ำ เปียกชุ่มด้วยน้ำตา ที่ท้ายเตียง ญาติสนิทอีกคนหนึ่งยืนอยู่ด้วยสีหน้าที่แสดงความหมดหวัง และเศร้าใจ

ดวงตาทุกคู่จ้องดูที่ใบหน้าของคนป่วย ซึ่งแน่นิ่งไม่ไหวติง ทุกคนเงิบกริบ ได้ยินแต่เสียงสะอื้นของบุตรสาว ซึ่งไม่สามารถถอดคั่นไว้ได้

เมื่อนายแพทย์เฝ้าดูอาการอย่างใกล้ชิด ฟังการเต้นของชีพจรด้วยเครื่องฟัง ครู่หนึ่งก็สั่งให้ผู้ช่วยเหลืออีกซิเงินเข้ามา และขอกให้นางพยาบาลติดตั้งเครื่องมือ สำหรับช่วยหายใจให้แก่คนป่วย และฉีดยากระตุ้นประสาท เพื่อช่วยระบบการหมุนเวียนของโลหิต บรรยากาศในขณะนั้น ดูเคร่งเครียดและวังเวงอย่างไรชอบกล เสียงหายใจของป่าแฉล้มคงอ่อนลงตามลำดับ และเสียงสะอื้นของบุตรสาวดังถี่ขึ้นแทนที่

ในฐานะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาล และอยู่ท่ามกลางเหตุการณ์นั้น ถึงแม้ว่าท่านจะทำอะไรหรือพูดอะไรไม่ได้ ไม่มีสภาวะใดที่ทำให้มนุษย์รู้สึกผิดหวังมากเท่ากับ ขณะที่กำลังเผชิญกับความตาย อ็อกซิเจน เข็มฉีดยา น้ำเกลือ ความสามารถของนายแพทย์และนางพยาบาลทั้งหมดเหล่านี้ ไม่สามารถช่วยอะไรได้แต่ศิษยาภิบาลต้องจำไว้เสมอว่า ขณะที่เขากำลังยืนอยู่ท่ามกลางหุบเขาแห่งความมรณะนั้น เขามีได้ยืนอยู่ที่นั่นแต่ลำพัง

หากคนป่วยที่กำลังจะสิ้นใจ ยังมีสติอยู่ ท่านก็มีโอกาสช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ ทั้งคนที่กำลังจะตายและคนที่ยังมีชีวิตอยู่ หากคนที่กำลังจะตายเป็นคริสเตียน ที่กลับไปบังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริง ศิษยาภิบาลไม่จำเป็นต้องพูดอะไรมากนัก เพียงแต่ให้คนป่วยรู้ว่า ท่านอยู่ใกล้เขาตลอดเวลา ก็เป็นกำลังใจแก่คนป่วยอย่างมากแล้ว โดยทั่วไป ศิษยาภิบาลจะอ่านพระวจนะของพระเจ้าที่เหมาะสมเป็นการหนุนใจให้คนป่วยไว้วางใจพระเจ้า ช่วยให้เขามีความเชื่อและมั่นใจว่า พระเยซูคริสต์ทรงอยู่ใกล้ และคอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา โดยไม่ต้องเน้นถึงเรื่องความตาย และไม่จำเป็นต้องให้คนป่วยทราบว่า เขากำลังจะตาย หลังจากนั้น ท่านอาจอธิษฐานเพื่อการป่วย ขอให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้เขา ในเวลาที่เขาต้องการพระองค์เช่นนี้

หากคนป่วยที่กำลังสิ้นใจ ยังไม่ได้รับความรอด ศิษยาภิบาลก็ต้องทำหน้าที่ อันฉุกเฉินในวาระนั้น แต่ส่วนมากนายแพทย์ไม่บอกให้คนป่วยรู้ว่า เขากำลังจะตาย เพราะกลัวว่าคนป่วยจะตกใจจนเกินไป ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงกว่าที่ควรบางครั้ง นายแพทย์ถึงกับต้องโกหกคนป่วย และปลอบใจเขาเพื่อให้เขามีกำลังใจมากขึ้น กระนั้นก็ตาม ในฐานะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาล ท่านรู้ว่า ความตายเป็นการชี้ขาดอนาคตชั่วนิรันดร์ของเขา ท่านมีโอกาสครั้งสุดท้าย ที่จะช่วยจิตวิญญาณซึ่งกำลังจะออกจากร่างนี้ ท่านจึงไม่ควรกระทำสิ่งใด ซึ่งเป็นการหลอกลวงคนป่วย แต่ควรใช้สติปัญญาซึ่งพระเจ้าประทานให้ ชี้แจงให้คนป่วยทราบถึงความจำเป็นที่เขาจะต้องตัดสินใจ ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาในเวลานั้น แม้ว่าผู้ที่ใกล้จะสิ้นใจมีเวลาน้อยมาก ที่จะกลับใจอย่างแท้จริงได้ท่านก็ไม่ควรทอดทิ้งหรือเลิกความพยายามไป จงพยายามจนสุดความสามารถ แต่ในบางกรณี ท่านอาจไม่มีโอกาส ได้เป็นพยานต่อคนป่วยเลยก็ได้ ดังเช่น กรณีของป้าแจลล์ เป็นต้น เพราะคนป่วยอยู่ในขั้นหมดสติ ก่อนสิ้นใจ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าประทานโอกาสและเวลาให้ จงพยายามนำคนป่วยนั้นมาเชื่อพระเยซูคริสต์ แทนที่จะเพิกเฉยไม่ทำอะไรเลย มิฉะนั้นท่านอาจถูกกล่าวหาในวันพิพากษาพระเจ้า

สำหรับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ได้แก่ครอบครัวของผู้ที่กำลังจะสิ้นใจ ญาติและมิตรสหายของเขา ศิษยาภิบาลมีหน้าที่ช่วยเหลือพวกเขา สามประการ คือ

1. ช่วยปลอบโยนให้เขาคลายความเศร้าโศก เพื่อให้เขาสามารถคุมสติ สัมผัสบุญของตัวเองได้ ไม่ทำสิ่งใดให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น และตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สตรีซึ่งอยู่ต่อหน้าที่ใกล้จะสิ้นใจ อาจควบคุมสติอารมณ์ไม่ได้ ร้องไห้เสียงดัง และพยายามเข้าไปกอดผู้ที่ใกล้จะตาย หากผู้ที่ใกล้จะตายยังมีความรู้สึกอยู่ การกระทำเช่นนั้น ไม่เพียงแต่จะสร้างความกระทบกระเทือนแก่จิตใจของผู้ที่ใกล้จะตายเท่านั้น หากยังกระทบกระเทือนอารมณ์ของเขาเอง

โดยปกติ หากศิษยาภิบาลอยู่ท่ามกลางครอบครัว และญาติพี่น้องของคนที่กำลังจะสิ้นใจ จะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดียิ่งขึ้น ศิษยาภิบาลควรถือโอกาสนั้นอ่านข้อพระธรรม

ซึ่งเป็นพระสัญญาของพระเจ้า หนุนใจเขาเช่น พระธรรมมัทธิว 11: 28-30 ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงใช้ ปลอดโยน คนที่ลำบากเหน็ดเหนื่อย หากท่านปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ด้วยความเชื่อ และผู้ที่ได้รับความ โศกเศร้าเหล่านั้นย่อมพึ่งพระวาระของพระเจ้า พระวาระของพระองค์ก็จะทำให้เขามีความเข้มแข็ง ดังเดิม และช่วยรักษาจิตใจที่ชอกช้ำของเขา

2. ช่วยเหลือผู้ที่กำลังเศร้าโศกด้านวิญญาณจิต หากเขาเป็นคริสเตียน ท่านก็สามารถปลอดโยน พวกเขาโดยข้อพระธรรมต่าง ๆ เช่น พระธรรม 2 โครินธ์ 5: 6-8 ซึ่งมีใจความว่าการอยู่กับพระเจ้าก็ ดีกว่าการอยู่ในกายนี้ ท่านสามารถให้ความมั่นใจแก่เขา จากพระวาระของพระเจ้า ว่าการตายของคริสเตียนเป็นแต่เพียงการก้าวออกจากโลก ซึ่งอนิจจนี้ไปสู่พระเจ้า เพื่อว่าเขาจะอยู่ที่นั่นด้วยความสุข และความยินดีตลอดไปเป็นนิรันดร์ (ดู 2 โครินธ์ 5:1, 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17 วิวรรณ์ 21:6)

หากครอบครัวในครอบครัว หรือญาติพี่น้องบางคนของผู้ตายยังไม่รู้จักพระเจ้า และหากโอกาส อำนวย ท่านก็ควรฉวยโอกาสนั้น ประกาศพระกิตติคุณให้คนเหล่านั้นทราบ การตายจากไปของคนที่เขา รัก จะทำให้จิตใจที่แข็งกระด้างของเขาอ่อนลง เปิดทางให้พระกิตติคุณสามารถแทรกซึม เข้าไปในจิตใจ ของเขาได้ ในขณะที่พวกเขาหมดหวัง พวกเขาจะยึดท่านเป็นที่พึ่ง หากท่านประพุดิตนในทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะไว้วางใจในท่าน และให้ความเคารพนับถือแก่ท่านมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จงรักษาความสัมพันธ์ ใหม่นี้กับครอบครัวและญาติพี่น้องของผู้ตายให้ดี โดยหมั่นเยี่ยมพวกเขาทั้งเวลาก่อนทำพิธีฝังศพและ หลังจากพิธีฝังศพแล้ว และพยายามทุกวิถีทางนำเขาให้กลับใจใหม่ ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้ รอด

3. จงช่วยเหลือในการติดต่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝังศพและพิธีฝังศพโดยทั่วไป ครอบครัวของ ผู้ตายจะจัดแจงทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่บางครั้ง เขาอาจต้องการให้ท่านเป็นผู้ติดต่อต่าง ๆ ให้ เช่นการ ชื้อโลง การติดต่อทางราชการในเรื่องที่จำเป็น สถานที่ประกอบพิธีฝังศพ และผู้ที่ช่วยเหลือในการขุด หลุม ฯลฯ ศิษยาภิบาลจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้พอสมควร เพื่อว่าจะได้ให้คำแนะนำและให้ ความช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง

ท่านควรแนะนำญาติมิตรของผู้ตาย ให้ประกอบพิธีฝังศพอย่างง่าย ๆ โดยปฏิบัติตามพระคริสต ธรรมคัมภีร์ที่ว่า ร่างกายที่ปราศจากชีวิตนั้น มิได้มีความสำคัญต่อวิญญาณจิตต่อไปแล้วเราจำเป็นต้อง ละทิ้งกายนั้นไป (2 เปโตร 1:24) ส่วนมากผู้ที่ตายนั้น มักเจ็บป่วยก่อน เขาอาจจะเสียค่ายา ค่า โรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก ประกอบกับ ไม่สามารถทำงานเป็นเวลานานนับว่าครอบครัวของเขา ได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านเงินทองอยู่มากแล้ว จึงไม่สมควรอย่างยิ่ง ที่ครอบครัวของเขาจะต้องใช้ จ่ายเงินทองในการทำพิธีฝังศพให้สิ้นเปลืองมากนัก

ในการประชุมประกอบพิธีก็เช่นเดียวกัน ควรจะเป็นการประชุมอย่างง่าย ๆ เนื่องจากความตาย อาจเกิดขึ้นได้ในทันทีทันใดศิษยาภิบาลจึงควรเตรียมคำเทศนา สำหรับประกอบพิธีฝังศพไว้ล่วงหน้า สองสามเรื่อง เพื่อจะสามารถปรับปรุงและนำไปใช้ได้ทันที เกี่ยวกับรายละเอียดของการประชุมและพิธี การต่าง ๆ ท่านควรขอความเห็นจากญาติมิตรผู้ตายเสียก่อน เช่นเรื่องสถานที่จัดทำพิธี ท่านควรจะให้ เขาลงความเห็นด้วยว่า ควรจัดทำที่บ้านหรือที่โบสถ์ หากผู้ตายเป็นคริสเตียน ผู้ที่มาร่วมงานศพใน โบสถ์อาจมีมาก ท่านอาจจัดให้มีการร้องเพลง หรือเพลงพิเศษก็ได้ ตามความเหมาะสม

บทที่ 12 พิธีสำคัญของคริสตจักร

พิธีสมรส

การแต่งงานของคริสตชนเป็นเหตุการณ์อย่างหนึ่งที่น่าความตื่นเต้นยินดีที่สุดมาสู่ศิษยาภิบาล แม้เขาจะเคยประกอบพิธีแต่งงานซ้ำซากหลายครั้ง แต่ความรัก ความอัศจรรย์ของชีวิตสมรส นำความสุข สดชื่น และความภาคภูมิใจมาสู่ศิษยาภิบาล และทุกคนที่พบเห็นเสมอ นอกจากนั้นการแต่งงานยังเป็นภาพแสดงถึงความสัมพันธ์อันซาบซึ้ง ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักรอีกด้วย (เอเฟซัส 5:25-27)

พิธีสมรสเป็นพิธีที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทางด้านกฎหมายและทางศาสนา แต่ในฐานะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาล ท่านเป็นผู้แทนพระเจ้าในการประกอบพิธีนั้น จึงมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสวัสดิภาพทางด้านวิญญาณจิตของคู่บ่าวสาวโดยตรง ฉะนั้นก่อนที่ท่านจะประกอบพิธีสมรสให้แก่คู่บ่าวสาวคู่หนึ่ง คู่ใด ท่านจึงควรพิจารณาก่อนว่า หนุ่มสาวคู่นั้น กระทำตนอยู่ในกรอบข่ายที่พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้หรือไม่ เช่น ข้อพระธรรมที่เกี่ยวกับการสมรส ซึ่งปรากฏใน ปฐมกาล 2:24, มัทธิว 5:32, 1 เปโตร 3:7 เอเฟซัส 5:22-25 โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสอนของอาจารย์เปาโลที่ว่า “อย่าเข้าเทียมแอกด้วยกันกับคนที่ไม่เชื่อ” (2 โครินธ์ 6:14) คำสอนนี้มีความหมายกว้าง และเป็นคำสอนที่สำคัญมากสำหรับหนุ่มสาวซึ่งเขาจะต้องพิจารณาไตร่ตรอง ก่อนเข้าสู่พิธีสมรส

หากการแต่งงานเป็นแต่เพียงการทำให้หนุ่มสาว มีความเกี่ยวข้องกับทางร่างกายเท่านั้น เขาทั้งสองก็ไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงปัญหา เกี่ยวกับการเป็นคริสเตียนหรือไม่เป็นคริสเตียน แต่การแต่งงานที่แท้จริง เกี่ยวข้องกับหนุ่มสาว ถึงสามด้านคือ ฝ่ายร่างกาย ฝ่ายจิตใจ และฝ่ายวิญญาณจิต หากหนุ่มสาวพิจารณาแต่ด้านเดียว คือฝ่ายร่างกายเท่านั้น เขาก็จะขาดพระพรส่วนใหญ่ ทางจิตใจและวิญญาณในชีวิตสมรส

ศิษยาภิบาลไม่เพียงแต่มีหน้าที่ ประกอบพิธีสมรสให้แก่คู่บ่าวสาวเท่านั้น เขายังมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หนุ่มสาวก่อนที่จะเข้าพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้อีกด้วย จึงแนะนำหนุ่มสาวที่คิดจะแต่งงานว่าอย่าเพิ่งด่วนแต่งงาน ในเวลาอันรีบเร่งเกินไป ทั้งสองฝ่ายควรทำความรู้จัก เรียนรู้อุปนิสัยใจคอของกันและกัน ในเวลาอันควรเสียก่อน อย่างน้อยหนึ่งปี

เนื่องด้วยการแต่งงานด้วยความรีบเร่งนั้น อาจนำความผิดหวังมาสู่คู่สมรสในอนาคตได้ คงไม่มีศิษยาภิบาลใดที่อยากประกอบพิธีสมรสให้แก่คู่บ่าวสาวซึ่งต้องหย่ากันภายหลัง แต่ท่านคงอยากมีชื่อเสียงที่ดี ในการผูกพันหนุ่มสาวเข้าด้วยกัน ทำให้เขามีชีวิตสมรสที่เต็มไปด้วยความสดชื่น

ถ้าเป็นไปได้ ศิษยาภิบาลควรหนุนใจ ให้คู่บ่าวสาวประกอบพิธีสมรสที่โบสถ์ ประการหนึ่งเพื่อถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าได้มากยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่งคู่บ่าวสาวจะมีสถานที่ซึ่งสามารถเป็นสักขีพยาน ในความรักของเขา หากเขาประกอบพิธีในบ้านเมื่อมีการซ่อมแซมในบ้าน สถานที่เขาเคยประกอบพิธีอาจได้รับการเปลี่ยนแปลง จะไม่เหมือนเดิมแต่หากเขาประกอบพิธีที่โบสถ์ เมื่อหลายปีผ่านไป คู่สมรสยังอาจชี้ถึงจุดที่เขาทั้งสองยืน และกล่าวว่า “ตรงนี้แหละที่เราทั้งสองยืน และให้คำสัญญาต่อพระพักตร์ของพระเจ้า” โบสถ์จึงเป็นสถานที่ ที่ช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างคู่บ่าวสาวให้แน่นแฟ้นขึ้น

โดยเหตุที่การแต่งงาน มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายของบ้านเมือง ศิษยาภิบาลจึงต้องรู้จักกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งงานอย่างน้อยที่สุด เขาควรทราบว่ คู่บ่าวสาวจะต้องไปแจ้งขอจดทะเบียนสมรสที่ไหน จะต้องทำอะไร ฯลฯ ก่อนประกอบพิธีสมรสให้แก่หนุ่มสาว ศิษยาภิบาลควรตรวจดูทะเบียนสมรสว่าถูกต้องและสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ หากเห็นว่ายังไม่เรียบร้อยก็จะได้แนะนำให้แก้ไขให้ถูกต้อง จะได้ไม่ผิดกฎหมายเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์

แม้บรรยากาศในพิธีสมรสก็ควรเต็มไปด้วยความยินดี แต่ศิษยาภิบาลก็ไม่ควรมองข้ามความสำคัญในการทำพิธีสมรสนั้น กล่าวคือต้องประกอบด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงาม และความเคารพยำเกรงพระเจ้า ผู้นำรายการและผู้มีส่วนร่วมในรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศิษยาภิบาลควรพูดอย่างชัดเจนชัดคำ ให้ทุกคนที่เข้าร่วมประชุมก็ได้ยินอย่างชัดเจนท่านอาจจัดรายการเพลงพิเศษก่อนหรือหลังพิธี เพื่อให้รายการประชุมครึกครื้น และมีความหมายยิ่งขึ้น

พิธีศีลบัพติศมา

นอกจากพิธีสมรสแล้ว ศิษยาภิบาลได้รับเชิญให้ร่วมหรือประกอบพิธีอื่น ๆ ให้แก่สมาชิกเช่น ศีลบัพติศมา

ในคริสตจักรทั่วไปมีพิธีศีล สองอย่างคือ ศีลบัพติศมาและ ศีลมหาสนิท เมื่อมีคนหนึ่งคนใดในคริสตจักร ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาก็มีสิทธิ์ที่จะรับศีลบัพติศมาเป็นพิธีของคริสตจักรโดยตรง ท่านจะมีสิทธิ์ประกอบพิธีนั้นหรือไม่และต้องประกอบพิธีแบบไหน ขึ้นอยู่กับระเบียบวินัยของคริสตจักรที่ท่านทำงานอยู่ บางคริสตจักรอนุญาตให้ศาสนาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้อง โดยองค์การสภาฯ หรือคริสตจักรเท่านั้น ประกอบพิธีศีลบัพติศมา แต่บางคริสตจักรไม่เข้มงวดกวดขันในเรื่องผู้ประกอบพิธีเท่าใดนัก ทั้งนี้ท่านจะต้องทำความเข้าใจกับกฎหรือวินัยของคริสตจักร ที่ท่านทำงานอยู่ให้ดีเพื่อว่าจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

ศีลบัพติศมา เป็นสัญลักษณ์ภายนอก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงชีวิตที่บังเกิดใหม่ ซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำภายในจิตใจและเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการชำระบาป และการรับชีวิตใหม่ โดยการตาย

การถูกฝัง และการเป็นขึ้นมาใหม่ ด้วยกันกับพระคริสต์ พิธีนี้จึงเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งทุกคนต้องรับด้วยจิตสำรวม ก่อนประกอบพิธีศีลล้างบาป ศิษยาภิบาลต้องสอนผู้ที่ขอรับศีลล้างบาปทุกคน ให้รู้ถึงความหมายของศีลล้างบาปอย่างแจ่มแจ้ง และท่านต้องแน่ใจว่า ผู้ขอรับศีลได้กลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริง คือได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยหรือคอกของเขาแล้ว จงอย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดรับศีลล้างบาปมาโดยที่เขายังมีได้กลับใจใหม่เลย

ในคริสตจักรใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสตจักรที่อยู่ในเมือง ซึ่งไม่มีแม่น้ำ ลำธาร ในบริเวณใกล้เคียง มักจะนิยมประกอบพิธีศีลล้างบาปในโบสถ์ ซึ่งเป็นการเหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกของคริสตจักรอย่างยิ่ง แต่คริสตจักรซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่มีแม่น้ำหรือลำธารมักประกอบพิธีในแม่น้ำหรือลำธารนั้น ซึ่งมีแม่น้ำไหลตามธรรมชาติ มีป่าเป็นฉาก ดูเหมือนจะใกล้เคียงกับพิธีรับศีลล้างบาปในสมัยก่อน และมีความหมายเหมาะสมมากกว่า การรับศีลในสระน้ำซึ่งมนุษย์ทำขึ้นเอง

ในการเลือกสถานที่ประกอบพิธีศีลล้างบาป จงเลือกสถานที่ ซึ่งปลอดภัยจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น การผ่านไปมาของยานพาหนะ สัตว์เลี้ยง เช่นควาย เป็นสถานที่ซึ่งสะดวกแก่การไปมาของคริสตสมาชิก เพื่อว่าคริสตสมาชิกส่วนมากจะสามารถไปร่วมในพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ และสถานที่นั้นควรจะสงบเงียบเพียงพอที่จะทำให้คนซึ่งอยู่บนฝั่ง สามารถได้ยินคำพูดในเวลาประกอบพิธี

แม้ว่าการประกอบพิธีศีลล้างบาปจะไม่มีระเบียบการที่แน่นอนตายตัว แต่อย่างน้อยที่สุดในเวลาประกอบพิธี ควรมีการร้องเพลงนมัสการหนึ่งหรือสองบท มีการอ่านพระคัมภีร์ การอธิษฐาน และการเป็นพยานของผู้ที่รับศีลล้างบาปด้วย

พิธีศีลมหาสนิท

พิธีศีลอีกอย่างหนึ่งซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้คริสตจักรถือรักษาอย่างเคร่งครัด คือ พิธีศีลมหาสนิท หรือศีลระลึก ใน 1 โครินธ์ บทที่สิบเอ็ด อาจารย์เปาโล ได้กล่าวถึงความจริงหลายอย่างเกี่ยวกับพิธีศีลมหาสนิท คำสอนในบทนี้ จึงเป็นคำแนะนำที่คริสเตียนทุกคน ควรยึดถือและปฏิบัติตาม

พิธีศีลมหาสนิทเป็นพิธีศีล ที่ระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ราชการต่าง ๆ ในเวลาประกอบพิธีไม่ควรเป็นไปอย่างรีบร้อน แต่ควรสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความเคารพยำเกรง ให้พิธีนี้มีความหมายอันลึกซึ้ง แก่ทุกคนที่เข้าร่วม แม้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์จะใช้น้ำองุ่นอย่างเดียว “แต่การใช้เป็นอย่างอื่น ซึ่งมีลักษณะคล้ายน้ำองุ่นก็ไม่เป็นการผิดต่อความหมายในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ส่วนขนมปังนั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า เป็นขนมปังไม่มีเชื้อ จึงควรใช้ขนมปังไม่มีเชื้อหากเป็นไปได้

จงให้พิธีศีลมหาสนิททุกครั้ง เตือนสติให้คริสเตียนระลึกว่า เพราะการเสียดละพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ เราจึงรับชีวิตของพระองค์ พิธีนี้จึงมีความหมายลึกซึ้งมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

นำของศิษยาภิบาลไม่น้อย ท่านจึงควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการสำรวมกายและใจขณะเข้าร่วมพิธี เพื่อว่าการถือศีลระลึกทุกครั้งจะนำศิษยาภิบาลและสมาชิกทุกคน ไปสู่จุดสุดยอดฝ่ายวิญญาณจิต

พิธีถวายบุตร

คริสตจักรหลายแห่งมีพิธีถวายบุตร โดยยึดถือตัวอย่างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ความหมายของการถวายบุตร คือการถวายให้แก่พระเจ้า ฉะนั้น ท่านจึงไม่มีสิทธิ์ ถวายบุตรของผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน เพราะเขาจะถวายบุตรของเขาแก่พระเจ้าไม่ได้เว้นแต่ว่าเขาได้ถวายตัวเขาเองแก่พระเจ้าก่อน ในการถวายบุตรทุกครั้ง ท่านจึงต้องแน่ใจว่า บิดามารดาของบุตรเป็นคริสเตียนและเขายินยอมเห็นชอบด้วยการถวายบุตรของเขา

ในพิธีถวายบุตร ท่านอาจอ่านข้อพระธรรมที่เหมาะสมสักสองสามข้อ เช่น สดุดี 127:3, สุภาษิต 17:6, มัทธีว 19:14 หลังจากนั้น ท่านอาจถามผู้เป็นบิดามารดาของเด็กต่อหน้าที่ประชุม เกี่ยวกับความยินยอมของเขา ในการถวายบุตรให้แก่พระเจ้า และการ “อบรมด้วยการตีสอน และการเตือนสติขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 6:4) เพื่อว่าที่ประชุมจะได้เป็นพยานถึงคำสัญญาที่บิดามารดาได้ให้ไว้กับพระเจ้า เมื่อบิดามารดาได้ให้คำสัญญาแล้ว ศิษยาภิบาลควรอธิษฐานถวายบุตรแก่พระเจ้า และวางมืออธิษฐานเพื่อเด็ก และจบด้วยการร้องเพลง เกี่ยวกับการถวายอีกข้อหนึ่ง

วันสำคัญอื่น ๆ

ในแต่ละปี คริสตจักรมีการจัดประชุมพิเศษสำหรับวันสำคัญต่าง ๆ เช่นวันฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู วันสิ้นพระชนม์ของพระองค์ วันคริสตมาส วันปีใหม่ วันขอบพระคุณ วันพ่อ วันแม่ ฯลฯ ศิษยาภิบาลควรมีความรู้เกี่ยวกับวันเหล่านี้เพื่อว่าจะได้พิจารณาจัดรายการประชุม และเตรียมข้อเทศนาสมกับโอกาสเหล่านั้น แต่ศิษยาภิบาลควรระวังมิให้คริสตจักรฉลองวันสำคัญต่าง ๆ มากเกินไป จนกระทบกระเทือนต่อการเทศนาสั่งสอนในเรื่องที่จำเป็น หน้าที่สำคัญของศิษยาภิบาล มิใช่การจัดงานฉลองต่าง ๆ แต่เป็นการเลี้ยงดูลูกแกะของพระเจ้า ด้วยทิพย์อาหาร โดยการเทศนา และการสั่งสอนอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 13 คนตรีในคริสตจักร

ตั้งแต่สมัยยุค ในพระคัมภีร์เดิม มนุษย์เริ่มสร้างเครื่องดนตรี และรู้จักใช้เครื่องดนตรี (ปฐมกาล, 4:21) แต่ประวัติของคนตรีมีความยาวกว่านั้น เพราะก่อนวันกำเนิดของยูบานักคนตรีคนแรกของโลก ได้มีคนตรีในจักรวาลนี้มานานแล้ว พระธรรมโยบ 38:7 กล่าวว่า “หมู่ดาวประจำรุ่งแซ่ซอ ร้องสรรเสริญ” แสดงว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยในเสียงคนตรี ทรงให้หมู่ดาวแซ่ซอร้องสรรเสริญ พระองค์ด้วยเสียงคนตรี

โดนเหตุนี้ การใช้คนตรีนมัสการพระเจ้า จึงมีใช้เรื่องที่แปลกอะไร และคริสตจักรควรรู้จักใช้คนตรีให้เป็นประโยชน์แก่คริสตจักรของตน

ทั้งพระคัมภีร์เดิม และพระคริสตธรรมใหม่ ได้กล่าวถึงคนตรีหลายตอน เช่น เมื่อชนชาติอิสราเอลข้ามทะเลแดง เป็นผลสำเร็จ มิระยามได้แต่ง ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ถึงการช่วยเหลือพระองค์ โมเสสได้แต่งเพลงสดุดีหลายบท ในบทเพลงสดุดี เมื่อคะโบราศาสดาพยากรณ์หญิง นำชนชาติอิสราเอลรบชนะยาบิน กษัตริย์คานาอัน คะโบรา ก็แต่งเพลงสดุดีแห่งความมิชชั บทหนึ่ง

กษัตริย์ดาวิด ทรงยกระดับคนตรีจากฐานะการบรรเลงเพื่อความสนุกสนาน มาบรรเลงนมัสการพระเจ้า ท่านได้ก่อตั้งคณะนักร้องในพระวิหารขึ้น โดยมีนักดนตรีที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้บรรเลงคนตรี ประกอบการร้องเพลงของคณะนักร้อง จนกระทั่งการนมัสการพระเจ้าก็อังกังวาลไปด้วยเสียงเพลงสรรเสริญ ซึ่งเกิดจากเสียงประสานของคนตรีและนักร้อง

เมื่อกษัตริย์ดาวิดสิ้นพระชนม์ กษัตริย์ซาโลมอนได้เจริญรอยตามพระราชบิดา เชื่อว่า ขณะที่ยังชนชาติอิสราเอลกำลังก่อสร้างพระวิหารอยู่ กษัตริย์ซาโลมอน คงเตรียมแต่งเพลงต่าง ๆ ด้วย ความระมัดระวัง เพื่อให้บรรเลงและร้องสรรเสริญพระเจ้า ในเวลานมัสการพระเจ้าในพระวิหารซึ่งกำลังสร้างอยู่นั้น

แต่เมื่อชนชาติอิสราเอลถูกกวาดต้อน ไปเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน เพลงที่พวกเขาเริ่มมีทำนองที่เศร้าและโหยหวนพวกเขา “เขวนเครื่องกระจับปี่ไว้ที่ต้นลำพูกลางเมืองบาบิโลน” และถามด้วยความเศร้าว่า “พวกข้าพเจ้าจะร้องเพลงของพระเยโฮวาห์ ในต่างประเทศอย่างไรได้” (สดุดี 137:2,2) หลังจากชนชาติอิสราเอลได้กลับจากการถูกจับเป็นเชลยแล้ว เสียงเพลงก็เริ่มครึกครื้น แสดงความร่าเริงยินดีอีกครั้งหนึ่ง

ในพระคริสตธรรมใหม่ แม้จะกล่าวถึงคนตรีน้อยกว่าพระคัมภีร์เดิม แต่ก็ได้นับถึงความสำคัญของคนตรียิ่งกว่าในสมัยที่ผ่านมา ดังจะเห็นได้จากชีวิตของพระเยซูคริสต์ และเหล่าสาวก เช่น ในคืนที่พระเยซูคริสต์ถูกทรยศ หลังจากรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย ก่อนออกจากห้องชั้นบน พระองค์ทรง

ร้องเพลงร่วมกับเหล่าอัครสาวก (มาระโก 14:26) ขณะที่อัครสาวกเปาโลและเซลากถูกจองจำไว้ด้วยชั้น
คานในคุกของเมืองฟิลิปปินส์ เขาทั้งสองได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า (กิจการ 16:25) ต่อมาเปาโลได้
หนุนใจคริสตจักรว่า “จงสนทนากันด้วยคำไพเราะอย่างเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ คือ ร้องเพลงและ
กล่าวคำสรรเสริญในใจของท่านทั้งหลาย ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 5:19)

คริสตจักรที่เข้มแข็ง ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรล้วนเป็นคริสตจักรที่ชอบร้องเพลง มาร์
ติน ลูเธอร์ บิดาแห่งการปฏิรูปศาสนาคริสต์ เป็นนักแต่งเพลงนมัสการที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่ง เพลงที่
ท่านแต่ง เป็นแบบอย่างแก่นักแต่งเพลงในยุคต่อมา ไอแซก วัตส์ และชาลส์ เวสเลย์ ก็ได้แต่งเพลง
นมัสการเป็นจำนวนมาก ในบรรดาเพลงต่าง ๆ ที่นักแต่งเพลงเหล่านี้แต่งขึ้นนั้น มีหลายเพลงที่มีค่ามาก
จนไม่อาจบรรยายได้ถูกต้อง

ในการประชุมฟื้นฟู และการประกาศพระกิตติคุณ ของนักเทศน์เรื่อรนามของโลก ตั้งแต่สมัย
ของโยนาธาน เอตเวดส์ ดี.เอล.มูดี้ จนกระทั่งถึง บิลลี แกรแฮม ในสมัยปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า การ
ประกาศพระกิตติคุณด้วยใช้ดนตรีและร้องเพลงมักควบคู่กันเสมอ

จากตัวอย่างและเรื่องต่าง ๆ ที่ยกมาอย่างข้างต้น คงเป็นหลักฐานเพียงพอ ที่จะทำให้เรายอมรับว่า
ดนตรีมีความสำคัญยิ่งต่อคริสตจักร ซึ่งคริสตจักรจะขาดเสียมิได้ เพราะนอกจากพระคริสตธรรมคัมภีร์
สอนให้เราใช้ดนตรีแล้ว คริสตจักรในยุคที่ผ่านมาล้วนในความสำเร็จแก่นักดนตรี หนังสือสำคัญที่สุด
รองจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งท่านควรมีไว้เป็นสมบัติ ก็คือหนังสือเพลง

แม้บางคนจะมีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีเป็นพิเศษ แต่หาใช่ว่า คนอื่น ๆ จะขาดพรสวรรค์
ทางด้านดนตรีไปทุกคนไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาวไทยโดยทั่วไป ต่างมีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีไม่มาก
ก็น้อย คริสตจักรที่อยู่ตามชนบท อาจจะไม่มีการร้องเพลงประกอบพิธีกรรม แต่คริสตจักรไม่ควรให้
สิ่งนี้เป็นอุปสรรค ต่อการใช้ดนตรีในการนมัสการพระเจ้า ในพระคริสตธรรมใหม่ไม่มีการบันทึก
เกี่ยวกับการใช้เครื่องดนตรีเลย แต่ดูเหมือนในสมัยนั้น ก็สามารถใช้นักร้องในคริสตจักรได้อย่างดีที่สุด

มีศิษยาภิบาลจำนวนไม่กี่คน ที่มีความสามารถในการร้องเพลงเดี่ยวในโบสถ์ แต่อย่างน้อยที่สุด
ศิษยาภิบาลมีพื้นฐานความรู้ทางด้านดนตรีบ้าง เพื่อจะสามารถร้องเพลงได้ด้วยใจและสามารถ
นำที่ประชุมให้ร้องเพลงได้อย่างถูกต้อง ตามจังหวะและทำนอง หากท่านขาดความสามารถในทางด้าน
นี้จริง ๆ ท่านควรรหาสมาชิกคนหนึ่งในคริสตจักรของท่าน ซึ่งมีความสามารถทางด้านดนตรี เป็นผู้
นำเพลง

คงไม่เป็นการฝืนใจมากเกินไปนัก หากจะแนะนำว่าศิษยาภิบาลทุกคนควรมีความสามารถอ่าน
โน้ตได้ วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนโน้ตคือ เรียนควบคู่กับเครื่องดนตรี เช่น เปียโน แอคคอร์ดียน ออร์แกน
หีบเพลงปาก แตร กีตาร์ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านสามารถเรียน แอคคอร์ดียน หรือเปียโนได้ ก็

จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ท่านมีความรู้ทั้งโน้ตเสียงแหลม และโน้ตเสียงต่ำ ตลอดจน การประสานเสียงด้วยเมื่อท่านหัดร้องตัวโน้ตตามเสียงเครื่องดนตรี ท่านจะรู้สึกง่ายขึ้นมาก การนับ จังหวะ แท้จริงเป็นเพียงหลักเลขคณิตอย่างง่าย ๆ ตัวโน้ตที่ใช้ในเพลงแต่ละบทมีชนิดต่าง ๆ กัน เช่น ตัว กลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข็ม เป็นต้น ท่านต้องนับจังหวะอย่างสม่ำเสมอ ตามจังหวะที่กำหนดไว้ในตัว โน้ต หากท่านสามารถรักษาจังหวะของเพลงได้ดี การนำที่ประชุมร้องเพลงก็ไม่เป็นการลำบากนักจง อย่ให้ที่ประชุมร้องเพลง ตามจังหวะตามใจชอบแต่ให้ตามผู้นำเพลงเสมอ

หากท่านไม่มีความสามารถในทางด้านดนตรี คำแนะนำต่อไปนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่าน

1. แม้ท่านจะขาดความมั่นใจในการนำเพลง แต่จงพยายามนำด้วยความกล้า ศิลปินคือชื่อทุกคน ต่างต้องเริ่มต้นการแสดงของเขาด้วยความกล้า แม้หลายคนจะเต็มไปด้วยความงุ่มง่ามในระยะแรก เมื่อ ท่านเริ่มหัดเพลง ท่านอาจนำเพียงครึ่งหนึ่งของข้อแรก แล้วเกิดความรู้สึกว่าการ โบกมือตามจังหวะเพลง ให้ที่ประชุมร้องนั้น ไม่มีความหมายอะไรเลย ประกอบกับความงุ่มง่ามของท่าน ทำให้ท่านตัดสินใจไม่ โบกจังหวะต่อไปจงอย่าให้ความคิดนี้เป็นอุปสรรคต่อการนำเพลงของท่าน แต่จงนำต่อไป เมื่อท่านมี ความสามารถเพิ่มขึ้นแล้ว ท่านจะรู้สึกแปลกใจที่การนำของท่านสามารถช่วยให้ที่ประชุมร้องเพลง ได้ ด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น และท่านจะรู้สึกแปลกใจด้วย เมื่อพบว่าความมั่นใจในการนำเพลงเกิดขึ้นแก่ท่าน อย่างรวดเร็ว

2. พยายามให้ที่ประชุมร้องอย่างพร้อมเพรียงกัน ทั้งเนื้อร้องและทำนองและจังหวะ ที่ประชุม หลายแห่งมีข้อบกพร่องในการร้องเพลงทางด้านนี้ คือ ไม่สามารถร้องอย่างพร้อมเพรียงกัน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในคริสตจักร ที่ใช้สองภาษา เช่น ภาษาไทย และภาษาจีน หรือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ พวกเขาที่อาจร้องได้อย่างพร้อมเพรียง หากทุกคนร้องตามจังหวะอย่างเดียวกัน ศาสนาคริสต์เป็นศาสนา แห่งความเป็นอันเดียวกันจงพยายามแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้ ด้วยการร้องเพลงอย่าง พร้อมเพรียงกัน และความพร้อมเพรียงกันนี้จะเป็นไปได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้นำเพลง ที่มีความสามารถ ในการนำและนำให้ที่ประชุมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้

3. ไม่ควรเลือกเพลงซ้ำกันนัก คริสเตียนโดยทั่ว ๆ ไปสามารถร้องเพลงนมัสการได้หลายเพลง แต่ในทางปฏิบัติ ศิษยาภิบาลมักเลือกแต่เพลงที่สมาชิกคุ้นเคยเท่านั้น จนคริสตสมาชิกไม่รู้จักเพลงในวง ที่แคบมาก จงอย่ากลัวในการเลือกเพลงที่สมาชิกเคยร้องมาก่อน หากท่านลองให้ที่ประชุมร้องเพลง ใหม่บ้าง จะทำให้พวกเขากร้องเพลงได้มากยิ่งขึ้น และอาจมีหลายเพลงที่เขาชอบ และมีความหมายลึกซึ้ง ทำให้พวกเขาไม่ต้องร้องเพลงเก่าซ้ำซากอย่างน่าเบื่อหน่าย

4. เลือกเพลงให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่นถ้าประชุมในเวลากลางคืน ก็ไม่ควรเลือกเพลง “ยามเมื่อแสงทองส่องฟ้า” เป็นเพลงเปิดประชุมดังนี้เป็นต้น ควรเลือกเพลงที่ช่วยเตรียมจิตใจของที่

ประชุมให้พร้อมที่จะฟังเรื่องที่น่าทึ่งจะเทศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพลงปิดการประชุมหรือเพลงที่ร้องก่อนฟังเทศน์ควรมีเนื้อเรื่อง ซึ่งมีคำสอดคล้องจองกับคำเทศนา

ตัวอย่างเช่น เรื่องที่ท่านจะเทศน์ คือ” เดินกับพระคริสต์” จากความคุ้นเคยกับหนังสือเพลงของท่านมาก่อน ท่านอาจนึกถึงหลายเพลงที่เหมาะสมได้ทันที เช่น “เมื่อเราเดินตามพระองค์” “ตามรอยพระบาท” “ข้าจะสัตย์ซื่อ”

เมื่อพิจารณาถึงความมุ่งหมายของคำเทศน์แล้ว ท่านอาจเห็นว่า เพลง “ข้าจะสัตย์ซื่อ” เป็นเพลงที่เหมาะสมสำหรับปิดการประชุม อีกสองเพลงเหมาะสมสำหรับร้องก่อนเทศนา

5. หนูสนใจให้มีการร้องประสานเสียง เช่นร้องคู่ ร้องสามเสียง ลีเสียง ท่านอาจแปลกใจเมื่อพบว่า มีคริสตชนหลายคนที่มีความสามารถในการร้องเพลง แต่งจำไว้เสมอว่า การร้องเพลงในคริสตจักร เป็นงานรับใช้พระเจ้าที่สำคัญ มากอย่างหนึ่งจงอย่าให้รายการเพลงพิเศษใด ๆ เป็นการลดความสามารถ การให้คนที่ร้องเพลงไม่เก่งร้อง แต่ร้องออกจากจิตใจของเขา ย่อมดีกว่าให้คนที่มีความสามารถอย่างยอดเยี่ยม ร้องเพื่อสำแดงความสามารถของตัวเอง

สำหรับการร้องเดี่ยวนั้น หากไม่มีเครื่องดนตรีเช่น ออร์แกน หรือ เปียโนประกอบ มักไม่ผู้ได้ผลมากนัก จึงไม่สนับสนุนให้มีการร้องเพลงเดี่ยวตามลำพัง

6. นำให้ที่ประชุมร้องอย่างถูกต้องที่สุด ทั้งเนื้อร้องและทำนอง อาจเป็นเพราะคริสเตียนที่มีความรู้ทางด้านดนตรีมีน้อยคน ดังนั้นการร้องเพลงในคริสตจักร จึงมักผิดทำนองในบางตอน การร้องผิดทำนอง นอกจากจะทำให้แขกที่มาร่วมประชุมรู้สึกอึดอัดใจแล้ว ยังก่อให้เกิดความไม่พร้อมเพรียงแก่ที่ประชุมอีกด้วย นักกวี และนักประพันธ์เพลง ได้พยายามแต่งเพลงนมัสการด้วยความระมัดระวังที่สุดตามเนื้อร้อง และทำนองที่เขากำหนดไว้ เราจึงไม่ควรเปลี่ยนแปลงผลงานของนักประพันธ์เหล่านั้น โดยไม่จำเป็น

ดนตรีเป็นวิทยาการซึ่งท่านจำเป็นต้องเรียนรู้ แม้ท่านอาจต้องใช้เวลาและความเอาใจใส่ไม่น้อยในการฝึกฝน แต่เมื่อท่านเรียนรู้แล้ว จะเป็นประโยชน์แก่ท่าน ในการรับใช้พระเจ้าอย่างคาดไม่ถึง มีคนกล่าวว่า ผู้ที่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยการฟังเพลง มีจำนวนมากกว่าผู้ที่ได้รับพระเยซูคริสต์โดยการฟังคำเทศนา แม้คำพูดนี้อาจไม่ถูกต้องมากนักแต่เราก็ต้องยอมรับว่า ดนตรีมีส่วนสำคัญยิ่งในพระราชกิจของพระเจ้า คริสตจักรที่มีชีวิตชีวา คือคริสตจักรที่ชอบร้องเพลงคริสตจักรที่ขาดการร้องเพลง อาจเป็นคริสตจักรที่ขาดประสบการณ์ทางด้านวิญญาณจิต จึงไม่มีเพลงอะไรที่เขาชอบร้อง

ในฐานะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาล จงส่งเสริมดนตรีในคริสตจักร

บทที่ 14 คู่ครองของศิษยาภิบาล

ในบรรดาสมบัติที่ศิษยาภิบาลมี สมบัติที่ล้ำค่าที่สุดของเขา คือ ภรรยาที่ดี ศิษยาภิบาลที่เริ่มต้นรับใช้พระเจ้า โดยปราศจากภรรยาอาจนับว่าเป็นคนโศคร้าย แต่จะเป็นผลร้ายที่สุดหากเขาเริ่มต้นรับใช้พระเจ้าโดยมีภรรยาที่ไม่ดี

ภรรยาที่ดีนั้น มีส่วนคล้ายคลึงกับอัจฉริยบุคคลอย่างหนึ่งคือคุณสมบัติที่ดีของเขานั้น คิดมาตั้งแต่กำเนิด มิใช่ปั้นแต่งขึ้นมาภายหลัง ในเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านจำต้องใช้เวลาตัดสินใจ จงใช้เวลาแก่การตัดสินใจเลือกคู่ครองนานที่สุด และใช้เวลาอธิษฐานมากที่สุด เพราะภรรยาที่ดีสามารถส่งเสริมสามีให้ได้รับตำแหน่งซึ่งเขาสามารถทำประโยชน์ได้มากที่สุด ส่วนภรรยาที่ไร้คุณสมบัติที่ดี อาจทำให้สามีที่ปราดเปรื่องให้กลายเป็นคนไร้ค่าไปได้

แต่เช่นเดียวกับอัจฉริยบุคคลทั้งหลาย สตรีส่วนมากอาจไม่ทราบถึงคุณสมบัติพิเศษของตัวเอง จนกระทั่งถึงเวลาที่เขาต้องทำหน้าที่เป็นภรรยา คุณสมบัตินั้นจึงจะสำแดงออกมาฉะนั้น หากท่านรู้สึกว่าคุณภรรยาของท่านไร้ความสามารถในระยะแรก ๆ จงอย่าท้อใจ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาได้รับในระยะแรกนี้ จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถให้แก่เขาในภายหลัง เมื่อเวลาผ่านไป ท่านอาจชมเชยว่า แท้จริงเขามีความสามารถไม่น้อยเลย

ดังนั้น เราอาจสรุปได้ว่า หากท่านยังไม่แต่งงาน จงเลือกภรรยาด้วยความระมัดระวัง และอธิษฐานขอการนำจากพระเจ้ามากที่สุด หากท่านแต่งงานแล้ว จงช่วยภรรยาในการปรับปรุงตัว เพื่อให้เขาสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างแท้จริง

ตามคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เราอาจวางหลักได้ว่า ภรรยาของศิษยาภิบาล ไม่มีหน้าที่ในการปกครองคริสตจักรมีข้อพระธรรมหลายข้อ ซึ่งกล่าวอย่างชัดเจนว่า หน้าที่การปกครองคริสตจักรนี้ ไม่ใช่เป็นของสตรี (ดู 1 ทิโมธี 2:12, 1 โครินธ์ 14:34,35) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ศิษยาภิบาลต้องเป็นชายเท่านั้น สตรีหรือภรรยาของท่านจึงมีหน้าที่เพียงช่วยเหลือท่าน ไม่ใช่มีหน้าที่ยุ่งเกี่ยวกับธุรกิจของคริสตจักรหรือของสมาชิกโดยตรง

บางคนให้ความเห็นว่าในสมัยของอาจารย์เปาโล สตรีส่วนมากไม่มีความสามารถในการรับหน้าที่เป็นผู้นำ พวกอัครสาวกจึงไม่มอบตำแหน่งผู้นำให้แก่สตรี บ้างกล่าวว่า ท่านอัครสาวก เพียงแต่ประสงค์ที่จะเตือนพวกสตรีไม่ให้รับกวนที่ประชุมเท่านั้น บ้างก็ยืนยันว่า เนื่องจากศิษยาภิบาลชายมีจำนวนไม่เพียงพอ สำหรับรับผิดชอบงานของคริสตจักร จึงจำเป็นต้องให้สตรีรับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลบ้าง โดยไม่ยอมใช้วิธีแก้ไขปัญหาคาถาแคลนคนงานในคริสตจักร ตามที่พระเยซูคริสต์กล่าวไว้อย่างเฉพาะเจาะจงในมัทธิว 9: 37,38

เป็นความจริงว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ กล่าวถึงสตรีที่รับใช้พระเจ้า เช่น ฟิลิป มีบุตรสาวสี่คน ซึ่งเป็นผู้ทำนาย (กิจการ 21:9) “ประชีษ กระทำการมากมายฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า” (โรม 16:12) พอยเบได้เป็นมัทนาคทาในคริสตจักร (โรม 16: 1) และเป็นความจริงอีกว่า สตรีในสมัยปัจจุบันมีความเสมอภาคทางด้านสังคมเท่าเทียมกับผู้ชาย และมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนกว่าผู้ชาย แต่ท่านจะไม่ผิดพลาดอย่างแน่นอนหากท่านปฏิบัติตามพระคัมภีร์ซึ่งกล่าว “ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงสั่งสอน หรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย...” (1 ทิโมธี 2:12)

ผู้เชี่ยวชาญในวงการแพทย์บางคนยอมรับว่า ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตใจของสตรีในยุคใหม่ส่วนมาก เกิดขึ้นเนื่องจากการขัดแย้งภายในครอบครัว ที่เขาพยายามเป็นคนเด่นกว่าสามีพระคริสตธรรมคัมภีร์หลายตอนสอนว่า สตรีที่แต่งงานแล้วต้องยอมฟังสามี (ดู 1 โครินธ์ 11:3, เอเฟซัส 5:22,23, 1 ทิโมธี 2:11 1 เปโตร 3:1,5) แต่เป็นที่หน้าเศร้าใจเหลือเกินว่า แม้ในวงการคริสเตียนเอง ก็มีสตรีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เชื่อฟังคำสอนในพระคัมภีร์ เป็นเหตุทำให้ชีวิตสมรสขาดความสุขและนำความเสื่อมเสีย มาสู่พระนามของพระคริสต์

เมื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า สามีต้องดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าครอบครัว ท่านก็ต้องปฏิบัติตาม โดยทำหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัวอย่างแท้จริง แต่ท่านจะให้ภรรยาของท่าน ยอมฟังท่านไม่ได้ หากท่านเป็นคนสองจิตใจสองใจ มีลักษณะคล้ายผู้หญิง และความประพฤติ มีข้อบกพร่องหลายอย่างถ้าท่านอยากให้ภรรยาของท่านนับถือท่าน ยิ่ง “ชาติบุรุษ” จงทำตนให้สมกับที่ท่านเป็นบุรุษอย่างแท้จริง แต่ในอีกด้านหนึ่งจงจำคำสอนของอาจารย์เปาโลที่กล่าวว่า “ฝ่ายสามีจงรักภรรยาของตนเหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย และได้ทรงประทานพระองค์เอง เพื่อคริสตจักรนั้น” (เอเฟซัส 5:25) จงคิดให้ลึกซึ้ง ถึงความรักขอพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดที่มีต่อคริสตจักร ความเสียสละของพระองค์ ตลอดจนความอดทนอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์ แล้วนำความรักนั้นมาใช้ในการปฏิบัติต่อภรรยาของท่าน

ท่านและภรรยาของท่านต้องทำงานร่วมกันเป็นทีม จงเพิ่มพูนสิ่งที่ภรรยาขาดตกบกพร่องด้วยจุดเด่นต่าง ๆ ของท่านส่วนภรรยาที่มีความสามารถเป็นพิเศษในด้านใดด้านหนึ่ง ควรช่วยส่งเสริมสามีในจุดที่สามีบกพร่อง ด้วยความสามารถต่าง ๆ ของเขาเอง ท่านทั้งสองต้องผนึกกำลังเข้าด้วยกัน ในการเลี้ยงดู “ลูกแกะ” ของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้แก่ท่าน

ภรรยาของท่านต้องเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของท่าน เขาควรแบ่งเบาภาระของท่าน โดยการรับหน้าที่ดูแลรักษาบุตร และรับผิดชอบงานทั่วไปในบ้าน หากสุขภาพของเขาแข็งแรงดี ท่านก็ไม่ควรว่าวุ่นต่ออาการจ่ายตลาด ทำอาหาร ดูแลบุตร และทำความสะอาดบ้านด้วยตัวของท่านเอง หน้าที่สำคัญที่สุดของท่านคือ การอธิษฐาน และการสอนพระวาจาของพระเจ้า (กิจการ 6:4)

งานสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งภรรยาของท่านสามารถช่วยท่านได้ คือ เป็นผู้ที่ดีชมและออกความคิดเห็นเกี่ยวกับการเทศนาของท่าน ช่วยแก้ไขกริยาท่าทางให้เหมาะสม การใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง เพื่อให้ปฏิบัติกริยาที่ท่านแสดงออกในระหว่างที่ท่านเทศนาดีขึ้น และเพื่อช่วยให้ท่านสามารถปรับปรุงการเทศนาของท่านให้ดีขึ้น

จงอย่ามองข้ามข้อคิดต่าง ๆ ของภรรยา ความคิดเห็นของเขาอาจจะผิดพลาดได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักมีประโยชน์ต่อท่านเสมอ ทั้งนี้ได้หมายความว่า ท่านจะต้องทำตามข้อแนะนำ หรือเชื่อข้อดีชมของเขาทุกครั้ง แต่จงรับฟังและพิจารณาข้อคิดเห็นเหล่านั้นด้วยความรอบคอบ หากเห็นว่าท่านมีความคิดอื่น ที่ดีกว่านั้น ท่านจึงค่อยปฏิเสธข้อแนะนำของเขาก็ได้

ในการเยี่ยมเยียนของศิษยาภิบาลจะมีหลายครั้ง ซึ่งท่านไม่อาจไปเยี่ยมได้ โดยปราศจากภรรยา เช่น กรณีที่ได้รับการขอร้องให้ไปเยี่ยมเยียนคนใกล้จะสิ้นใจคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ในสถานที่ที่มีชื่อเสียงไม่ดี จะเป็นการผิดพลาดอย่างมาก หากท่านไปยังสถานที่นั้น โดยภรรยาไม่ไปด้วย จงพยายามหลีกเลี่ยงการเยี่ยมเยียนสตรีตามลำพัง นอกจากว่า สตรีนั้นเป็นผู้อาวุโสมากแล้ว เพื่อความปลอดภัยของศิษยาภิบาล จงขอร้องภรรยาของท่านให้ไปเยี่ยมเยียนร่วมกับท่าน

อัครศาสน์อันคืออย่างหนึ่ง ซึ่งศิษยาภิบาลจำนวนมาก ยังขาดตกบกพร่อง คืออัครศาสน์ในการรับแขก อาจารย์เปาโลได้รวมอัครศาสน์การรับรองแขกนี้เข้าไว้ในคุณสมบัติสำคัญต่าง ๆ ของผู้นำ (ดู ทิโมธี 3:2) ชาวไทยโดยทั่วไปมีอัครศาสน์รับรองแขกศิษยาภิบาลก็จะต้องเป็นเช่นนั้นด้วย

จากการพิจารณาชีวิตของพระเยซูคริสต์ และเหล่าสาวกของพระองค์ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ จะสังเกตได้ว่าเขาเหล่านั้นใช้อัครศาสน์การรับรองแขก เพื่อประโยชน์ทางด้านวิญญาณจิต มีงานสำคัญหลายอย่างที่ศิษยาภิบาลกระทำสำเร็จลุกลงไปได้โดยมิใช่เป็นผลมาจากการประชุมมนัสการ ในตอนเช้าวันอาทิตย์เลย หากแต่เป็นผลจากการติดต่อโดยตรงกับสมาชิกบางคนในบ้านของท่าน แต่ท่านจะรับรองสมาชิกในบ้านได้ดีไม่ได้ หากขาดความร่วมมือของภรรยา

หน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของภรรยา คือ เป็นคู่ร่วมอธิษฐานของศิษยาภิบาล ชีวิตสมรสที่มีความสุขอย่างแท้จริงสามภรรยาจะต้องมีความเกี่ยวพัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งฝ่ายร่างกาย จิตใจ และวิญญาณจิต ท่านจะได้รับพระพรมากยิ่งขึ้น หากภรรยาของท่านสามารถแบกภาระร่วมกับท่าน ในการอธิษฐานเพื่อ “ลูกแกะ” ในคริสตจักรของท่านเสมอ

เราได้กล่าวถึง หน้าที่ของภรรยา ที่มีต่อศิษยาภิบาลมากพอสมควรแล้ว ต่อไปเราจะพิจารณาถึงหน้าที่ของเขาที่พึงมีต่อคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรท้องถิ่นบางแห่ง ปฏิบัติต่อภรรยาของศิษยาภิบาลอย่างไร้ความยุติธรรม โดยให้เขาทำหน้าที่สารพัดอย่างใน คริสตจักร หากเขาไม่กล้าปฏิเสธการรับหน้าที่เหล่านี้ ชีวิตของเขาก็ต้องพัวพัน

กับกิจกรรมต่าง ๆ จนไม่มีเวลาของตัวเอง อนึ่ง การที่ภรรยาของศิษยาภิบาลรับหน้าที่ทุกอย่างแต่เพียงคนเดียว จะไม่ช่วยให้สมาชิกทั้งคริสตจักรเจริญขึ้นได้เลย เพราะสมาชิกคริสตจักรจะต้องช่วยกันรับผิดชอบ ช่วยกันผลักดันรับภาระร่วมกันคริสตจักรจึงจะเจริญก้าวหน้าได้ ยิ่งกว่านั้น ถ้าภรรยาของศิษยาภิบาลรับหน้าที่มากเกินไป อาจเป็นภัยต่อสุขภาพของเขาก็ได้

ฉะนั้น ท่านจึงต้องคอยดูแล การทำงานของภรรยาให้อยู่ในขอบเขตพอสมควร อย่าให้หักโหมมากเกินไป เช่นหน้าที่เป็นประธานกลุ่มสตรีคริสเตียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรวีวารศึกษาผู้นำคณะนักร้อง หรือผู้นำเยาวชน เป็นต้น ท่านควรให้คริสตสมาชิกทราบว่า ภรรยาของท่านยินดีเป็นผู้ช่วย ในงานทุกแผนกที่ขาดแคลน แต่จะไม่รับหน้าที่ประจำใด ๆ หมายความว่า หากครูสอนรวีวารศึกษาในชั้นหนึ่งชั้นใดมาไม่ได้ หรือผู้นำเยาวชนป่วย หรือคนเล่นเปียโนไม่สามารถมาโบสถ์ได้ ภรรยาของศิษยาภิบาลก็พร้อมที่จะรับหน้าที่แทน การทำเช่นนี้ นอกจากจะเป็นตัวอย่างที่ดีต่อคริสตสมาชิกแล้ว ยังเป็นการแบ่งสรรงานของคริสตจักรโดยทั่วกันด้วย ภรรยาของศิษยาภิบาลมีหน้าที่สำคัญสองประการคือ

1. เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สมาชิก การเป็นตัวอย่างที่ดีนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายนัก การทำงานเป็นการง่ายกว่าการเป็นตัวอย่างมาก แต่การเป็นตัวอย่างที่ดีนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญกว่าการทำงานสตรีในคริสตจักรส่วนมากเรียนรู้การอธิษฐานเผื่อคนอื่น เรียนรู้ความมีอัธยาศัยในการรับรองแขก เรียนรู้ในการมีน้ำใจกว้างขวางขยันหมั่นเพียร อดทนตลอดจนความสุภาพอ่อนโยน ก็โดยการสังเกตจากภรรยาของศิษยาภิบาลนั่นเอง หรือแม่สตรีที่เพิ่งแต่งงานใหม่ ๆ บางคนก็เรียนรู้การครองเรือนได้จากภรรยาของศิษยาภิบาลเช่นกัน ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งภรรยาศิษยาภิบาลต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่สตรีในคริสตจักร

2. ภรรยาจะต้องช่วยศิษยาภิบาลเลี้ยงบุตร มิใช่น้อยที่นักเทศน์หรือศิษยาภิบาลปล่อยปละละเลยต่อการดูแลบุตรหลานของตน จนเป็นที่ติฉินนินทา ของคริสตสมาชิก และคนภายนอกและคำติฉินนินทาเหล่านั้น มีส่วนถูกต้องอยู่มาก ทั้งนี้ เพราะศิษยาภิบาล มัวแต่ทำกิจการอื่นมากเกินไป จนลืมไปว่าหน้าที่รับผิดชอบอย่างหนึ่งของเขา คือการอบรมสั่งสอนบุตรของตนเอง

หน้าที่การอบรมสั่งสอนบุตร อย่างน้อยห้าสิบเปอร์เซ็นต์เป็นของภรรยา ภรรยาของศิษยาภิบาลต้องรับผิดชอบในการสอนบุตรของตน ให้เชื่อฟัง และเคารพบิดามารดา สอนให้เขาท่องพระคัมภีร์เป็นอย่างดี และฝึกฝนเขาให้อยู่ ในวิถีทางที่ถูกต้อง การเขียนตีฝึกสอน ประกอบด้วยความรัก ความเข้าใจ เป็นหลักการของการอบรมสั่งสอนบุตร ความหมั่นเพียรประกอบด้วยการอธิษฐานและความเชื่อ เป็นเคล็ดลับแห่งความสำเร็จ

เราอาจสรุปได้ว่า ภรรยาที่ดีย่อมเป็นศรีแก่สามี แม้พระธรรมสุภายิต 31:10 เองก็กล่าวยกย่องภรรยาที่ดีว่า มีค่าล้ำกว่าทับทิมเสียอีก ฉะนั้น คำกล่าวในตอนต้นที่ว่า “ในบรรดาสมบัติที่ศิษยาภิบาลมีสมบัติที่ล้ำค่าที่สุดของเขาคือ ภรรยาที่ดี” จึงไม่เกินความจริงไปแต่ประการใด

บทที่ 15 เषิญคู่แข่งัน

ในสมัยก่อน คริสตจักรต่างทำงานของพระเจ้าด้วยความสะดวกสบาย โดยไม่มีคู่แข่งัน แต่สมัยดังกล่าวได้ผ่านไปแล้วและไม่มีวันหวนกลับมาอีก

หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ได้มีคณะมิชชันต่าง ๆ เพิ่มขึ้นในประเทศไทยอย่างรวดเร็ว และบางคณะก็ได้เข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในท้องถิ่นซึ่งมีคณะอื่นได้ทำงานอยู่แล้ว จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันขึ้น และยังมีลัทธิต่าง ๆ ที่สอนไม่ตรงตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ ลัทธิบางลัทธิเข้าไปตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่นซึ่งมีคริสตจักรหรืองานของมิชชันอยู่แล้ว ทั้งนี้ก็เพราะ

1. การชักชวนคนที่เป็นคริสเตียนอยู่แล้ว ให้เข้ากับคณะของตน เป็นการง่ายกว่านำคนที่ยังไม่เชื่อมาร่วมกับตนคริสตจักรใหม่ของบางคณะ จึงชอบชิง “ลูกแกะ” ของคณะอื่น

2. ผู้ประกาศเผยแผร์ของบางคณะมีคำสอนที่แปลก ๆ คิดว่า คริสเตียนที่อยู่ในคณะของตนเท่านั้น จึงจะรอดได้ ส่วนคริสเตียนอื่น ๆ จะต้องพากันพินาศ จึงพยายาม “ช่วยเหลือ” คริสเตียนอื่น โดยชักชวนให้พวกเขาเข้าคณะของตน

โดยเหตุที่ทุกคนมีอิสระเสรี ในการตีความหมายของพระคริสตธรรมคัมภีร์ ตามที่ตนเห็นว่าถูกต้อง การแตกแยกกันในความเชื่อจึงต้องเกิดขึ้น ซึ่งเราไม่มีวิธีที่จะช่วยแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวนี้ให้ดีขึ้นได้ นอกจากปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด ท่ามกลางความแตกแยกกันนี้

แต่การแบ่งแยกเป็นคณะต่าง ๆ มากมายหลายคณะก็ไม่เป็นสิ่งที่เลวทีเดียว เพราะการแข่งขันกันอาจเป็นประโยชน์แก่คริสตจักรต่าง ๆ ในทางอ้อม เพราะในท้องถิ่นที่มีเพียงคณะเดียว หรือคริสตจักรเดียว คริสตศาสนิกมักจะขาดความกระตือรือร้นในการปรับปรุงตนเอง ในด้านต่าง ๆ ทำให้คริสตจักรไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควรในวงการธุรกิจ หากมีการแข่งขันกันขึ้น ห้างร้านหรือบริษัทมักจะต้องลดราคาสินค้าลง และปรับปรุงคุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้น ทั้งยังต้องเพิ่มความสะดวกในการบริการ เพิ่มการโฆษณา การค้นคว้าการพัฒนา ตลอดจนความสามารถของคณงานแผนกต่าง ๆ เป็นผลทำให้กิจการของบริษัทเจริญก้าวหน้าขึ้น ในทำนองเดียวกัน การแข่งขันในทางที่ถูกต้องของคริสตจักร ก็จะนำคุณประโยชน์มาสู่คริสตจักรเช่นกัน

แต่ท่านจะเผชิญกับคู่แข่งันอย่างไร

คู่แข่งันสำคัญของคริสตจักรในประเทศไทย พอจะแบ่งได้เป็นสองพวกคือ

1. พวกที่สั่งสอนอย่างไม่ถูกต้อง หรือพวกที่ชอบแยกตัวอยู่ต่างหาก
2. พวกที่สั่งสอนอยู่ในคณะต่าง ๆ

พวกที่สั่งสอนอย่างไม่ถูกต้อง หรือชอบแยกตัวอยู่ต่างหาก โดยปกติไม่ยอมคบหาสมาคมกับ

คริสเตียนคนอื่นๆ แต่พวกเขามีความรื้อรอนอย่างยิ่ง ในการขโมย “ลูกแกะ” ของคริสตจักรต่าง ๆ พวกเขาสอนว่า ความเชื่อของพวกเขาเท่านั้นเป็นความเชื่อที่ถูกต้อง ผู้ที่ไม่เชื่อหรือปฏิบัติตามคำสอนของพวกเขา จะไม่พบความหวังทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า จงระมัดระวังคณะต่าง ๆ ที่สอนว่า มีคนเพียงไม่กี่พันคนจากคณะของเขาเท่านั้น ที่สามารถจะเข้าเมืองสวรรค์ได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต (1 ยอห์น 5:12) และพระบุตรนั้นใหญ่ยิ่งสูงสุด ไม่มีคริสเตียนคณะใดสามารถจำกัดให้พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาเพียงคณะเดียว

วิธีป้องกันการรุกรานของผู้สอนผิด ๆ ที่ดีที่สุด คือการสอนคริสตสมาชิกให้มีความรู้ อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านควรเริ่มต้นสั่งสอนสมาชิกทันที ตั้งแต่เขาเพิ่งกลับใจใหม่ อย่ารอให้พวกเขาสอนผิดมาถึงสถานที่ของท่านเสียก่อน จึงเริ่มการอบรมสั่งสอนสมาชิกอย่างจริงจัง การสอนให้สมาชิกรู้หลักความเชื่อต่าง ๆ ของผู้สอนผิด จะเป็นประโยชน์แก่คริสตสมาชิกของท่านมาก แต่จงเน้นหนักในหลักความเชื่อที่ถูกต้องตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ คริสเตียนที่รู้หลักความจริงอย่างลึกซึ้งในพระเยซูคริสต์ จะไม่ถูกหลอกลวงให้หลงผิดอย่างง่ายดาย (ดู 2 ทิโมธี 3:13-15) ฉะนั้นจงให้คำเทศนาส่วนใหญ่ของท่าน ประกอบด้วยหลักความเชื่อของพระคริสตธรรมคัมภีร์

ผู้ที่มีความเชื่อผิด มักชอบโต้เถียงกับคริสเตียนในคณะอื่น ๆ จงอย่าหลงกลในคนเหล่านั้น โดยโต้เถียงกับพวกเขาเป็นอันขาด เพราะนั่นเป็นวิธีซึ่งพวกเขาใช้ ในการทำให้ความเชื่อของคนอื่นไขว้เขว นอกจากนั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์ยังเตือนให้เราเมินหน้าจากคนเหล่านี้ และระงับการเถียงกัน (ดู โรม 16, 17 ทิตัส 3:9)

การที่จะเอาชนะผู้สอนผิดหรือผู้มีความเชื่อผิดได้นั้น มิใช่โดยการเถียงกัน แต่โดยประสบการณ์ทางด้านวิญญาณจิต ในชีวิตประจำวันของท่าน หากพวกเขาเห็นสันติสุข และความสุขยินดีในชีวิตของท่าน ซึ่งพวกเขาไม่อาจได้รับ จากคำสอนเทียมเท็จของพวกเขา พวกเขาก็จะไม่เถียงกับท่าน และอาจหันกลับมาเชื่อความจริงเช่นเดียวกับท่าน จงจำไว้ว่า ท่านต้องการให้คนเหล่านี้เชื่อในจิตใจ ไม่ใช่เชื่อในค่านามสมองเท่านั้น และการโต้เถียงจะไม่สามารถทำให้คนเหล่านั้นกลับใจบังเกิดใหม่ได้เลย

คริสตจักรซึ่งสังกัดในคณะอื่น ๆ ในหมู่บ้านหรือชนบทเล็ก ๆ อาจมีคริสตจักรเพียงคริสตจักรเดียวเท่านั้น จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการแข่งขันกับคริสตจักรอื่น แต่ในปัจจุบันนี้ แม้แต่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ หลายแห่ง ก็มีคริสตจักรมากกว่าหนึ่งคริสตจักร คริสตจักรเหล่านี้อาจมีความเชื่อที่ถูกต้องเช่นเดียวกับท่าน กระนั้นก็ตาม การแข่งขันก็อาจเกิดขึ้นได้ อย่างไม่รู้ตัว

ผู้แต่งบทเพลงสดุดี กล่าวว่า “จงดูเถอะ” ซึ่งพวกพี่น้องอาศัยอยู่พร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันก็เป็นการดี และอยู่เย็นเป็นสุขมากเท่าใด” (สดุดี 133:1) คริสเตียนที่แท้จริงย่อมออกไปด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แม้เราอยู่ในคริสตจักรที่ต่างกัน แต่เราก็เป็นทหารอยู่ในกองทัพเดียวกัน

ของพระคริสต์ฉะนั้น หากมีคริสตจักรอื่น ๆ ซึ่งมีความเชื่อที่ถูกต้องอยู่ในท้องถิ่นของท่าน จงเป็นไมตรี และสนิทสนมกับพวกเขา เยี่ยงพี่น้องในพระคริสต์

ท่านอาจแสดงไมตรีจิตต่อเขา โดยจัดประชุมร่วมกันในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น วันฟื้นคืนพระชนม์ วันขอบพระคุณและวันหยุดราชการอื่น ๆ หากท่านรู้สึกว่ คริสตจักรของท่านมีความเชื่อที่ดีกว่า คริสตจักรของเขา จงอย่าให้ความรู้สึกนั้น เป็นสาเหตุทำให้ท่านไม่ยอมร่วมมือกับคริสตจักรนั้น ในทางตรงกันข้าม ท่านต้องร่วมมือกับเขาด้วยความยินดี เมื่อโอกาสอำนวยให้เมื่อท่านสามารถช่วย ให้พวกเขา รู้จักความจริงอันลึกซึ้งทางด้านวิญญาณจิต

แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านจะต้องระมัดระวัง เมื่อมีการประชุมร่วมกันคือ เมื่อท่านเทศนา ท่านจะต้องไม่ถือโอกาสนั้น เน้นหลักความเชื่อย่อย ๆ ของท่าน ซึ่งมีความแตกต่างกับหลักความเชื่อของคริสตจักรอื่น ๆ ท่านจะต้องเคารพความเชื่อที่แตกต่างกับของแต่ละบุคคลด้วย เช่น ความเชื่อหรือหลักคำสอนเกี่ยวกับ “ศีลจุ่ม” หรือ “ศีลพรหม” การอธิษฐานวางมือรักษาโรค การพูดภาษาแปลก ๆ ฯลฯ เพราะในคริสตจักรของเรา เราให้สิทธิเสรีอย่างเต็มที่แก่คริสเตียนทุกคน ในการอ่านและตีความหมายในพระคัมภีร์ธรรมที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอน

หลังจากการปฏิรูปคริสตศาสนาเร็วกว่าปีก่อนพิจารณา ผู้นำคริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่เกิดขัดแย้งกัน เกี่ยวกับการตีความหมายในพระคริสตธรรมคัมภีร์บางตอน จึงเกิดการแตกแยกกันขึ้น จนกลายเป็นคณะต่าง ๆ หลายคณะ ดังที่ท่านเห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ คณะต่าง ๆ ที่แบ่งแยกออกมา มีอยู่น้อยคณะมากที่ไม่มีคนที่ร้อนรนรักพระเจ้าอย่างแท้จริง บางคนปะปนอยู่ ขณะที่ท่านคิดว่า คนเหล่านี้มีความเชื่อบางอย่างที่ไม่ถูกต้อง ก็จงระลึกด้วยว่า เขาก็อาจมีความคิดต่อท่านเช่นเดียวกับที่ท่านมีความคิดเห็นต่อเขา จงอย่าให้ความเชื่อหยุ่มหยุิม ทำลายไมตรีจิตซึ่งท่านมีในพระเยซูคริสต์ “จงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสิ่งที่สำคัญจงให้อิสระเสรีแก่กันในเรื่องหยุ่มหยุิม และจงรักซึ่งกันและกันในการทุกอย่าง

จงอย่ามองดู “ลูกแกะ” ของศิษยาภิบาลอื่นด้วยใจอยากได้ จงอย่ามีใจโลภ พระเจ้ามิได้ทรงเรียกท่านเพื่อให้ขโมยแกะซึ่งกันและกัน แต่เพื่อแสวงหาแกะให้แก่พระเจ้าเพิ่มขึ้นต่างหากจงมองดูแกะเหล่านั้นที่ยังหลงหายอยู่

อย่าซุบซิบนินทาคริสตสมาชิก คนหนึ่งคนใดของท่านให้ศิษยาภิบาลคนอื่นฟัง หรือเปิดเผยให้เขาทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในคริสตจักรของท่าน เพราะหากเรื่องเหล่านี้ บังเอิญรู้ว่ไหลไปสู่สาธารณชน ท่านเองอาจได้รับความอับอายที่สุด และท่านจะพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง ในการรับใช้พระเจ้าของท่านในท้องถิ่นนั้น จงเก็บเรื่องราวทุกอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคริสตสมาชิกของท่าน ไว้ในคริสตจักรของท่าน

จงมีความมั่นใจตัวเอง เมื่อเผชิญกับคู่แข่ง ความมั่นใจนี้เกิดจากความแน่ใจในสิ่งที่ท่านเชื่อ และในด้านความรู้ในพระคัมภีร์ ซึ่งท่านสอนให้แก่สมาชิกอย่างเพียงพอ จงอย่าให้ความท้อแท้ท่วมล้นจิตใจท่าน แต่จงชนะความท้อใจด้วยความมั่นใจ

หากคริสตจักรของท่านมีระเบียบวินัยที่ดี เฝ้ายพร้อมด้วยพระพรจากพระเจ้า หากท่านเลี้ยงดูแกะของท่านด้วยความซื่อสัตย์ และช่วยเหลือพวกเขาทางด้านวิญญาณจิต หากท่านยอมมอบสมาชิกของท่านแก่พระเจ้า ท่านก็มั่นใจได้ว่า คริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรของพระเจ้า ไม่ใช่คริสตจักรของท่าน ท่านก็จะไม่ต้องเกรงกลัวต่อการเผชิญกับคู่แข่งเลย

บทที่ 16 การร่วมกล่าวตักเตือนสมาชิก

คริสตจักรท้องถิ่น มิได้มีความหมายเพียงแต่เป็นที่ชุมนุมของคริสเตียน ซึ่งคริสเตียนมารวมกัน เพื่อนมัสการพระเจ้า และร่วมสามัคคีธรรมในพระคริสต์เท่านั้น แต่หมายถึงความเป็น”อวัยวะ” ของพระคริสต์ ซึ่งเป็นประกอบด้วยชีวิต และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งยังเป็นองค์การซึ่งมีระเบียบวินัย และการปกครองอย่างเป็นระเบียบแบบแผน

เมื่อมีการปกครอง ย่อมต้องมีกฎเกณฑ์ที่วางไว้ สำหรับยึดถือและปฏิบัติตาม การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นี้ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับสังคมทั่วไป แม้สังคมจะสรรเสริญคนที่รู้จักเป็นตัวของตัวเอง และคนที่มีความคิดริเริ่มในการทำสิ่งต่าง ๆ แต่สังคมก็ต้องการให้ทุกคนปฏิบัติตามกฎที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ว่า เราแต่ละคนมีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดเราก็ต้องปฏิบัติเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ในทางที่ถูกต้องและสมควรนอกจากนั้น ในสังคมทุกแห่ง ยังมีตัวบทกฎหมายที่วางไว้ เพื่อป้องกันมิให้เราล่วงล้ำสิทธิและเสรีภาพของคนอื่น การฝ่าฝืนตัวบทกฎหมาย ย่อมต้องถูกลงโทษ

การว่ากล่าวตักเตือน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของเราทุกด้าน เช่น การอบรมสั่งสอนบุตร เมื่อบุตรทำผิดเรว่ากล่าวตักเตือนเขา เพื่อช่วยเขาให้ดำเนินอยู่ในขอบข่ายแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถูกต้อง ฉะนั้น จุดประสงค์สำคัญของการเตือนสอนจึงเป็นการก่อก่อ และการเสริมสร้างอุปนิสัย และบุคคลิกลักษณะ แม้ว่ากล่าวตักเตือน บางครั้งจะต้องมีการกำหนดโทษ แก่ผู้ที่กระทำความผิดบางอย่างก็ตาม

การว่ากล่าวตักเตือนเป็นการบ่มนิสัยของมนุษย์ ทำให้มนุษย์รู้จักควบคุมบังคับตัวเอง จุกองทหารซึ่งอยู่ในสนามรบเพราะการอบรมฝึกฝนที่กระทำกันเป็นเวลาแรมเดือน ทำให้พวกเขาสามารถรวมกันเป็นกองทัพที่มีระเบียบวินัย

ในคริสตจักรก็เช่นเดียวกัน จะต้องมีการว่ากล่าวตักเตือนและการอบรมสั่งสอน โดยมีศิษยาภิบาลเป็นผู้บังคับบัญชาของคริสตจักร และพระคริสต์เป็นผู้บังคับบัญชาของศิษยาภิบาล

หน้าที่รับผิดชอบ ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของผู้เลี้ยงแกะ คือ เสริมสร้างนิสัยที่เชื่อฟังให้แก่แกะของเขา ทำให้แกะยอมติดตามผู้เลี้ยงแกะ อันเป็นคุณประโยชน์ส่วนตัวของแกะแต่ละตัว และของแกะทั้งฝูง ไม่เพียงแต่ความปลอดภัยของแกะเท่านั้น ที่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังผู้เลี้ยงแกะ ความเป็นอยู่ของแกะทุก ๆ ตัว ก็ขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังผู้เลี้ยงแกะด้วย

เนื่องจากการเชื่อและปฏิบัติตามผู้เลี้ยงแกะเป็นสิ่งที่สำคัญมาก บางครั้งผู้เลี้ยงแกะต้องใช้วิธีที่รุนแรง เพื่อให้แกะยอมฟังเขา ในกรณีของแกะที่คือดิ่งไม่ยอมติดตามผู้เลี้ยงแกะ และไม่ยอมเป็นมิตรกับผู้เลี้ยงแกะ ทั้ง ๆ ที่ผู้เลี้ยงแกะได้พยายามทุกวิถีทางที่จะแสดงความรักต่อมันแล้วก็ตาม ผู้เลี้ยงแกะก็

จะต้องตัดสินใจใช้วิธีซึ่งอาจดูประหนึ่งว่า เป็นการโหดร้ายทารุณในการอบรมแเกาะที่คือดิงตัวนั้น โดยหักขาหน้าสองของแเกาะตัวนั้นเสีย เมื่อแเกาะนั้นได้รับบาดเจ็บไม่ได้ ผู้เลี้ยงก็แสดงความเมตตาต่อมัน โดยให้น้ำและอาหารแก่มันทุกมื้อ เลี้ยงดูมันด้วยความรัก และใช้เวลามากเป็นพิเศษอยู่กับมัน เป็นเพื่อนกับมัน เมื่อถึงเวลาที่ขาของแเกาะตัวนั้นหายปกติ นิสัยคือดิงของมันก็จะได้เปลี่ยนแปลงกลับกลายเป็นแเกาะที่ชอบอยู่กับผู้เลี้ยง และยินดีติดตามผู้เลี้ยงเสมอ

ตัวอย่างที่กล่าวมานี้ มิได้หมายความว่า ศิษยาภิบาลจะต้องปกครอง “แเกาะ” ของเขาด้วยพละกำลัง เยี่ยงผู้เป็นเจ้านายหรือ ผู้เผด็จการ สมาชิกมีหน้าที่ทำตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่คำสั่งของศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลจะตั้งกฎหรือปกครองตามใจชอบไม่ได้ แต่จะต้องเป็นไปตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงไถ่เราให้รอดพ้นจากความผิดบาป คือเพื่อให้เรามีลักษณะเหมือนพระบุตรของพระเจ้า (โรม 8:29)

คริสตจักรมีหน้าที่สำคัญ สองประการ คือ

หนึ่ง มีหน้าที่รักษาคำพยานที่ดีของเขา เพื่อพระนามของพระคริสต์จะไม่ได้รับการเสื่อมเสีย ผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนมักจะคิดว่า สมาชิกคริสตจักรทุกแห่งจะต้องมีการประพฤติที่ดีเยี่ยมเสมอ เมื่อพวกเขาเห็นคริสตชนสมาชิกคนหนึ่งคนใด ประพฤติตนไม่สมกับที่เป็นคริสเตียน พวกเขาก็จะปฏิบัติกริยาตอบโต้ในทางที่ไม่ดีทันที

สอง มีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ คือว่า “จงออกไปสั่งสอน...” (มัทธิว 28:19) การที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนี้ให้ครบถ้วนได้นั้น คริสตชนสมาชิกจะต้องทำการร่วมกันเป็นทีม คริสตจักรไม่ควรให้สมาชิกที่ไม่ยินยอมร่วมมือ เป็นอุปสรรค ในการทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าในยุคนี้สำเร็จ ทั้งนี้หมายความว่า คริสตชนสมาชิกที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง จะต้องได้รับการว่ากล่าวตักเตือนอย่างตรงไปตรงมาในวิธีที่สุภาพ เพื่อมิให้การกระทำของเขาเป็นอุปสรรคต่อพระราชกิจของพระเยซูคริสต์

การว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น แต่ถ้าท่านต้องกล่าวเตือนสมาชิกจริง ๆ ท่านจะพบว่า เป็นสิ่งที่กระทำไม่ได้ง่ายนัก เพราะเหตุผลหลายประการ คือ

1. คนไทยโดยทั่วไป มักรู้สึกเกรงใจผู้อื่น ไม่อยากทำลายความรู้สึกของผู้อื่นหนึ่งผู้ใด หรือทำให้คนหนึ่งคนใดเสียหน้าดังนั้นการว่ากล่าวตักเตือนจึงเป็นการขัดต่อนิสัย และขนบธรรมเนียม
2. ท่านอาจไม่เคยคิดถึงความเป็น ของการว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกคริสตจักรมาก่อน จึงคิดว่าเป็นการบังอาจเกินไป ที่จะว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกตามสิทธิ ซึ่งพระเจ้าประทานให้
3. ท่านอาจกลัวว่าคนอื่นจะกล่าวหาท่านว่า ท่านตัดสินใจนี้เนื่องในพระคริสต์โดยพลการ และท่านคงคิดว่าควรให้พระเยซูคริสต์ ควบคุมสถานการณ์ทุกอย่างโดยพระองค์เอง

4. ท่านอาจกลัว ต่อผลที่จะเกิดขึ้น หากท่านว่ากล่าวตักเตือนคริสตสมาชิก ซึ่งอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เขาคงเข้าใจเจตนาของท่านในทางผิด

แต่หากท่านระลึกเสมอว่า การว่ากล่าวตักเตือนมิได้เป็นการทำลายแต่เป็นการก่อกำเนิด และเป็นฝึกฝนให้สมาชิกมีลักษณะคล้ายพระคริสต์มากขึ้น ความกลัวของท่านก็จะหายไป และท่านจะเริ่มเห็นความสำคัญ ในการว่ากล่าวตักเตือนในทางที่ถูกต้อง

คำแนะนำสั่งสอนในพระธรรมฮีบรู 13:17 เกี่ยวกับการเคารพศิษยาภิบาล และการว่ากล่าวตักเตือนของศิษยาภิบาล คงให้กำลังใจแก่ท่านไม่น้อย พระธรรมข้อนี้กล่าวว่า “ทั้งหลาย จงเชื่อฟัง และยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้น คอยระวังคุณจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะว่าที่ทำดังนี้ ก็จะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย”

พระธรรมข้อนี้ ให้ข้อคิดเห็นแก่ศิษยาภิบาล อย่างน้อยสามประการ คือ

1. ในวันที่หนึ่งข้างหน้าท่านจะต้องรายงานต่อพระเจ้า
2. ท่านต้องดูแลวิญญาณจิตของแกะของท่านให้ดี เพื่อว่าการรายงานของท่านจะไม่นำความเศร้าใจหาก แต่นำความยินดีมาสู่ท่าน
3. ท่านมีสิทธิที่จะให้สมาชิกของท่านเชื่อฟัง และยอมทำตามท่าน

พระธรรมอีกข้อหนึ่ง แม้จะไม่ได้กล่าวแก่ศิษยาภิบาลโดยตรง แต่ก็ได้ชี้แจงให้ศิษยาภิบาลทราบ ว่า เขาควรมีทำทีอย่างไรต่อสมาชิกที่ทำความผิดวินัยของคริสตจักร พระธรรมข้อนี้กล่าวว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับคนใดที่พลาดพลั้งกระทำผิดประการใดได้ ท่านทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายวิญญาณจิต จงช่วยคนนั้นด้วยใจอ่อนสุภาพ ให้กลับตั้งตัวใหม่ได้อีก โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่า ท่านจะถูกชักชวนให้หลงกระทำผิดด้วย (กาลาเทีย 6:1) เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดพลาดพลั้ง จงอย่า “เหยียบซ้ำ” แต่จงช่วยเขาให้กลับคืนมาสู่ทางที่ถูกต้อง

พระเยซูคริสต์เองทรงกล่าว ถึงการว่ากล่าวตักเตือนว่า “หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่ง ทำผิดต่อท่าน จงออกไปแจ้งความผิดนั้นแก่เขาสองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาเชื่อฟังท่าน ก็จะคืนดีเป็นพี่น้องกันอีก แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้ถ้าเขาไม่ฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความต่อคริสตจักร ถ้าเขายังไม่ฟังคริสตจักรอีก ก็ให้ถือเสียว่า เขาเป็นเหมือนคนต่างประเทศหรือคนเก็บภาษี” (มัทธิว 18:15-17)

พระธรรมมัทธิว บทที่ 18 เป็นคำสอนที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอนสาวกศิษย์ ของพระองค์โดยตรง ซึ่งสาวกเหล่านี้ต่อมาได้ทำหน้าที่ดูแลศิษยาภิบาลของคริสตจักรในสมัยแรก คำสอนนี้จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับศิษยาภิบาล และคริสตจักรโดยตรง อาจารย์เปาโลได้กล่าวแก่ศิษยาภิบาลหนุ่ม ชื่อ ทิตัส ในลักษณะ

เดียวกันว่า “คนใด ๆ ที่อยู่ให้แตกนิกายกัน ครั้นตัดเดือนเขาหนหนึ่งก็แล้ว สองหนก็แล้ว จงอย่าเกี่ยวข้องกับเขาเลย” (ทิตัส 3:10)

คงไม่ทำให้ความหมาย ในคำสอนของพระเยซูคริสต์ผิดเพี้ยนไปมากนัก หากว่ากล่าว เมื่อคริสตสมาชิกคนใดทำผิดต่อศิษยาภิบาล เพราะศิษยาภิบาลมีหน้าที่ดูแลแกะของเขา และนำเขาให้ทำตามคำสอนของพระคริสต์

เราพอจะแบ่งคำสอนของพระเยซูคริสต์ออก เป็นสามตอนดังนี้

1. ไม่ว่า คริสตสมาชิกจะพลาดพลังมากน้อยเพียงใดศิษยาภิบาลมีหน้าที่นำให้เขากลับใจใหม่
2. เมื่อสมาชิกทำผิด จงพูดกับเขาตามคำพังง่อน หากเขาไม่ฟัง จงนำพยานสักสองหรือสามคนไปกับท่าน หากเขาไม่ยอมฟังอีก คริสตสมาชิกทั้งคริสตจักรควรร่วมมือกัน พยายามนำเขาให้กลับใจ
3. หากผู้ทำผิดยังไม่ยอมกลับใจ ท่านควรเชิญเขาออกจากการเป็นสมาชิกในคริสตจักร ยังมีข้อพระธรรมอื่น ๆ ที่กล่าวถึงการว่ากล่าวตัดเดือนเช่น

อาจารย์เปาโลกล่าวแก่คริสตจักรเมืองโครินธ์ว่า “ข้าพเจ้าก็ยังเขียนฝากถึงเขาเหล่านั้น ซึ่งได้กระทำผิดแต่ก่อน และถึงคนอื่นทั้งปวงว่า ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการติโทษใครเลย”

(2 โครินธ์ 13:2)

ท่านไม่กล่าวแก่ทิโมธีว่า “ในคนเหล่านั้นมี สุขเมานายและอาเล็กซันดะโร ซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้แก่ชาตานแล้ว เพื่อเขาจะได้รู้สำนึก แล้วจะไม่ได้หลู่เกียรติยศพระเจ้า” (1 ทิโมธี 1:20)

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงระวังตัวให้ดี ถ้าพี่น้องผิดต่อท่าน จงต่อว่าเขา และถ้าเขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา” (ลูกา 17:3)

ในการว่ากล่าวตัดเดือนนั้น อาจารย์เปาโลได้เน้นถึงความเพียรพยายามและอำนาจแห่งพระวณะของพระเจ้าว่า “จงว่ากล่าวห้ามปราม และตัดเดือนคนด้วยความเพียรพยายามทุกอย่างในคำสอน”

(2 ทิโมธี 4:2) “ข้อความเหล่านี้ท่านจงพูดเตือนสติ และว่ากล่าวเขา ด้วยอำนาจทุกอย่าง”

(ทิตัส 2:15)

เปาโลได้กล่าวถึงการถ่อมตัวของศิษยาภิบาล ในการว่ากล่าวตัดเดือนว่า “ไม่ใช่เหมือนเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจแต่เหมือนเป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น” (1 เปโตร 5:3)

เมื่อวิเคราะห์ข้อพระธรรมต่าง ๆ ที่ยกมาข้างต้นแล้ว เราอาจสรุปแบบแผนหรือหลักในการว่ากล่าวตัดเดือน ดังต่อไปนี้

1. ศิษยาภิบาลมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการดูแลชีวิตทางด้านวิญญาณจิตของสมาชิก และในวันหนึ่งข้างหน้าท่านจะต้องรายงานต่อพระเยซูคริสต์ ถึงการรับผิดชอบของท่าน

2. สมาชิกในคริสตจักรของท่านควรยอมรับว่า ท่านมีตำแหน่งพิเศษในการเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร และพวกเขาจะต้องยอมทำตามคำสอน ซึ่งประกอบด้วยอำนาจจากเบื้องบนและซึ่งท่านสอนด้วยความเพียรพยายาม

3. ถ้าสมาชิกคนหนึ่งคนใดทำผิด ท่านมีหน้าที่ไปหาเขานำเขาให้คืนดีกับพระคริสต์ และช่วยเขาให้ได้รับชัยชนะฝ่ายวิญญาณจิต

4. หากเขาไม่เชื่อฟังท่าน หรือพยานสองสามคนที่ไปกับท่าน หรือคำขอร้องของคริสตจักร ก็จงเชิญเขาออกจากการเป็นสมาชิกของคริสตจักร

ไม่มีงานอื่นใด ที่ทำให้ศิษยาภิบาลยุ่งยากลำบากใจ เท่ากับการว่ากล่าวตักเตือนสมาชิก โดยดำเนินตามลำดับขั้นที่กล่าวมาข้างต้น แต่จงจำไว้ว่า ในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทน พระคริสต์ในคริสตจักร ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบต่อวิญญาณจิตของสมาชิกทุกคน ดังที่พระเยซูคริสต์ตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า “สิ่งสารพัดซึ่งท่านจะผูกมัดในแผ่นดินโลก ก็จะถูกผูกมัดในแผ่นดินสวรรค์ และสิ่งซึ่งท่านจะปล่อยในแผ่นดินโลกก็จะถูกปล่อยในแผ่นดินสวรรค์เหมือนกัน” (มัทธิว 18:18)

พระเยซูคริสต์ได้ทรงมอบกุญแจแห่งแผ่นดินสวรรค์ ให้แก่ท่านแล้ว จงใช้กุญแจดอกนี้ ด้วยความซื่อสัตย์เกิด

บทที่ 17 การนำ “แกะอื่น” มาหาพระเยซูคริสต์

ก่อนอื่นเราจะต้องเข้าใจให้ดีว่า ยังมีแกะอื่น ซึ่งเราต้องนำเข้ามาหาพระเยซูคริสต์ ถ้าเราเชื่อว่า นอกจากพระนามของพระเยซูคริสต์แล้ว ไม่มีนามอื่นใดในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้าซึ่งสามารถให้เราทั้งหลายรับความรอดพ้นบาป (กิจการ 4:12) เราก็คงจะต้องเชื่อว่า ยังมีเพื่อนร่วมชาติของเราจำนวนมากมาย ซึ่งเป็แกะที่พเนจรร้อนร่อยู่ไกลจากคอกของผู้เลี้ยงที่ดี แกะเหล่านี้มีอยู่ทั่วไปรอบตัวท่าน ซึ่งท่านพบปะทุกวัน

ความจริงข้อนี้ ทำให้คริสตจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ มีหน้าที่รับผิดชอบอันสำคัญยิ่ง ในการนำให้ชนทุกชาติเป็นสาวกของพระคริสต์ (มัทธิว 28:19) และพระเจ้าก็ทรงมอบหน้าที่ในการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา (2 โครินธ์ 5:19) แต่อาจเนื่องจากเราได้ยินคำสั่งนี้บ่อยครั้งเกินไป จนทำให้เราไม่รู้ลึกถึงความหมายอันสำคัญของความจริงข้อนี้ ดังนั้นให้เราหวนกลับมาพิจารณาถึงหน้าที่อันสำคัญ ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงมอบให้แก่เราอีกครั้งหนึ่ง

คริสตจักรที่เอาใจใส่ต่อการประกาศพระกิตติคุณ มักเป็นคริสตจักรที่เจริญก้าวหน้า ศิษยาภิบาลในคริสตจักรนั้นจะไม่มีเป็นห่วงเรื่องการเงินของคริสตจักร และเขาไม่จำเป็นต้องเป็นห่วง เพราะคริสตจักรของเขาจะมีเงินอย่างเพียงพอ เขาไม่ต้องเสียเวลาในการแก้ไขปัญหายุ่งยากต่าง ๆ ซึ่งสมาชิกที่ขอบถกเถียงกันก่อนขึ้น เพราะสมาชิกแต่ละคนต่างจะเอาใจใส่ต่อการเป็นพยานจนไม่มีเวลาที่จะเถียงกัน เขาไม่ต้องกังวลว่า สมาชิกจะไม่อยากให้เป็นศิษยาภิบาล เพราะสมาชิกต่างเป็นเพื่อนร่วมงานของเขา ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

หากท่านได้ยินศิษยาภิบาลคนหนึ่งคนใด บ่นว่าการถวายทรัพย์ของคริสตจักรตกต่ำ มีการเถียงกันภายในและมีการห่างเหินระหว่างบุคคลผู้นั้นกับสมาชิก จงถามเขาดูว่าในหกเดือนที่ผ่านมา คริสตจักรของเขาได้นำให้คนกลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริงกี่คน ท่านจะพบคำตอบอย่างไม่น่าแปลกใจว่ามีจำนวนน้อยมากที่ได้กลับใจใหม่ หรือคงไม่มีใครกลับใจใหม่ในระยะเวลาอันสั้นเลย

ถ้าท่านต้องการให้คริสตจักรของท่าน มีชีวิตชีวาทางด้านวิญญาณจิต มีการเงินที่ดี มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็จงชักชวนคริสตจักรของท่าน ให้เอาใจใส่ต่อแกะอื่น แต่ท่านจะไม่สามารถนำแกะอื่นเข้ามายังคริสตจักรของท่านได้ หากท่านไม่ลงทุนลงแรงอย่างแท้จริง

หากท่านมีความประสงค์ที่จะนำแกะอื่น เข้ามายังคริสตจักรท่านจะต้องตั้งกลุ่มอธิษฐาน ไม่มีงานด้านใดของคริสตจักร ซึ่งจะประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการอธิษฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกาศพระกิตติคุณ จะต้องอาศัยการอธิษฐานมากเป็นสองเท่า

สมาชิกบางคนในคริสตจักรของท่านเอง อาจต้องการความช่วยเหลือทางด้านวิญญาณจิต จึงเป็นการยากที่จะให้เขาสนใจ ในการอธิษฐานนำคนอื่นมาเชื่อพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นท่านควรจะเริ่มโดยคนกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งรักพระเจ้า และสนใจในการอธิษฐานเพื่อคนที่หลงหาย บางทีท่านอาจจะเริ่มต้นด้วยตัวของท่าน และภรรยาของท่านก่อน แต่จงอย่าดูถูกการเริ่มต้นที่เล็ก น้อย จงดูอย่างต้นหญ้าต่าง ๆ ตอนแรกเป็นเพียงต้นเล็ก ๆ ไม่ก็ต้น ซึ่งเราไม่เอาใจใส่สัก แต่ต่อมาไม่นาน มันก็แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว การปฏิรูปคริสตศาสนาก็เช่นเดียวกัน คือ เริ่มต้นจากคนที่มีความกล้าในการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ก็คนจนการปฏิรูปแผ่ขยายออกไปทั่วโลก พระเจ้าทรงสัญญาว่า “มีสองสามคนประชุมกันที่ไหน ๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น” (มัทธิว 18:22)

จงประกาศให้สมาชิกทราบ ถึงการประชุมอธิษฐานว่าท่านยินดีต้อนรับทุกคนที่เข้าร่วมประชุม แม้ท่านอาจไม่สนใจเกี่ยวกับชีวิตทางด้านวิญญาณจิตของคนบางคนมาก่อน จงอย่าถือว่าท่านมีความบริสุทธิ์มากกว่าคนอื่น หากผู้ที่มาร่วมอธิษฐานทุกคนมาด้วยใจจริง พระเจ้าก็ทรงสามารถสำแดงให้เขารับถึงความต้องการฝ่ายวิญญาณจิตของเขาเอง

สอง จัดแผนดำเนินงาน เมื่อท่านได้อธิษฐานและไตร่ตรอง เกี่ยวกับการประกาศพอสมควรแล้ว ท่านอาจรู้สึกว่าการประกาศพระกิตติคุณ โดยการเยี่ยมเยียนทุกบ้านในท้องถิ่นของท่าน หากท่านเชื่อว่า นั่นเป็นจิตใจของพระเจ้า ก็จงจัดแจงดำเนินงานตามลำดับขั้นทันที ในการเยี่ยมเยียนนั้นจงเยี่ยมทุกบ้าน อย่าละเลยแม้แต่บ้านเดียวและจงแจกใบปลิวหรือหนังสือให้แก่ทุกบ้านที่ท่านไปเยี่ยม เพื่อว่าเขาจะได้เก็บไว้อ่าน แต่ท่านก็ควรระมัดระวัง อย่าปล่อยให้การเยี่ยมเยียนนี้กลายเป็นเพียงกิจกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งท่านไม่ได้ทำด้วยจริงใจเพราะการเยี่ยมเยียนคนแปลกหน้า และคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องทางวิญญาณจิต ไม่ใช่เป็นสิ่งที่กระทำได้ง่ายนัก บ่อยครั้ง ผู้ที่ออกไปเยี่ยมเยียนได้พูดคุยกับเขาเพียงไม่กี่คำ แจกใบปลิวให้ใบหนึ่ง แล้วจากไปอย่างรีบเร่ง

อาจเป็นเพราะการเยี่ยมเยียนคนแปลกหน้าเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก และเนื่องจากเหตุผลอื่น ศิษยาภิบาลบางคนจึงนิยมการเยี่ยมเยียนโดยมีสื่อแนะนำ เช่น นาย ก. ในคริสตจักรของท่าน มีเพื่อนคนหนึ่ง ที่สนใจในพระกิตติคุณ ท่านก็มีสื่อที่จะนำท่านไปหาคนนั้น โดยไม่ยากลำบากนัก โดยกล่าวแก่เขาว่า “พวกเราทราบว่าท่านเป็นเพื่อนสนิทของนาย ก...” หากนาย ก. ร่วมอยู่ในกลุ่มผู้เยี่ยมเยียนนั้นด้วย ก็จะเป็นการดียิ่ง การเยี่ยมเยียนเช่นนี้มักจะได้รับการต้อนรับที่ดี เพราะผู้ที่ท่านไปเยี่ยมเยียนนั้นเกรงใจเพื่อนสนิทของเขา จึงต้องต้อนรับท่าน

จงเอาใจใส่ติดตามผลของการเยี่ยมเยียน หากมีผู้หนึ่งผู้ใดแสดงความสนใจ จงกลับไปเยี่ยมเขาใหม่ และชวนเขาให้มาโบสถ์ถ้าคนที่ท่านชวนไม่มาโบสถ์ จงชวนเขาอีกหลาย ๆ ครั้ง และแสดงให้เขารับถึงความสนใจอันพี่น้อง ซึ่งท่านมีต่อเขา

สาม จงอย่าท้อถอย มีคนกล่าวว่า การท้อถอยเป็นเครื่องมือที่พญามารชอบใช้ จงอย่ายอมให้มารใช้เครื่องมือนี้ทำลายความตั้งใจของท่าน “เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อถอยเมื่อย่ำเราจะเกี่ยวเก็บผลในเวลาอันสมควร” (กาลาเทีย 6:9)

ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นคำแนะนำเกี่ยวกับการนำแกะอื่นเข้ามาในคริสตจักร โดยวิธีเยี่ยมเยียน ต่อไปเราจะกล่าวถึงวิธีประกาศพระกิตติคุณ อย่างเฉพาะเจาะจง อีกสองวิธี คือ

ก. โดยการจัดการประชุม ประกาศพระกิตติคุณ

ท่านอาจจัดการประชุมเช่นนี้ ในเวลากลางคืนติดต่อกัน 5-7 คืน โดยเชิญนักเทศน์มาเทศนา มีภาพยนตร์ ดนตรี ฯลฯ เป็นส่วนประกอบการประชุมเช่นนี้มีความมุ่งหมาย ในการนำผู้ที่ยังไม่เชื่อ ให้กลับใจบังเกิดใหม่มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

การประชุมประกาศพระกิตติคุณเช่นนี้จะสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ คือ

1. การอธิษฐาน ก่อนจัดการประชุมประกาศพระกิตติคุณ ควรจัดประชุมอธิษฐานเพื่อเรื่องนี้ โดยเฉพาะสักสองหรือสามเดือน และอธิษฐานด้วยใจจริงใจ เพื่อความสำเร็จของการประชุมประกาศพระกิตติคุณ

2. ความสำคัญที่สุดรองจากการอธิษฐาน คือ การเลือกนักเทศน์ จงเลือกด้วยการอธิษฐานและด้วยความระมัดระวังจงอย่าเลือกเพียงเพราะท่านรู้จักเขาดี หรือเพราะเขาอาศัยอยู่ใกล้กับท่าน สะดวกแก่การติดต่อ

3. ความสามารถในการโฆษณา ก็มีความสำคัญมากหากเป็นไปได้ จงโฆษณาการประชุมของท่านให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง ไม่เพียงแต่โดยคำพูดเท่านั้น แต่โดยสิ่งตีพิมพ์อีกด้วย เช่น โบปลิว โบโฆษณา เพื่อให้ทุกคนในหมู่บ้าน หรืออำเภอของท่าน ทราบถึงการประชุมนี้

4. เกณฑ์สมาชิกในคริสตจักรของท่าน ให้ช่วยเหลือในการโฆษณา และการชักชวนเพื่อให้มาร่วมประชุม ท่านอาจให้รางวัลพิเศษแก่สมาชิก ซึ่งสามารถนำเพื่อมาในจำนวนที่ท่านกำหนดไว้

5. ควรฝึกสมาชิกบางคน ให้รู้จักใช้พระคัมภีร์ในการช่วยคนที่แสวงหาความรอดพ้นบาปและชีวิตใหม่ ให้ทราบถึงวิธีรับความรอด จงเลือกคริสเตียนที่มีความเชื่อมั่นคงแข็งแรง และมีความสุภาพอ่อนน้อม และมีความสามารถในการงานนี้

6. ถ้าท่านจัดประชุมในเวลากลางคืน ท่านควรจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ จงให้โบสถ์หรือที่ประชุมของท่านเป็นสถานที่สว่างที่สุดในละแวกนั้น เพราะแสงสว่างย่อมดึงดูดผู้คน

7. จงแน่ใจว่า ผู้ที่มาร่วมประชุมทุกคนสามารถได้ยินคำเทศนาของผู้เทศน์ ถ้าจำเป็น ท่านควรใช้เครื่องขยายเสียงสำหรับประกาศ เพราะ “ความเชื่อได้เกิดขึ้นก็เพราะได้ฟัง” (โรม 10:17)

8. การประชุมประกาศพระกิตติคุณ ไม่จำเป็นต้องจัดที่โบสถ์เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท การจัดประชุมที่บ้านของคนในชนบทนั้น อาจได้ผลมากกว่า ก่อนเริ่มการประชุมจงจัดเตรียมทุกอย่างเกี่ยวกับการประชุมไว้ล่วงหน้า ติดต่อกับเจ้าของบ้านให้เรียบร้อย ท่านต้องแน่ใจว่า เจ้าของบ้านยอมให้ท่านใช้สถานที่ของเขาด้วยความยินดี จงประกาศให้คนทั่วไปทราบถึงสถานที่ประชุมอย่างชัดเจน เพื่อให้พวกเขาจะไปร่วมประชุมได้อย่างถูกต้อง

ข. โดยการจัดงบประมาณ ช่วยเหลือผู้ประกาศ

คริสตจักรในต่างประเทศ นอกจากจัดประชุมประจำปี หรือประชุมฟื้นฟูประจำปีแล้ว ยังจัดประชุมพิเศษประจำปีสำหรับอบรมเกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณอีกด้วย การประชุมพิเศษนี้มีเป้าหมายสามประการ คือ

1. เพื่อหนุนใจให้มีการอธิษฐานมากขึ้น เพื่อคนที่ยังกลับใจใหม่
2. เพื่อหนุนใจให้สมาชิกถวายตัว สำหรับประกาศพระกิตติคุณ
3. เพื่อเร้าใจให้มีการถวายทรัพย์อย่างสม่ำเสมอ สำหรับใช้จ่ายและช่วยเหลือในการประกาศฯ

เหตุผลสำคัญที่สุดในการจัดการประชุมชนิดนี้ ก็เพื่อทำตามคำสั่งของพระเยซูคริสต์ที่ตรัสว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดา และพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 18:19) การที่จะทำให้คำสั่งนี้สำเร็จได้ คริสเตียนจะต้องทำตามเป้าหมายสามประการที่กล่าวมาแล้ว คือ ต้องอธิษฐานต้องถวายตัวสำหรับการประกาศฯ และต้องถวายทรัพย์เพื่อช่วยในการประกาศ

การประชุมพิเศษนี้ อาจจัดติดต่อกัน 3-5 วัน ตลอดเวลาการประชุมท่านจะเน้นเพียงเรื่องเดียว คือ การประกาศพระกิตติคุณ ท่านอาจเชิญนักเทศน์พิเศษหลายคนมาพูดเกี่ยวกับความจำเป็นของการประกาศฯ วิธีการประกาศฯ รายงานให้ทราบถึงสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งต้องการผู้ประกาศฯ และผลของการประกาศฯ ท่านอาจใช้ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง หรือรูปภาพต่าง ๆ ช่วยให้สมาชิกเข้าใจถึงเรื่องการประกาศฯ ได้ดียิ่งขึ้น คืนสุดท้ายหรือวันสุดท้ายของการประชุม มักจะมีการเปิดโอกาสให้เยาวชนถวายตัวรับใช้พระเจ้าด้วย

ส่วนสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการจัดการประชุมนี้ คือการตั้งงบประมาณช่วยเหลือการประกาศฯ งบประมาณนี้ได้จากการถวายทรัพย์ด้วยความเชื่อของสมาชิก โดยทั่วไปคริสตสมาชิกจะเป็นผู้ตั้งงบประมาณเอง โดยกำหนดเป็นยอดจำนวนเงิน ซึ่งทุกคนจะถวายด้วยความเชื่อในแต่ละปีเช่น ในวันสุดท้ายของการประชุม จะมีการประชุมพิเศษสักชั่วโมงหนึ่งสำหรับกำหนดเป้าหมายของงบประมาณ สมาชิกอาจเสนอเป้าหมายของงบประมาณสำหรับการประกาศปีนี้ เป็นจำนวนเงิน 1,000 บาท หรือ 5,000 บาท หรือ 10,000 บาท แล้วที่ประชุมจะเป็นผู้ลงคะแนนตัดสินเมื่อตั้งเป้าหมายของงบประมาณ

แล้ว คริสตสมาชิกทุกคนจะทำสัญญากับพระเจ้า โดยเขียนจำนวนเงินซึ่งเขาประสงค์ที่จะถวายสำหรับการประกาศในแผ่นกระดาษ ซึ่งคริสตจักรเตรียมไว้ เช่น ท่านอาจสัญญากับพระเจ้าว่า ท่านยินดีถวายเงิน เดือนละ 30 บาท สำหรับการประกาศฯ หมายความว่า ปีหนึ่ง ท่านจะถวายเพื่อการประกาศ ๓60 บาท แล้วคริสตจักรรวบรวมแผ่นกระดาษซึ่งเป็นคำสัญญาของสมาชิกแต่ละคน หรือแต่ละครอบครัว เกี่ยวกับการถวายทรัพย์ของเขาไว้ ทั้งนี้มิได้หมายความว่า คริสตจักรจะเก็บเงินจากสมาชิกเป็นรายเดือน ตามที่สมาชิกสัญญา การถวายพิเศษนี้อยู่ที่สมาชิกเอง เมื่อเขาสัญญากับพระเจ้าแล้ว เขาจะต้องทำตามสัญญา โดยที่คริสตจักรไม่มีสิทธิทวงเงินจากเขาเลย

เงินถวายพิเศษที่สมาชิกถวายตามสัญญาสำหรับการประกาศนี้ท่านมีสิทธิใช้สำหรับช่วยเหลือผู้ประกาศ หรืองานประกาศด้านต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม โดยส่งเงินไปช่วยเป็นประจำ เช่นอาจส่งไปช่วยนายสมนึก ซึ่งเป็นผู้ประกาศในถิ่นกันดาร เดือนละ 30 บาท ช่วยเหลืองานทางด้านสภาพทางด้านบรรณศาสตร์หรือทางด้านวิทยุเดือน 25 บาท เป็นต้น

หากคริสตจักรของท่านไม่มีทุกสำหรับช่วยเหลือผู้ประกาศจากคริสตจักรของท่านเอง หลาย ๆ คริสตจักรรวมกัน อาจสามารถส่งผู้ประกาศพระกิตติคุณไปยังถิ่นอื่น ๆ ซึ่งยังไม่มีผู้ประกาศ เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรคริสตจักรมากยิ่งขึ้น ท่านอาจสามารถส่งผู้ประกาศไปรับใช้พระเจ้าในต่างประเทศใกล้เคียง ผู้ประกาศที่ได้รับทุนช่วยเหลือโดยตรงจากคริสตจักรต่าง ๆ ควรส่งรายงานเกี่ยวกับผลงาน หรือความต้องการต่าง ๆ ให้คริสตจักรเหล่านั้นทราบ จะได้เป็นการเร่งเร้าสมาชิกให้ถวายทรัพย์เพิ่มขึ้นและอธิษฐานเพื่อผู้ประกาศมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการประชุมพิเศษประจำปี เกี่ยวกับการประกาศ คริสตจักรอาจเชิญผู้ประกาศมาเป็นพยาน กล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน การกลับใจบังเกิดใหม่ของคนในท้องถิ่นที่เขาทำการประกาศ พร้อมทั้งกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ที่สมาชิกควรอธิษฐานเพื่อพิเศษ

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย ประมาณ 140 ปีแล้ว แต่มีผู้กลับใจบังเกิดใหม่ เป็นคริสเตียนอย่างแท้จริงไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ ของประชากรทั้งหมดความจริงนี้ควรทำให้ผู้ของนำคริสตจักรทุกแห่ง สำรองดูตัวเองว่า เหตุใดคริสตจักรในประเทศไทยจึงเจริญเติบโตช้า เช่นนี้ แน่นอนทีเดียว เราไม่อาจหาคำตอบได้ง่ายนัก เพราะมีสาเหตุหลายประการ แต่เราอาจกล่าวได้อย่างไม่ผิดพลาดว่า สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้คริสตจักรในประเทศไทยเจริญเติบโตช้ามากก็คือ คริสตจักรโดยทั่วไป ไม่ประกาศพระกิตติคุณอย่างแท้จริง

ฉะนั้นขอให้เรางัดตัวขึ้น ทำการประกาศด้วยความจริงใจ โดยระลึกไว้ว่า ยังมีแกะอื่นอีกซึ่งเราต้องนำมาหาพระคริสต์อีกมาก เพราะไม่มีนามอื่นใดท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า ซึ่งสามารถทำให้เขาได้รับความรอดได้ ให้เราออกไปหาแกะเหล่านั้นตามคำสั่งของพระคริสต์ และนำเขามาหาพระองค์

บทที่ 18 การเอาใจใส่ต่อสิ่งของในโลกนี้

ในพระธรรมกิจการ 20:44, 45 ได้บันทึกเรื่องที่น่าสนใจเรื่องหนึ่ง หากท่านอ่านโดยไม่พิจารณา ท่านจะไม่เข้าใจถึงพฤติกรรม อันแปลกประหลาดของคริสเตียนในสมัยนั้น พระธรรมตอนนี้กล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำสมาชิกคริสตจักรในสมัยเริ่มแรกนั้น ให้ขายทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขา นำเงินมารวมกันเป็นของกลาง แล้วอยู่ร่วมกัน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย และชาวไทยมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ตั้งแต่เด็กคำบรรพ์ การอยู่ด้วยกันแบบคอมมิวนิสต์ โดยทุกคนทำงานเพื่อรัฐ และทรัพย์สินทุกอย่างเป็นของรัฐ จึงไม่เป็นที่พึงปรารถนาของชาวไทย แม้ชาวไทยโดยทั่วไปมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อยากแบ่งปันปันส่วนสิ่งที่ตนมีให้แก่ผู้ที่ขาดแคลน แต่ทุกคนต้องการทำงานอย่างอิสระ นำรายได้ทั้งหมดมาสู่ตน และรับการคุ้มครองจากรัฐบาล

เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การอยู่ร่วมกันของคริสเตียนดังที่บันทึกไว้ในกิจการบทที่ 2 เป็นเพียงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้นเพราะหลังจากกิจการบทที่ 4 แล้ว เราไม่พบคำบันทึกเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันแบบกิจการบทที่ 2 อีก และเราเชื่อว่าคริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มแห่งเดียวเท่านั้นที่ปฏิบัติตนเช่นนั้น

การกระทำของคริสเตียนที่กรุงเยรูซาเล็มนี้ เป็นการกระทำด้วยความสมัครใจ ความศรัทธาของอะนาเนียที่ทำให้อะนาเนียถึงแก่ความตาย ไม่ใช่เพราะเขาเก็บส่วนหนึ่งของที่ดินไว้ แต่เพราะเขาโกหกพระเจ้า โดยกล่าวว่า เขาได้ให้ทั้งหมดแก่พระเจ้าแล้ว เปโตรได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า อะนาเนียมีสิทธิทุกประการในที่ดินของเขา หรือในเงินที่เขาได้จากการขายที่ดินของเขานั้น การที่จะให้หรือไม่ให้ นั้น อยู่ที่อะนาเนียเอง

ถ้าเช่นนั้นทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงทรงนำให้คริสตจักรในสมัยนั้น ขายที่ดินและขายทรัพย์สินของพวกเขาทั้ง ๆ ที่คริสตจักรในสมัยนั้นไม่สามารถรับหลักการนั้น ไปปฏิบัติได้ตลอด เพราะถ้าหลักการนั้นเหมาะสมกับคริสตจักรแล้ว คริสตจักรคงไม่เลิกหลักการนั้นอย่างง่ายดาย

ถ้าเราศึกษากิจการ 8:1,4 ก็จะเข้าใจถึงเหตุผลในเรื่องนี้ได้ดี เหตุที่คริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มขายทรัพย์สินของพวกเขาเป็นเพราะในขณะนั้น คริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็ม ได้ถูกข่มเหงรังแกอย่างหนักจนพวกเขาต้องกระจัดกระจายไป เป็นการประจวบเหมาะแก่ภาระหน้าที่ของพวกเขา ซึ่งจะต้องออกไปประกาศพระวจนะของพระเจ้า หากคริสเตียนเหล่านั้นไม่ยอมขายทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขา พวกเขา ก็ย่อมมีห่วงผูกพัน ทำให้ไม่สามารถจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปประกาศพระกิตติคุณในเมืองอื่น ๆ การกระทำของพวกเขาในสมัยนั้น ทำให้พวกเขามีอิสระเสรีอย่างเต็มที่ ที่จะเดินทางไปยังทุกแห่ง และประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

แม้คริสเตียนทั่วไป อาจไม่สามารถปฏิบัติ ตามแบบอย่างของคริสเตียนในสมัยก่อนได้ทุกประการ แต่ศิษยาภิบาลทุกคนสมควรอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติตามตัวอย่างที่ดีนี้ กล่าวคือ ไม่ควรปล่อยให้ทรัพย์สินฝ่ายโลกผูกพันจนเป็นเหตุใหญ่ ไม่สามารถประกาศพระกิตติคุณได้ ศิษยาภิบาลควรมีอิสระเสรีอย่างเต็มที่ที่จะไปประกาศพระกิตติคุณในที่ทุกแห่ง

บางที่พระเจ้าอาจมีพระประสงค์ให้ท่าน เป็นศิษยาภิบาลในที่แห่งเดียวเกือบตลอดชีวิต แต่จากประสบการณ์ของศิษยาภิบาลโดยทั่วไป บอกให้ทราบว่า ศิษยาภิบาลสามารถรับใช้พระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น หากเขารับหน้าที่ประจำในคริสตจักรแต่ละแห่งชั่วคราวเวลาหนึ่ง แล้วย้ายไปเป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ศิษยาภิบาลทุกคนควรยึดหลักนี้เสมอ ท่านต้องพร้อมเสมอที่จะย้ายไปอยู่ในที่ซึ่งพระเจ้าทรงนำท่านไปอยู่

ไม่มีอะไรที่สามารถผูกมัดจิตใจคน ได้มั่นคงแข็งแรงเท่ากับใน ที่อยู่อาศัยของตนเอง เพราะในจิตใจของเกือบทุกคนมีความปรารถนาอยากจะได้สมบัติที่เป็นของตนเองอย่างถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บ้านที่ถาวรของตน ดังมีคำกล่าว แม้แต่ผู้ที่ถ่อมตัวที่สุด ยังต้องพูดว่า ไม่แห่งใดในโลกที่ให้ความอบอุ่นแก่เขาเหมือนบ้านของเขาเอง จงลองนึกภาพดูว่า ท่านจะมีความสุขมากเพียงใด หากมีที่ดินแปลงหนึ่งกว้างใหญ่เพียงพอสำหรับปลูกบ้านของตนเอง ที่หลังบ้านมีที่ว่างสำหรับปลูกพืชไม้ดอกต่าง ๆ มีสัตว์เลี้ยง เช่น ไก่ เป็ด หมู ส่งเสียงร้องเป็นครั้งคราวที่หน้าบ้านมีลานหญ้าเล็กน้อย เป็นที่วิ่งเล่นของเด็ก นี่แหละคือความสุขที่ได้จากการมีบ้านของตนเอง

ผู้ที่เคยเป็นศิษยาภิบาลมาแล้ว สองสามปี คงจะบอกท่านได้ว่า เขาชอบบ้านซึ่งเขาเช่าอยู่ชั่วคราวมากน้อยเพียงใดเนื่องด้วยบ้านที่เขาอยู่อาศัยเป็นบ้านเช่า จึงไม่มีผู้ใดสนใจในการปรับปรุงบ้านนั้นมากนัก ประกอบกับสมาชิกต่างหวังใยต่อการทำมาหากินของตนเอง จึงไม่สนใจต่อความเป็นอยู่ของศิษยาภิบาลเท่าใดนัก โดยเหตุนี้ความเป็นอยู่ของศิษยาภิบาลจึงมักอยู่ในระดับที่ไม่ดีเพียงพอ

แต่เมื่อท่านตัดสินใจ ตอรับการเรียกของพระเจ้า โดยรับใช้พระองค์เต็มเวลา ท่านจะต้องยินดีเสียสละบางสิ่งบางอย่าง สิ่งหนึ่งซึ่งท่านจะต้องยอมเสียสละ คือการมีบ้านที่ถาวรของตนเอง

ผู้ที่รับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริงจำนวนมาก ต่างไม่มีบ้านที่ถาวรเป็นของตนเอง เช่น ฮับราฮัม ท่านพอใจที่จะอาศัยอยู่ในกระโจมตลอดชีวิต “เพราะว่าท่านได้คอยอยู่ เพื่อจะได้เมืองที่มีราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่าง และเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น” (ฮีบรู 11:10) โมเสสยอมสละความมั่งมีในอียิปต์ ใช้ชีวิตเยี่ยงผู้พเนจรเดินทางเร่ร่อนไปในป่ากันดารแห่งซีนาย และอาศัยอยู่ในกระโจมเท่านั้น พระเยซูคริสตเองตรัสว่า “สุนัขจิ้งจอกยังมีโพรงและนกในอากาศก็มีรัง แต่บุตรมนุษย์ ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (มัทธิว 8:20) เปาโล นักประกาศผู้หาหาญในศตวรรษแรก ก็เดินทางประกาศพระกิตติคุณไปยังที่ต่าง ๆ โดยอาศัย

บ้านของเพื่อนบ้านที่อยู่อาศัย แม้ขณะที่ท่านอาศัยอยู่ที่บ้านเช่าในกรุงโรม (กิจการ 28:30) ก็ได้รับการเอื้อเฟื้อจากคริสเตียนในฟิลิปปี ในด้านการเงินสำหรับจ่ายค่าเช่าบ้าน (ฟิลิปปี 4:18)

นอกจากบ้านและที่ดิน ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางฝ่ายโลกที่เราได้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งท่านปรารถนา นับตั้งแต่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ วิทยุ ตู้เย็นเรื่อยไปจนถึง ตู้เสื้อผ้า และเตียงนอนที่ทันสมัย แต่เพื่อเห็นแก่พระราชกิจของพระเจ้า บางท่านอาจต้องเสียสละบางอย่างหรือทุกอย่าง เพื่อตัดใจให้พ้นจากความโลภใฝ่ใฝ่ในสิ่งของทางฝ่ายโลกเหล่านี้

การเอาใจใส่ต่อสิ่งของฝ่ายโลก นำผลเสียหลายประการมาสู่ท่านได้ คือ

1. อันตรายที่ใหญ่หลวงที่สุด อาจได้แก่การทำให้ท่านคลายความสนใจ ต่อสิ่งฝ่ายวิญญาณจิต เมื่อท่านเองขาดความสนใจต่อสิ่งฝ่ายวิญญาณจิต คริสตสมาชิกรของท่านก็ย่อมไม่เอาใจใส่ต่อสิ่งฝ่ายวิญญาณจิตด้วย เพราะโดยทั่วไป คริสตสมาชิกรจะไม่สนใจเรื่องฝ่ายวิญญาณจิต มากกว่าศิษยาภิบาลของเขาเมื่อสิ่งฝ่ายโลก ทำให้ชีวิตทางด้านวิญญาณจิตของท่านเสื่อมลง สมาชิกในคริสตจักรของท่าน ก็จะพลอยได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแน่นอน

2. ทำให้เกิดการแข่งขันกับศิษยาภิบาลหรือผู้รับใช้พระเจ้าอื่น ๆ เช่น ถ้าศิษยาภิบาลบุญคำ มีเครื่องรับวิทยุทรานซิสเตอร์ท่านก็คิดทันทีว่า ท่านจะต้องได้สักเครื่องหนึ่งด้วย ถ้าศิษยาภิบาลเจริญ มีรถจักรยานยนต์คันหนึ่ง ท่านอาจเกิดอยากจะได้รถจักรยานยนต์ เป็นผลทำให้เกิดการแข่งขันกัน ระหว่างเพื่อนร่วมงานในสิ่งของฝ่ายโลก ซึ่งเป็นผลให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตเสื่อมถอย

3. ทำให้ท่านเสียเวลาเป็นอันมาก จงถามคนที่มียุโรปะยานยนต์ว่า เขาใช้เวลาเท่าไร ในการซ่อมแซมรักษารถจักรยานยนต์ของเขา จงถามคนที่มิวิทยุว่า เขาเสียเวลามากเท่าไรในการฟังรายการบันเทิงต่าง ๆ จงถามคนที่มิโทรทัศน์ว่า เขาเสียเวลากี่ชั่วโมงในแต่ละวัน ดูรายการที่เขาชอบ หากท่านรวมเวลาทั้งหมดที่ท่านเสียไปกับสิ่งของฝ่ายโลก ท่านจะตกใจต่อผลที่ท่านได้รับ

4. ทำให้ท่านกลายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวเกินควรเพราะท่านต้องใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ ในการซื้อน้ำมันและซ่อมแซมรถจักรยานยนต์ หรือในการซื้อเทปสำหรับเครื่องอัดเสียงหรือในการซื้อเครื่องประดับบ้านเพิ่มเติม เป็นผลทำให้ไม่มีเงินเหลือ สำหรับสิ่งที่จำเป็น หรือสำหรับช่วยเหลือผู้ที่ยากแคลน

5. ทำให้ศิษยาภิบาลต้องประจบประแจงผู้อื่น เพื่อหารายได้พิเศษเพิ่มเติม ศิษยาภิบาลจำนวนไม่น้อยถามว่า หากคริสตจักรไม่สามารถให้เงินเดือนเพียงพอกับความต้องการของเขาเขาจะหารายได้พิเศษ จากการประจบประแจงผู้อื่นได้หรือไม่

ปัญหาของศิษยาภิบาลข้อนี้ตอบได้ไม่ยากนัก บางคนให้ความคิดเห็นว่า ศิษยาภิบาลหารายได้พิเศษเพิ่มเติมได้ เพราะอาจารย์เปาโลเองก็ต้องพึ่งพาอาศัยเงิน ที่ท่านได้จากการเย็บกระโجمขาย แต่

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาก็คือ สภาพความเป็นผู้ประกาศของอาจารย์เปาโล ผิดไปจากสภาพของศิษยาภิบาลในปัจจุบันมาก อาจารย์เปาโลมิได้เป็นศิษยาภิบาลอย่างแท้จริง ท่านเป็นมิชชันนารีซึ่งสมัยนั้นยังไม่มียศการ หรือคณะ ที่สามารถอุดหนุนมิชชันนารีได้ เนื่องด้วยท่านไม่ได้รับการอุดหนุนที่แน่นอน ทางด้านการเงิน ประกอบกับต้องอยู่ในท่ามกลางคนซึ่งไม่เป็นมิตรกับท่านบ่อยครั้ง ท่านจึงจำเป็นต้องทำงานพิเศษ หารายได้เพื่อเจือจุนภารกิจที่ท่านรับผิดชอบ

ส่วนศิษยาภิบาลเป็นผู้ที่ได้รับการเชิญจากคริสตจักรให้ทำงานเต็มเวลาประจำคริสตจักร และเพื่อตอบแทนการรับใช้ของท่านด้านวิญญาณจิต คริสตจักรจึงรับผิดชอบเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของท่าน การที่ศิษยาภิบาลทำงานเต็มเวลาในคริสตจักร โดยได้รับการสนับสนุนทางสมาชิก ทางด้านการเงิน เป็นการถูกต้องตามคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระคัมภีร์สอนว่า “เช่นนั้นแหละ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า คนเหล่านั้นที่ประกาศพระกิตติคุณ จงเลี้ยงชีพด้วยกิตติคุณนั้น” (1 โครินธ์ 9:14 ขอให้อ่านบทที่ 9 ตลอดบทความ)

คริสตจักรหลายแห่ง มองข้ามความสามารถของตนในการอุดหนุนศิษยาภิบาล แต่หลักเกณฑ์ค่อนข้างง่าย ๆ แสดงว่า ถ้าในคริสตจักรมีสมาชิกสิบครอบครัว และสมาชิกทั้งสิบครอบครัวนี้ ต่างสัญญาถวายสิบลด จากรายได้ทั้งหมดของเขาแก่คริสตจักร คริสตจักรก็สามารถอุดหนุนศิษยาภิบาลให้มีระดับการครองชีพ เท่าเทียมกับครอบครัวทั้งสิบนั้น ท่านอาจจะตั้งปัญหาถามว่า ถ้าเช่นนั้นทำไม “การให้” จึงดูประจักษ์เป็นเรื่องที่ยากเหลือเกิน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก

1. “การให้” เป็นพระคุณในฝ่ายวิญญาณจิตอย่างหนึ่ง (ดู 2 โครินธ์ 8:1,2) คริสเตียนผู้มีความเย็นซาหรือเฉื่อยชาด้านวิญญาณจิต ส่วนมากมักไม่ค่อยเต็มใจเสียสละอย่างแท้จริง จงช่วยคริสเตียนที่เย็นซาเหล่านี้ ให้มีชีวิตอย่างบริบูรณ์ ฝ่ายวิญญาณจิตก่อน แล้วเขาก็จะให้ด้วยความยินดี ด้วยใจกว้างขวาง

2. ทุกคนแม้แต่ผู้ที่รักพระเจ้า ก็จำเป็นต้องได้รับการสอนให้รู้จัก “การให้” ท่านจะต้องสอนเรื่อง “การให้” เช่น เดียวกับการสอนเรื่องหลักข้อเชื่ออื่น ๆ ในพระคัมภีร์คริสตสมาชิกจึงจะเข้าใจถึงเรื่องพระพรที่ได้รับจาก “การให้” จงอย่าละอายที่จะเทศนาเรื่องการถวายทรัพย์ หรือหน้าที่รับผิดชอบของคริสเตียน คริสตสมาชิกของท่านจะขาดพระพรอย่างใหญ่หลวงหากพวกเขาไม่รู้จักให้ด้วยความเสียสละ การถวายทรัพย์เพื่อช่วยเหลือพระราชกิจของพระเจ้า และคนงานของพระองค์ จึงเป็นพระพรแก่สมาชิกเอง ทั้งด้านวิญญาณจิต และด้านทรัพย์สิน

3. มีการเข้าใจอย่างใหญ่หลวง เกี่ยวกับการถวายสิบลดคริสเตียนจำนวนไม่น้อยคิดว่าการถวายสิบลด เป็นการปฏิบัติของคนในสมัยก่อนเท่านั้น แม้การถวายสิบลดเป็นการปฏิบัติของคนในสมัยพระคัมภีร์เดิม แต่ในพระคริสตธรรมใหม่พระเยซูก็ทรงสนับสนุนให้ปฏิบัติตามเช่นกัน (ดูมัทธิว 23:23)

นอกจากนั้น พระเจ้าทรงรับรองว่า จะประทานพระพรให้แก่ผู้ที่ถวายสิบลด (มาลาคี 3:10) คริสเตียนที่
ยอมจำนนทุกอย่างต่อพระเจ้า ควรถือว่าการถวายทรัพย์อย่างน้อยที่สุด ที่เขาควรถวายคือ สิบลด
นอกจากนั้น เขายังจะถวายทรัพย์ประจำสัปดาห์ตามที่พระเจ้าทรงอวยพรแก่เขา เมื่อคริสตสมาชิกรวบรวม
ทรัพย์เช่นนั้น ศิษยาภิบาลก็ต้องถวายทรัพย์ในลักษณะเดียวกันด้วย

จากการพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้วเบื้องต้นและโดยเหตุที่ไม่มีข้อสนับสนุนจากพระ
คัมภีร์ ในศิษยาภิบาลประกอบอาชีพอย่างอื่น ศิษยาภิบาลจึงไม่ควรทำงานทางฝ่ายโลก เพื่อหารายได้
เพิ่มเติม ท่านมีสิทธิอย่างเต็มที่ ที่จะให้คริสตสมาชิกรวบรวมสิ่งที่ท่านต้องการ ให้แก่ท่าน

ในตอนสรุป เราอยากจะทำคำว่า “สิ่งของฝ่ายโลกก็เป็นประโยชน์อย่างมหาศาล แก่
ชีวิตประจำวันของเรา วิทยุสามารถช่วยให้ท่านรอบรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ เครื่องขยายเสียงในคริสตจักร จะ
ช่วยทุกคนให้ได้ยินเสียงของท่านอย่างชัดเจนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จะช่วยท่านเวลาให้แก่ท่าน
ได้มากทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลาในการเดิน หรือรอคอยรถประจำทาง

แต่สมบัติฝ่ายโลก ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์มากเพียงใดหากเราเอาใจใส่หมกมุ่นกับมันมากเกินไป
แล้ว ก็จะทำให้เราคลายความสนใจต่อสิ่งฝ่ายวิญญาณจิต หัวข้อเรื่องในบทนี้มาจาก พระธรรม
ฟีลิปปี 3: 18,19 ซึ่งอาจารย์เปาโลกล่าวอย่างไม่ไว้หน้าใครว่า “...เขาเป็นศัตรูต่อกางเขนแห่งพระคริสต์
ปลายทางของคนเหล่านั้น คือความพินาศ พระของเราก็คือ กะเพาะของเขาเอง เขาเอาความที่น่าอาย
ขึ้นมาอวด เขาเอาใจใส่ในสิ่งของโลกนี้”

จงขอบคุณพระเจ้า หากพระเจ้าประทานสิ่งของบางอย่างของโลกนี้ให้แก่ท่าน แต่จงรักษาและ
ใช้สิ่งเหล่านั้นภายใต้การควบคุมของพระเจ้า อย่างถูกต้องพระทัยของพระองค์ จงอย่าเอาใจใส่สิ่งของ
ฝ่ายโลกนี้

บทที่ 19 ศิษยาภิบาลกับการเมือง

การเมืองที่จะกล่าวต่อไปนี้คือการเมืองของประเทศและ “การเมือง” ในคริสตจักร
หนึ่ง การเมืองของประเทศ

เมื่อเอ่ยถึงการเมือง คนทั่วไปมักเข้าใจไปในสิ่งที่ไม่ดี ถือว่า การเมืองเป็นสิ่งที่สกปรกเล่นแวง
เล่นเหลี่ยม เอารัดเอาเปรียบ ตลอดจนการหลอกลวงต่าง ๆ

คำครหาหินทาของประชาชนเกี่ยวกับการเมือง แม้บางครั้งอาจรุนแรงเกินไป แต่ก็มีความจริง
แฝงอยู่ไม่น้อย เพียงแต่อ่านเรื่องการเมืองจากหนังสือพิมพ์สองสามฉบับ ท่านจะทราบได้ทันทีว่า ความ
ไม่ซื่อสัตย์ การฉ้อโกง การกินสินบนการยกตนข่มท่าน มีอยู่ในเกือบทุกรัฐบาลทั่วโลก โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง ในเวลาหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ท่านจะได้ยินการโจมตีซึ่งกันและกัน ในเรื่องความไม่
สุจริตในหน้าที่ทำให้เราทราบความจริงว่า ขึ้นชื่อการเมืองแล้ว มักเป็นเกมส์ที่ไม่สะอาดประเทศของเรา
มีการปกครองแบบประชาธิปไตยจึงเป็นธรรมดาที่ประเทศไทยต้องมีพรรคการเมือง แม้จะมีการ
วิพากษ์วิจารณ์กันมาก เกี่ยวกับพรรคการเมืองต่าง ๆ แต่เราอาจกล่าวได้ว่า คงไม่มีพรรคการเมืองใดที่มี
ความบริสุทธิ์มากกว่ากันและกันนัก

เหตุที่เรากล่าวว่า คงไม่มีพรรคการเมืองใดที่มีความบริสุทธิ์มากกว่ากัน เพราะโดยทั่วไป
นักการเมืองเป็นผู้ที่ยังไม่มีชีวิตบังเกิดใหม่ และในการหาเสียงเลือกตั้งทุกครั้งก็ต้องลงทุนมาก ผู้ที่ลงทุน
ก็หวังผลประโยชน์ นักการเมืองเหล่านั้นจึงท่วมล้นด้วยการทดลองต่าง ๆ แม้ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน
มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะดำรงอยู่ในความเที่ยงตรงและสุจริต แต่เนื่องจากอิทธิพลต่าง ๆ รอบ
ด้าน บีบคั้นบังคับทำให้เขาต้องทำตามความต้องการของผู้อื่น สำหรับผู้ที่มีตำแหน่งสูงในพรรค
การเมืองของเขา ก็ต้องแข่งขันกับนักการเมืองอื่น ๆ อีกมาก จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงจากการใช้วิธีการ ซึ่ง
บางครั้งเป็นวิธีการที่ไม่สู้จะเที่ยงธรรมนัก สรุปแล้ว นักการเมืองมีสิ่งล่อใจให้ทุจริตได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม มีหลักสำคัญสองประการ ซึ่งเราต้องจำไว้เสมอคือ

หนึ่ง แม้การปกครองแบบประชาธิปไตย อาจมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการปกครองที่ดีกว่า
การปกครองอื่น ๆ อีกหลายแบบ เราจึงต้องช่วยกันรักษาการปกครองแบบประชาธิปไตยไว้

สอง หากรัฐบาลของท่านมิได้ปกครองอย่างดีที่สุดดังที่ท่านคิด นั่นมิได้หมายความว่า
ประชาชนจะพบกับความผิดหวังตลอดไป เพราะรัฐบาลของท่านสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ได้

หลักสำคัญสองประการนี้ ได้ให้แนวปฏิบัติแก่เราสองประการคือ

1. เพราะการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นระบอบการปกครองที่ดีเยี่ยม ท่านต้องพยายามอย่างสุดความสามารถ ในการสนับสนุนระบอบการปกครองนี้

2. เมื่อมีความเสื่อมโทรมเกิดขึ้น แก่การปกครองระบอบประชาธิปไตย จงกระทำทุกอย่างเพื่อช่วยยกมาตรฐานการเมือง ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

ข้อเตือนใจที่สำคัญยิ่ง ซึ่งท่านควรจดจำอยู่เสมอ คือ จงอย่ามีส่วนร่วมในการหาเสียง หรือเป็น “ลูกพรรค” ของพรรคการเมือง พรรคหนึ่งพรรคใดเป็นอันขาด แต่จงใช้สิทธิของท่านอย่างเต็มที่ ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จงรอบรู้ความเป็นไปของพรรคการเมืองต่าง ๆ และมีเหตุเพียงพอในการเลือกคนหนึ่งคนใด ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนคนหนึ่งของประเทศ ท่านมีสิทธิและหน้าที่ของชนรักชาติ การรักชาติไม่เป็นการผิดต่อคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่จงอย่าเข้าร่วมเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใด ๆ

ศิษยาภิบาลทุกคนเป็นผู้ที่มีพระเจ้าทรงเรียกให้เป็นการรักษาความชอบธรรมของสังคม พระคริสตธรรมคัมภีร์สั่งให้เราวิงวอนอธิษฐาน “สำหรับกษัตริย์ทั้งหลาย และคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะประกอบชีวิตได้อย่างสงบสุข โดยชอบธรรมและโดยการประพฤติกึ่งเป็นสง่าผ่าเผย” (1 ทิโมธี 2:2) ฉะนั้นจงอธิษฐานเพื่อผู้นำต่าง ๆ ของรัฐบาล ในเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นส่วนตัวของท่าน และในที่ประชุมจงหนุนใจให้คนอื่นอธิษฐานเพื่อข้าราชการทั้งหลายด้วย

นอกจากท่านสามารถช่วยยกมาตรฐานทางการเมืองโดยการอธิษฐานแล้ว ท่านยังสามารถช่วย โดยการให้คำชมเชยแก่ข้าราชการ ที่ตั้งอยู่ในความชอบธรรม เช่นหากผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ทำให้ท้องถิ่นของท่านร่มเย็นเป็นสุข ถนนหนทางสะอาดสะอ้าน ก็จงแสดงความขอบคุณและความพอใจต่อท่านเหล่านั้น ข้าราชการเหล่านั้นจะขอบคุณท่าน ที่ท่านให้ความสนับสนุนด้วยน้ำใจคำชมเชยของท่านจะหนุนใจให้ข้าราชการเหล่านั้นมีกำลังใจ ในการประกอบความดีมากยิ่งขึ้น ข้าราชการทุกคนต้องการคำหนุนใจจากท่าน

ยังมีอีกทางหนึ่งที่ท่านสามารถช่วยเหลือได้ คือการพูดต่อต้านความชั่ว การคดโกง และการคอร์รัปชัน การกระทำเช่นนี้ อาจนำอันตรายมาสู่ท่าน แต่ท่านเป็นผู้นำคนหนึ่งในวงสังคมและเป็นผู้รับใช้พระเจ้าแห่งความชอบธรรม จึงต้องทำหน้าที่ในการว่ากล่าวตักเตือน นักการเมืองทุกคนต้องการได้รับความสนับสนุนจากสาธารณชน จึงต้องใคร่ครวญถึงเสียงของพวกเรา หรือเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของพวกเขาเอง พวกเขาจะเปลี่ยนแผนดำเนินงาน ท่านเป็นเสียงสำคัญเสียงหนึ่งของมหาชน จะให้เสียงของสาธารณชน ทำให้นักการเมืองเหล่านั้น ต้องทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และด้วยความยุติธรรมที่สุด

แต่สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ท่านเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณจิต จึงต้องหลีกเลี่ยงการกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่พรรคหนึ่งพรรคใด หากสมาชิกของท่าน ต้องการเข้าข้างพรรคการเมืองใด หรือหาเสียงให้แก่รับสมัครรับเลือกตั้งคนไหนคนหนึ่งก็ให้เขาทำตามที่เขาปรารถนา แต่ท่านจงละเว้นจากสิ่งเหล่านั้น

หากมีพรรคการเมืองใด ที่สุจริตกว่าพรรคการเมืองอื่น จนเห็นได้อย่างแจ่มชัด ท่านจะเข้าข้างพรรคการเมืองนั้นก็

หากความคิดของผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด ถูกต้องตามหลักการในพระคริสตธรรมคัมภีร์มากกว่าคนอื่น ท่านจะเข้าข้างเขาก็ได้

หากพรรคการเมืองใด มีทรศนะของคริสเตียนท่านจะเข้าข้างกับพรรคการเมืองนั้นได้

หากสมาชิกทั้งหมดของท่าน ต่างเข้าข้างพรรคเดียวกัน ท่านจึงควรเข้าข้างพรรคนั้น

แต่เราต้องยอมเผชิญกับความจริงที่ว่า ไม่มีพรรคการเมืองใดที่ชอบธรรมอย่างแท้จริง พรรคการเมืองต่าง ๆ มีความแตกต่างกันไม่มากนัก โดยทั่วไปสมาชิกคริสตจักรต่างมีความนิยมชมชอบต่อพรรคการเมืองของเขาเอง ซึ่งเฉลี่ยแล้วในพรรคการเมืองทุกพรรค อาจมีสมาชิกของท่านปะปนอยู่จำนวนเกือบเท่ากัน ฉะนั้นในฐานะที่เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณจิต จงอย่าเข้าข้างพรรคการเมืองใด ๆ

สอง การเมืองในคริสตจักร (เรื่องนี้มิใช่การเมืองจริง ๆ หากแต่เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่าการแข่งขัน แข่งแย่งของสมาชิกคริสตจักร ก็ไม่ผิดอะไรกับการเมืองโดยทั่ว ๆ ไปนั่นเอง)

การเมืองในคริสตจักร มีลักษณะคล้ายกับการเมืองในประเทศ กล่าวคือผู้ที่เป็นนักการเมืองในคริสตจักรพยายามยุยงส่งเสริมสมาชิกให้สนับสนุนหรือต่อต้านคนใดคนหนึ่ง

“การเมือง” ในคริสตจักรอาจมีรูปลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น สมาชิกคนหนึ่งอาจแข่งขันกับสมาชิกอีกคนหนึ่ง ในการแข่งขันตำแหน่งมัครคนายก ศิษยาภิบาลบุญส่งอาจใช้กลวิธีของเขาเองเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาลในเมืองใหญ่ ซึ่งจะทำให้เขาได้รับเงินเดือนสูง ศิษยาภิบาลรุ่งเรืองอาจออกหาเสียงอย่างลับ ๆ เพื่อให้สมาชิกในคริสตจักรต่าง ๆ เลือกเขาเป็นประธานของสภาคริสตจักร ฯลฯ การกระทำเหล่านี้ ล้วนแต่เรียกว่า “การเมือง” ในคริสตจักร

อาจมีผู้ถามว่าการเล่นการเมืองในคริสตจักร มีความผิดมากเพียงใด เราอาจอนุโลมผ่อนผันให้มีการเมืองในคริสตจักรมากน้อยเพียงไหน มีข้อดีน่าชมเชยบ้างหรือไม่

การที่จะตอบคำถามเหล่านี้ ได้อย่างถูกต้อง เราควรอาศัยคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์

อาจารย์เปาโลให้คำแนะนำ คริสเตียนในกรุงโรมว่า “อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนจะคิดนั้น แต่จงคิดให้สุขุมสมกับขนาดแห่งความเชื่อ ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานแก่ทุกคน” (โรม 12:3) ข้อความก่อนพระธรรมข้อนี้ เป็นคำสอนเกี่ยวกับการถวายเป็นของถวายของคริสเตียนตามพระประสงค์ของพระเจ้า และข้อความ

ต่อจากพระธรรมข้อนี้ เป็นข้อพระธรรมซึ่งกล่าวถึงการไ้ของประทานต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่คริสเตียนแต่ละคน ด้วยความเชื่อสัตย์

พระธรรมข้อนี้ ให้คำสอนแก่คริสเตียนว่า พระเจ้าทรงให้ของประทานที่เฉพาะเจาะจงแก่คริสเตียนแต่ละคน เขาจะต้องถวายตัวแก่พระเจ้าและไ้ของประทานนี้ ทำให้คริสตจักรของพระเจ้า บรรลุความมุ่งหมายของพระองค์

ในพระธรรมบทเดียวกัน อาจารย์เปาโลสอนว่า “ส่วนการที่ถืออิสริยศซึ่งกันและกันนั้น จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว” (โรม 12:10)

ท่านยากอบเตือนว่า “พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหองแต่ทรงประทานพระคุณแก่ผู้ที่ถ่อมใจลง” (ยากอบ 4:6) ท่านได้กล่าวต่อไปในข้อ 10 ว่า “ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงจำเพาะพระเนตรของพระเจ้า และพระองค์จะทรงโปรดยกชูท่านขึ้น” ในคำเทศนาของพระเยซูคริสต์บนภูเขา พระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกซึ่งเป็นผู้นำของคริสตจักรในเวลาต่อมาว่า “บุคคลผู้ใดรู้สึกลับพร่องฝ่ายวิญญาณ ก็เป็นสุข เพราะแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาแล้ว” (มัทธิว 5:3)

ในการแสวงหาสิ่งซึ่งแต่ละคนยังไม่มีนั้น ท่านจำเป็นต้องเข้าใจถึงความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงว่า จะประทานให้แก่ท่าน และสิ่งซึ่งท่านอยากได้ด้วยความเห็นแก่ตัวตัวอย่างเช่น นักศึกษาในวิทยาลัยพระคริสตธรรม ซึ่งได้รับการดูแลจากพระเจ้า ให้เทศนาสั่งสอนพระวจนะของพระองค์ นักศึกษาผู้นั้น อาจเรียนด้วยความขมุกขมัว และพยายามฝึกฝนเพื่อให้มีคุณสมบัติพร้อม ที่จะได้รับพระเจ้าได้ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยในอนาคต ความปรารถนาและความมุ่งมั่นที่จะบรรลุความสำเร็จนี้ เป็นสิ่งที่น่าชมเชยยิ่ง ในอีกด้านหนึ่ง ศิษยาภิบาลคนหนึ่ง ทำงานประจำอยู่ในคริสตจักรแห่งหนึ่งเป็นเวลาสิบปีรู้สึกว่าได้รับเงินเดือนน้อยมาก จึงพยายามดิ้นรนขวนขวาย เพื่อที่จะย้ายไปอยู่ในคริสตจักรใหญ่ ๆ เพื่อให้ได้เงินเดือนสูงกว่าและมีที่อยู่อาศัยอย่างสุขสบายกว่า ความปรารถนาและความพยายามของศิษยาภิบาลเช่นนี้เป็นการเห็นแก่ตัว ซึ่งอาจนำเขาไปสู่การเล่นการเมืองในคริสตจักรได้ในที่สุด

อาจารย์เปาโลกล่าวแก่ทิโมธี บุตรในความเชื่อของท่านว่า “คำนี้เป็นคำสัตย์จริง คือว่าถ้าผู้ใดปรารถนาหน้าที่เจ้าอธิการผู้นั้นก็ปรารถนาการงานอย่างดี” (1 ทิโมธี 3:1) ข้อพระธรรมข้อนี้กล่าวว่า การปรารถนาตำแหน่งสำคัญในคริสตจักร มิใช่การกระทำที่ผิด หากความปรารถนาของเขาไม่ใช่เพื่ออาศัยตำแหน่งนั้นนำผลประโยชน์มาสู่ตัว แต่ข้อพระธรรมที่กล่าวถึงการแสวงหาของประทานที่ยิ่งใหญ่หรือมากกว่าที่ตนได้รับ และการแสวงหาตำแหน่งที่สูงกว่าที่ตนมีอยู่ในปัจจุบัน มีเพียงสามข้อเท่านั้น คือใน 1 ทิโมธี 3:1, 1 โครินธ์ 12:31 และ 14:39

ในทางตรงกันข้าม พระคริสตธรรมคัมภีร์บริบูรณ์ด้วยคำสอน ซึ่งสนับสนุนให้ศิษยาภิบาลทุกคนถ่อมตัว และพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

ฉะนั้น ศิษยาภิบาลทุกท่านและคริสเตียนทุกคน จะต้องระมัดระวังตน อย่ากระทำสิ่งใดก่อนที่พระเจ้าจะทรงนำท่าน ท่านสามารถหลีกเลี่ยงอันตรายนี้ โดยการดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมตนจำเพราะพระเจ้า การย้ายจากคริสตจักรที่ท่านประจำอยู่เร็วเกินควรหรือการอยู่ในแห่งเดียวกันนานเกินไป ต่างมีผลร้ายเท่ากัน อาจารย์เปาโลสารภาพว่า “ด้วยว่าข้าพเจ้าเรียนรู้มาแล้วว่า ข้าพเจ้ามีฐานะอย่างไร ข้าพเจ้าก็อึ้งใจอยู่อย่างนั้น” (ฟิลิปปี 4:11) แม้อาจารย์เปาโลจะกล่าวถึงความอึ้งใจของฝ่ายโลก แต่ท่านก็ได้รับบทเรียนที่สำคัญยิ่ง ซึ่งศิษยาภิบาลทุกคนต้องเรียนรู้ เมื่อท่านอยู่ในฐานะที่ไม่สู้ดีนักอยู่แล้ว หากเพิ่มความไม่อึ้งใจให้แก่ตัวเองก็จะทำให้การรับใช้พระเจ้าของท่าน ได้รับความเสียหายมากยิ่งขึ้น และคริสตจักรของท่านก็จะพลอยได้รับความลำบากด้วย คริสตจักรที่ได้รับความยากลำบาก มักขาดความกระตือรือร้นในการอุดหนุนศิษยาภิบาล ซึ่งไม่มีความพอใจในตัวเอง ผลสุดท้าย การเมืองในคริสตจักรจึงต้องดำเนินต่อไป อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ความกระตือรือร้นเป็นสิ่งที่ดี หากท่านใช้ในทางที่ถูกต้อง แต่หากท่านใช้ในทางที่ผิด ก็จะกลับกลายเป็นศัตรูที่ร้ายกาจที่สุด จงให้ความกระตือรือร้นของท่านเป็นการกระทำตามน้ำพระทัยทุกอย่างของพระเจ้า รับใช้พระเจ้าในยุคนี้ และปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้ครบถ้วน ตามการทรงเรียกของพระองค์

จงยอมรับการนำของพระเจ้าในขณะนี้ อย่าให้เวลาของท่านเสียไปอย่างไร้ประโยชน์ โดยใฝ่ฝันแต่อนาคต ซึ่งมีทางเป็นไปได้น้อยที่สุด หากท่านยอมรับความลำบากในปัจจุบัน เมื่อเวลาผ่านไป ท่านมองย้อนหลังถึงความทุกข์ลำบากที่เคยได้รับท่านอาจจะแปลกใจที่ได้เห็นการนำอันอัศจรรย์ของพระเจ้าในชีวิตของท่าน และเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงการที่พระองค์สถิตอยู่ด้วยท่าไม ไม่ยอมรับว่าสภาพที่ท่านเป็นอยู่ขณะนี้ เป็นผลการทรงนำของพระเจ้า “ท่านจงพ้นจากการรักเงิน ท่านทั้งหลายจงอึ้งใจด้วยสิ่งของที่มีอยู่ เพราะว่าพระองค์เองได้ตรัสแล้วว่า เราจะไม่ละท่านไว้เลยหรือเราจะไม่ทิ้งท่านเสียเลย” (ฮีบรู 13:5)

เราจะจบบทเรียนนี้ ด้วยข้อพระธรรมที่จะหนุนใจท่านอีกข้อหนึ่ง คือวางใจในพระเยซูคริสต์ด้วยสุดใจของเจ้า อย่าพึ่งในความเข้าใจของตนเอง จงรับพระองค์ให้เข้าส่วนในการทั้งหลายของเจ้าและพระองค์จะชี้ทางเดินของเจ้าให้แจ่มแจ้ง” (สุภาษิต 3:5,6)

บทที่ 20 คนที่พระเจ้าทรงใช้การไม่ได้

มีอยู่สิ่งเดียวเท่านั้นที่ศิษยาภิบาลต้องหวาดกลัวที่สุด สิ่งนั้นมีใจความคิดของเขาเอง ที่หลอกลอนว่า เมื่อเขาอย่างเข้าวัยชราแล้ว เขาจะขาดญาติ มิตรสหาย หรือคนที่ให้ความอุปการะแก่เขาเพราะศิษยาภิบาลที่รับใช้พระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อ จะไม่ขาดเพื่อนและลูกหลานของเขาเอง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความอุปการะแก่เขา เมื่อเขาถึงวัยแก่เฒ่า (1 ทิโมธี 5:8)

สิ่งนั้นไม่ใช่ความกลัว การที่เขาตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้า รับใช้พระองค์นั้นเป็นการเลือกอาชีพที่ผิด “เพราะว่าพระเจ้ามิได้กลับพระทัยในการที่พระองค์ ได้ทรงประทานพรและเลือกสรรไว้” (โรม 11:29) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันนี้ ไม่มีงานใดที่สำคัญและมีเกียรติเท่ากับการทำตามพระทัยของพระเจ้า คนอื่น ๆ อาจมีรายได้และได้รับความนิยมนับถือจากสาธารณชนมากกว่าท่าน แต่ศิษยาภิบาลไม่ต้องอิจฉาริษยาคนเหล่านั้น เพราะชีวิตของมนุษย์มิได้สิ้นสุดลงในชั่วอายุนี้เท่านั้น ยังมีการพิพากษาและการรับบำเหน็จรางวัลอยู่เบื้องหน้า

สิ่งที่ทำให้ศิษยาภิบาลต้องเกรงกลัวทุกเวลาในที่ ในชีวิตของเขามีเพียงสิ่งเดียว สิ่งนั้นคือความกลัวชนิดเดียวกับที่อาจารย์เปาโลไม่มี ท่านกล่าวถึงด้วยความเกรงขามว่า “กลัวว่า เมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศกิตติคุณแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าจะเลยเป็นคนที่ไม่ได้” (1 โครินธ์ 9:27)

เป็นที่น่าเศร้าใจเหลือเกิน ที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าจำนวนไม่น้อย ได้กลายเป็น “คนที่พระเจ้าทรงใช้การไม่ได้” พวกเขาละทิ้งงานของพระองค์ ไปเป็นพนักงานเดินตลาดของบริษัการค้า เป็นผู้หาสมาชิกให้แก่บริษัทประกันภัย เป็นนักการเมืองที่วิ่งเต้นหาเสียง เป็นชาวนา พวกเขายินดีประกอบกิจการอื่น ๆ ทุกอย่าง แต่ไม่ยอมประกอบธุรกิจของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้เขาไปทำ

ยังมีผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจัดอยู่ในพวกที่น่าสงสารและน่าเศร้าใจ เท่ากับพวกแรก คือ พวกที่ประจำอยู่คริสตจักร เทศนาทุกวันอาทิตย์ ได้รับเงินอุดหนุนจากคริสตจักรแต่ความชอบธรรมของพวกเขา เป็นเพียงแต่เปลือกนอกเท่านั้นจนคริสตสมาชิกพร่ำบ่นว่า “ไม่เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า จากชีวิตประจำวันของเขา และคำเทศนาของเขา เหมือนดังคำบรรยายของท่านยูดาซึ่งกล่าวว่า “เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะที่เลี้ยงแต่ตัวเอง โดยไม่เกรงใคร เขาเป็นเมฆไม่มีน้ำ ที่เลื่อนลอยไปตามลมเขาเป็นต้นไม้ที่ไร้ผลในฤดูที่มีผล ที่ตายมาสองฤดูแล้ว ถูกถอนออกทิ้งราก” (ยูดา 12)

สิ่งที่ศิษยาภิบาลจะต้องเกรงกลัวที่สุด คือ การที่เขาเองจะเป็น “คนที่พระเจ้าทรงใช้ไม่ได้” แต่ศิษยาภิบาลที่พระเจ้าทรงใช้การไม่ได้ มักมีขึ้นใหม่เสมอ สิ่งนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้หรือทำไมศิษยาภิบาลบุญชูจึงทำงานไม่เกิดผล และละทิ้งงานของพระเจ้าไป แต่ศิษยาภิบาลนำชัยซึ่งมีอายุมากแล้ว ยังคงรับ

ใช้พระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ และเกิดผลมาก อะไรทำให้ศิษยาภิบาลทั้งสองคนแตกต่างกัน มีเคล็ดลับอะไรใหม่ ที่เราควรยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อเราจะได้ไม่เป็นผู้รับใช้ที่เฉื่อยชา และล้มเหลวไปในที่สุด

ก่อนที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ประสบความสำเร็จอย่างใหญ่ยิ่งคนหนึ่งจะได้ถึงแก่กรรม ท่านได้เขียนจดหมายสองฉบับให้แก่ศิษยาภิบาลหนุ่ม ร่วมสำนักของท่าน ซึ่งจดหมายทั้งสองฉบับนั้น ได้รับการเก็บรักษาไว้จนถึงปัจจุบันนี้ ในตอนท้ายของจดหมายฉบับที่สอง ท่านได้ให้เคล็ดลับในการรับใช้พระเจ้าแก่ศิษยาภิบาลหนุ่ม เพื่อนสนิทของท่าน มีใจความว่า “ฝ่ายท่านจงระวังระไวอยู่ในการทิ้งปวงจงดทนต่อความยากลำบาก จงกระทำการประกาศกิตติคุณ และจงทำการปฏิบัติของท่านนั้นให้สำเร็จ” (1 ทิโมธี 4:5)

ข้อความตอนอื่น ๆ ในจดหมายสองฉบับนั้น ซึ่งเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับข้อความซึ่งเป็นเคล็ดลับในการรับใช้พระเจ้าเราจะพิจารณาอย่างย่อ ๆ ต่อไปนี้

1. “จงระวังระไวในการทิ้งปวง” ท่านได้เอ่ยถึงข้อความซึ่งมีความหมายในทำนองเดียวกันนี้หลายครั้ง เช่น จงยึดความเชื่อไว้” (1 ทิโมธี 1:19) “จงระวังตัวและคำสั่งสอนของท่านให้ดี (1 ทิโมธี 4:16) “ซึ่งเราฝากไว้กับท่านเท่านั้น จงเฝ้ารักษา” (2 ทิโมธี 6:20) “จงมีกำลังแข็งแรงขึ้นในพระคุณซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์” (2 ทิโมธี 2:1) จงตั้งมั่นคงในข้อความที่ท่านเรียบร้อยแล้ว และซึ่งท่านมั่นใจอยู่” (2 ทิโมธี 3:14) การที่บางคนเข้าใจว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าสามารถทำงานได้เหมือนเครื่องจักรอัตโนมัติ โดยไม่ต้องพักผ่อนและทำนุบำรุงสุขภาพของตนเองนั้น เป็นการเข้าใจผิดถนัดคนงานของพระเจาก็ต้องการเวลาพักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไป แต่หลักความจริงมีอยู่ว่า การที่จะเป็นศิษยาภิบาลที่ดีได้จะต้องทำงานหนัก แม้ท่านต้องพึ่งพาอาศัยพระคุณของพระเจ้า ในการช่วยเหลือท่าน แต่ก็ต้องอาศัย ความขยันขันแข็งและความเต็มใจ เพื่อช่วยให้ท่านสามารถทำงานต่อไปด้วยความกระตือรือร้น การที่อาจารย์เปาโลกลายเป็นอัครสาวกคนเด่นในพระคริสต์ธรรมใหม่นั้น มิใช่เป็นการบังเอิญท่านเองกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าได้ทำการมากกว่าเขาทั้งหลายอีก” (1 โครินธ์ 15:10) แต่ท่านก็กล่าวประโยคนั้น ด้วยความระมัดระวัง โดยเพิ่มเติมความจริงว่า “ความจริงมิใช่ข้าพเจ้าเองแต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้า ซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า” อาจารย์เปาโลเป็นคนที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ความมุมานะและความเอาจริงเอาจัง ทั้งก่อนและหลังการกลับใจบังเกิดใหม่ของท่าน

การทดลองที่ร้ายแรงมากอย่างหนึ่ง ที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับ คือ การใช้ชีวิตอย่างเรื่อยเปื่อย ดูประหนึ่งว่า เขามีภารกิจมากมาย จนไม่มีเวลาสำหรับศึกษาค้นคว้า ไม่มีเวลาสำหรับเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นส่วนตัว เพื่อฟื้นฟูชีวิตทางด้านวิญญาณจิตของตนเอง ไม่มีเวลาสำหรับอ่านหนังสือที่ดี ๆ เพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้กว้างขวางขึ้น เมื่อพิจารณาดูศิษยาภิบาลที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการรับใช้พระเจ้า ท่านอาจพบว่า ความพ่ายแพ้ในขั้นแรกของเขา อยู่ที่การไม่ระวังระไวในสิ่งเล็กน้อยก่อนจนอย่าผูกมัดตัวเองโดย

การรับใช้ผู้อื่น จนไม่มีเวลารับใช้ตัวเองท่านจะไม่สามารถช่วยคนอื่นในด้านวิญญาณจิตได้ หากท่านเองไม่ได้รับพระพรของพระเจ้าเข้ามาอย่างล้นเหลือเกิน

2. “จงอดทนต่อความลำบาก” ในดินแดนที่เต็มไปด้วยความอวิเศษเสรี ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์อุปถัมภ์ของศาสนาทั้งปวง และภายใต้การปกครองแบบประชาธิปไตยนี้ ผู้รับใช้ของพระเจ้ายังไม่ค่อยรู้จักคำว่า “ความทุกข์ลำบาก” มากนัก

แต่สำหรับทิโมธีซึ่งได้รับใช้พระเจ้าในศตวรรษแรกนั้นคำว่าความลำบาก มีความหมายลึกซึ้งกว่าที่เราเข้าใจมาก ในสมัยนั้น ผู้รับใช้ของพระเจ้า มีชีวิตอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลต่างชาติ ซึ่งผู้เชียวชาญจะแขวนคอพวกเขาเสมอ แต่บทเรียนสำคัญแห่งชีวิตอยู่ในขอบเขตนี้เอง กล่าวคือ ความทุกข์ยากลำบากและการดิ้นรนต่อสู้ มักเป็นสิ่งปลูกปั้นให้เกิดอัจฉริยภาพในตัวบุคคล ดังเช่นอัจฉริยบุรุษของโลกเป็นจำนวนมาก ที่ต้องมีชีวิตอยู่ในภาวะฉุกเฉิน ในระยะเวลาที่มีเหตุวุ่นวายระหว่างประเทศ ภาวะแห่งความทุกข์ลำบากนั้น ได้เสริมสร้างพวกเขาจากการเป็นคนธรรมดาให้เป็นชนชั้นผู้นำของโลก

ถ้าจะให้โอกาสแก่ศิษยาภิบาลเลือก ระหว่างการทำงานในคริสตจักรที่ให้เงินเดือนน้อย กับการทำงานในคริสตจักรที่ให้เงินเดือนมากกว่า และมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายกว่า มีศิษยาภิบาลจำนวนน้อยเหลือเกิน ที่ยินดีเลือกทำงานในคริสตจักร ซึ่งเขารู้ว่า จะต้องทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังฝ่ายวิญญาณจิต อย่างเต็มที่ โดยที่ได้รับการตอบแทน ทางด้านทรัพย์สินเงินทองไม่มากนัก ศิษยาภิบาลยังมีอายุมากขึ้นเพียงใด ความยินดีในการทนทุกข์ลำบากเพื่อพระกิตติคุณดูเหมือนว่า ก็ยิ่งน้อยลงเพียงนั้นแต่อาจารย์เปาโลเตือนทิโมธีว่า “จงเข้าไปในการปล้ำสู้อย่างดี อันเกี่ยวกับความเชื่อนั้น” (1 ทิโมธี 6:12) หากท่านรับคำเชิญชวนนี้ ท่านก็จะอดทนในการต่อสู้กับความทุกข์ยากลำบาก ซึ่งมีอยู่รอบตัวท่าน แต่หากท่านปฏิเสธ ท่านก็จะพบความพ่ายแพ้ในการรับใช้พระเจ้าตามลำดับ

3. จงทำการประกาศพระกิตติคุณ” คำสอนนี้ก็มีความสำคัญมาก อาจารย์เปาโลกล่าวในอีกตอนหนึ่งว่า “อย่าอายคำพยานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 ทิโมธี 1:8) การเป็นพยาน และการประกาศพระกิตติคุณเป็นเหมือน ไอศกวิเศษที่สามารถทำให้คริสเตียนกระชุ่มกระชวย ดังคนหนุ่ม ในทางตรงข้าม การละเลยต่อการประกาศพระกิตติคุณ จะทำให้พบความแห้งแล้งและหายนะ

คริสตจักรในยุคแรกเริ่ม เป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้เราเห็นอันตรายอันใหญ่หลวง ซึ่งเกิดแก่คริสตจักรที่ไม่ประกาศพระกิตติคุณ ในสมัยก่อนทางทิศเหนือของทวีปแอฟริกา มีคริสตจักรที่เข้มแข็ง ร้อนรนในการประกาศพระกิตติคุณหลายแห่ง แต่หลังจากที่เกิดการถกเถียงกันเกี่ยวกับหลักความเชื่อเข้ามามีอิทธิพลในคริสตจักร คริสตจักรเหล่านั้นก็ละเลยหน้าที่การประกาศพระกิตติคุณ ต่อมาไม่นาน ศาสนามุสลิมได้เผยแพร่เข้ามาในบริเวณนั้น และได้ทำลายความเชื่อของคริสตจักรทั่วภาคเหนือของแอฟริกา คูดไฟใหม่ป่า ซึ่งได้ลูกหลานเผ่าลาญคริสตจักรทุกแห่ง ที่มันลามไปถึงจนถึงสิ้นซาก

ผลที่เกิดขึ้นแก่คริสตจักรซึ่งไม่ประกาศพระกิตติคุณ ก็ย่อมจะเกิดขึ้นแก่ศิษยาภิบาลที่ไม่เป็นพยานเป็นเงาตามตัวเช่นกัน

ศิษยาภิบาลบางคนมีบุคลิกลักษณะและนิสัย ชอบการเป็นพยาน มากกว่าศิษยาภิบาลอื่น ๆ และแม้บางคนได้รับพระพรในด้านการสอน และธุรกิจ ซึ่งหากเขามีชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตที่บริบูรณ์ เขาก็จะมีความปรารถนาที่จะบอกให้คนอื่นทราบถึงประสบการณ์นั้น ส่วนคนที่ไม่สนใจปรารถนาที่จะเป็นพยานก็มีเรื่องที่จะเป็นพยานได้น้อยมาก

4. “จงทำการของท่านนั้นให้สำเร็จ” นี่เป็นเคล็ดลับประการสุดท้าย และประการสำคัญที่สุด ท่านเคยใช้เวลาสักชั่วโมงนั่งอยู่ตามลำพัง ใคร่ครวญถึงผลงานต่าง ๆ ที่ท่านทำมาแล้วใหม่ หรือท่านมีความพึงพอใจต่องาน ซึ่งท่านทำมาอย่างเรื่อยเปื่อย อาทิตย์แล้วอาทิตย์เล่าปีแล้วปีเล่า โดยไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ท่านพอใจต่องานที่ทำซ้ำซาก เป็นประจำ เช่น เทศนา เยี่ยมเยียน ปีหนึ่งไปร่วมประชุมประจำปีครั้งหนึ่ง และกลับมาทำงานในคริสตจักรเช่นเดิม

ทุกปีเมื่อถึงวันที่หนึ่งของเดือนมกราคม ท่านควรหาเวลาวิเคราะห์ตนเอง โดยถามและตอบคำถามทั้งเจ็ดข้อต่อไปนี้

1. ในรอบปีที่ล่วงเลยไปนี้ ข้าพเจ้าได้ทำงานชิ้นใดสำเร็จ บ้าง?
2. งานที่ทำไปนั้น เหมาะสมกับอายุ และความสามารถที่แท้จริงของข้าพเจ้าหรือไม่?
3. ข้าพเจ้าสามารถเพิ่มเติม และปรับปรุง การรับใช้พระเจ้าของข้าพเจ้าในทางใดบ้าง?
4. ข้าพเจ้าได้ทำสิ่งใดที่ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ซึ่งข้าพเจ้าจะต้องระมัดระวังที่สุด เพื่อจะไม่ให้ความผิดพลาดอย่างเดียวกันนั้น เกิดขึ้นในอนาคตอีก?
5. มีทางใดบ้างที่สามารถช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรัก และความจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น ?
6. ในปีใหม่นี้ ข้าพเจ้าจะสามารถรับใช้พระเจ้าได้ดีที่สุดที่ไหน และอย่างไร?
7. ในปีใหม่นี้ ข้าพเจ้าควรมีเป้าหมายอะไรบ้าง?

คำถามเหล่านี้เป็นคำถาม ซึ่งจะช่วยให้วิเคราะห์ตัวท่านเอง และสามารถช่วยท่านให้ประกอบพระราชกิจของพระเจ้าด้วยความสำเร็จยิ่งขึ้น

ยังมีอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับความสำเร็จในการรับใช้พระเจ้า ซึ่งเราควรเอ่ยถึง คือ ชีวิตประจำวันของเรา จงหวนนึกถึงศิษยาภิบาลหรือครูที่ท่านรัก และชอบมากที่สุด แล้วใคร่ครวญหาเหตุผลว่า ท่านชอบเขาเพราะอะไร เพราะสิ่งที่เขาพูดถึง หรือเพราะคำเทศนาของเขา หรือเพราะคำสอนของเขาหรือเพราะชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีของเขา

ชาวโลกพิจารณาหรือจำสิ่งที่เราพูดได้ไม่นานนัก แต่เขาจะไม่ลืมชีวิตที่แท้จริงของเรา หากมีคนบอกท่านว่า ท่านเป็นพระพรแก่เขา ที่เขาพูดเช่นนั้นอาจไม่ใช่เนื่องจากคำเทศนาของท่าน แม้คำเทศนานั้นสามารถนำพระพรสู่คนอื่น แต่อาจเพราะท่านมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดี ในความบริสุทธิ์ และความรักชีวิตประจำวันของท่าน จึงมีส่วนสำคัญ ซึ่งนำความสำเร็จมาสู่การรับใช้พระเจ้าของท่าน

พระราชกิจของพระเจ้าในประเทศไทย จะสำเร็จได้เร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับผู้นำของคริสตจักรไม่น้อย และท่านเป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญของคริสตจักร

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรท่าน ให้ท่านสามารถรับใช้พระเจ้าได้ยาวนาน และบังเกิด ผลจนกระทั่งถึงวันสุดท้าย ท่านสามารถพูดเย้ยอาจารย์เปาโลว่า “ข้าพเจ้าเข้าในการปล้ำสู้อย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าวิ่งแข่งถึงที่สุดปลายทางแล้ว ข้าพเจ้าได้รับความเชื่อแน่นไว้แล้ว ตั้งแต่นี้ไปมีมงกุฎแห่งความชอบธรรมเก็บไว้ สำหรับข้าพเจ้าซึ่งองค์ พระผู้เป็นเจ้า ผู้พิพากษาอันชอบธรรม จะทรงประทานแก่ข้าพเจ้า ในกาลวันนั้นและไม่ใช่แก่ข้าพเจ้าคนเดียว แต่ทรงประทานแก่คนทั้งปวง ที่มีใจรักยินดี ในการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น”

สุดท้ายนี้ “ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ได้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากตายคือ พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะอันเลิศ โดยโลหิตแห่งคำสัญญาไมตรีนิรันดร์ ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นคนสำเร็จถ้วนถึงการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ประพฤติตามพระทัยของพระองค์ และทรงตกแต่งเราทั้งหลาย ให้เป็นที่ชอบพระทัยต่อคลองพระเนตรของพระองค์ โดยพระเยซูคริสต์ จงถวายสง่าราศีแก่พระองค์นั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” (ฮีบรู 13:20,21)